

DECYZJA KOMISJI (UE) 2015/1827**z dnia 23 marca 2015 r.****w sprawie pomocy państwa SA 28876 (2012/C) (ex CP 202/09) wdrożonej przez Grecję na rzecz spółek Piraeus Container Terminal S.A. i Cosco Pacific Limited***(notyfikowana jako dokument nr C(2015) 66)***(Jedynie tekst w języku greckim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 2 akapit pierwszy,

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z art. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ⁽¹⁾ i uwzględniając odpowiedzi otrzymane od Grecji i Piraeus Container Terminal S.A.,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) Pismem z dnia 30 kwietnia 2009 r. prefekt Pireusu wniósł skargę do Komisji, twierdząc, że państwo greckie przyznało niezgodną z prawem pomoc państwa nowemu posiadaczowi koncesji związanej z częścią portu w Pireusie, spółce Piraeus Container Terminal S.A. („PCT”) będącej spółką celową zależną od spółki COSCO Pacific Limited („COSCO”). Domniemaną pomoc przyznano w formie zwolnień podatkowych i korzystnych przepisów umieszczonych w umowie koncesji po procedurze przetargowej.
- (2) Dnia 7 maja 2009 r. federacja pracowników portów greckich wysłała pismo ⁽²⁾, w którym powiadomiła Komisję o domniemanych korzyściach podatkowych przyznanych spółce PCT przez państwo greckie. Pismem z dnia 31 sierpnia 2009 r. federacja pracowników portów greckich potwierdziła, że jej pierwsze pismo należy traktować jako skargę, i utrzymywała, że pomoc przyznano w formie korzyści podatkowych oraz w formie korzystnych przepisów umieszczonych w umowie koncesji.
- (3) Pismem z dnia 23 września 2009 r. ⁽³⁾ Międzynarodowa Rada Dokerów złożyła skargę zawierającą szczegółowy opis środków, które rzekomo stanowią pomoc państwa.
- (4) Pismem z dnia 14 października 2009 r. Komisja zażądała od Grecji przekazania informacji na temat domniemanych środków pomocy państwa. Pismem z dnia 12 listopada 2009 r. władze greckie zwróciły się o przedłużenie terminu na udzielenie odpowiedzi, na co Komisja wyraziła zgodę pismem z dnia 18 listopada 2009 r. W dniu 3 lutego 2010 r. Komisja wystosowała przypomnienie dotyczące wspomnianego wezwania do udzielenia informacji, po czym w dniu 23 lutego 2010 r. władze greckie odpowiedziały na wspomniane wezwanie.
- (5) Dnia 5 maja 2010 r. służby Komisji spotkały się z przedstawicielami władz greckich w celu omówienia dodatkowych wyjaśnień.
- (6) Pismem z dnia 27 października 2010 r. Komisja zażądała dodatkowych informacji od władz greckich. Pismem z dnia 18 listopada 2011 r. władze greckie zwróciły się o przedłużenie terminu, na co Komisja wyraziła zgodę pismem z dnia 2 grudnia 2011 r. Władze greckie odpowiedziały na wspomniane wezwanie do udzielenia informacji w dniu 8 lutego 2011 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1.⁽²⁾ Zarejestrowane przez Komisję w dniu 13 maja 2009 r.⁽³⁾ Zarejestrowanym przez Komisję tego samego dnia.

- (7) Pismem z dnia 11 lipca 2012 r. (*) Komisja poinformowała Grecję, że zgodnie z jej decyzją różnice między umową koncesji a ogłoszeniem o zamówieniu, a także środek polityki budżetowej związany ze zwolnieniem z podatku od osób prawnych w odniesieniu do towarów, robót budowlanych i usług dostarczonych i świadczonych na rzecz PCT poza Grecją nie stanowią pomocy państwa. Komisja postanowiła także wszcząć procedurę, o której mowa w art. 108 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w odniesieniu do wszystkich innych domniemanych środków pomocy państwa.
- (8) Decyzję Komisji o wszczęciu procedury opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu 5 października 2012 r. (†). Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia uwag na temat przedmiotowych środków.
- (9) Komisja otrzymała uwagi beneficjenta w dniu 5 listopada 2012 r. W dniu 14 stycznia 2013 r. przedmiotowe uwagi przekazano Grecji, która miała możliwość udzielenia na nie odpowiedzi. Uwagi i dodatkowe informacje od Grecji otrzymano w pismach z dnia 2 listopada 2012 r., 27 marca 2013 r. i 10 lipca 2013 r. W dniu 13 września 2013 r. odbyło się spotkanie służb Komisji i władz greckich w towarzystwie beneficjenta. W dniu 23 października 2013 r. władze greckie przekazały dodatkowe informacje. W dniu 17 stycznia 2014 r. Komisja wystosowała przypomnienie dotyczące wciąż brakujących informacji. Władze greckie udzieliły odpowiedzi w dniu 4 lutego 2014 r., a kolejne spotkanie odbyło się w dniu 10 lutego 2014 r. Po tym spotkaniu władze greckie przekazały dodatkowe informacje w dniu 10 marca 2014 r., a kolejne spotkanie miało miejsce w dniu 12 marca 2014 r. Po tym spotkaniu władze greckie przekazały informacje uzupełniające w dniach 31 marca 2014 r., 16 kwietnia 2014 r. i 28 kwietnia 2014 r. Dodatkowe spotkania z władzami greckimi i beneficjentem odbyły się w dniach 19 maja 2014 r. i 8 grudnia 2014 r.

2. OPIS BENEFICJENTA I DOMNIEMANE ŚRODKI POMOCY

2.1. Port w Pireusie

- (10) Port w Pireusie jest podzielony na dwie strefy: port handlowy i port pasażerski. Port handlowy składa się z trzech terminali: terminalu kontenerowego, towarowego i samochodowego.
- (11) Terminal kontenerowy ma dwa nabrzeża. Spółka Piraeus Port Authority („PPA”) postanowiła rozbudować infrastrukturę terminalu kontenerowego, w tym przedłużyć nabrzeże I, zmodernizować urządzenia nabrzeża II oraz wybudować nabrzeże III.

2.2. Piraeus Port Authority S.A.

- (12) Spółkę Piraeus Port Authority S.A. ustanowiono ustawą nr 2688/1999 poprzez przekształcenie Piraeus Port Authority, utworzonego w 1930 r. podmiotu podlegającego prawu publicznemu, w przedsiębiorstwo użyteczności publicznej.
- (13) W dniu 13 lutego 2002 r. Grecja i PPA podpisały 40-letnią umowę koncesji. Umowa ta została ratyfikowana ustawą nr 3654/2008. Na mocy tej umowy PPA ma wyłączne prawo użytkowania i eksploatacji gruntów, budynków i infrastruktury portowej strefy lądowej portu w Pireusie (¶). W szczególności w umowie koncesji przewidziano prawo PPA do odpłatnego podzlecania obsługi części portu osobom trzecim (‡).

2.3. Umowa koncesji między spółkami PPA i PCT oraz projekt inwestycyjny

- (14) W celu udzielenia koncesji na obsługę nabrzeży II i III spółka PPA przeprowadziła europejską procedurę przetargową (§) na usługi zarządzania portem. W ramach przedmiotowej procedury przetargowej PPA otrzymała dwa wnioski: od COSCO i od konsorcjum spółek składającego się z Hutchinson Port Holdings L.T.D., Hutchinson Ports Investments S.A.R.L., Alapis Joint Stock Company SA i Lyd S.A.

(*) Decyzja Komisji z dnia 11 lipca 2012 r. C(2012) 4217 final, w sprawie SA. 28876 (C (12/C) (ex CP 202/09) – Grecja – Terminal kontenerowy Piraeus & Cosco Pacific Limited w porcie w Pireusie (Dz.U. C 301 z 5.10.2012, s. 55).

(†) Zob. przypis 4.

(‡) Zob. art. 1 pkt 1 umowy koncesji dotyczący jej zakresu oraz sekcja 3 dotycząca prawa użytkowania i eksploatacji.

(§) Zob. art. 3 pkt 1 ppkt (iii) umowy koncesji.

(¶) Opublikowaną w *Dzienniku Urzędowym*. Dokument referencyjny nr 2008/S 20-026332 z dnia 30 stycznia 2008 r. zmieniony dokumentem referencyjnym nr 2008/S 54-072476 z dnia 18 marca 2008 r., w którym przesunięto termin składania ofert do dnia 19 maja 2008 r.

- (15) W zaproszeniu do składania ofert przewidziano postępowania odwoławcze. Organy sądowe nie otrzymały jednak jakiegokolwiek odwołania dotyczącego procedury przetargowej lub ostatecznego wyniku od żadnego z uczestników. Ponadto grecki Trybunał Obrachunkowy skontrolował i zatwierdził wspomnianą procedurę oraz projekt umowy.
- (16) W listopadzie 2008 r. spółka PPA podpisała z PCT umowę koncesji, na mocy której PPA przyznała PCT prawo do eksploatacji i wyłącznego użytkowania tzw. „nowego terminalu kontenerowego (NCT)” obejmującego istniejące nabrzeże II, przeznaczone do modernizacji, nowe nabrzeże III do wybudowania oraz przylegający do niego obszar, a także prawo do korzystania z przyległego morskiego obszaru manewrowego do postoju, który pozwala na bezpieczne cumowanie i obsługę statków.
- (17) Zgodnie z umową koncesji spółka PCT jest zobowiązana do modernizacji istniejącego nabrzeża II, wybudowania nowego nabrzeża III oraz zapewnienia pełnego zakresu usług portowych związanych z obsługą terminalu kontenerowego. Ponadto posiadacz koncesji będzie finansował wyłącznie na własny koszt wszystkie modernizacje nabrzeża II, a także budowę i obsługę nabrzeża III. W ramach procedury przetargowej i umowy koncesji przewidziano zatem, że posiadacz koncesji nie otrzyma żadnych publicznych środków pieniężnych na pokrycie kosztów swoich inwestycji.
- (18) Ponadto przewiduje się, że posiadacz koncesji przejmuje wszelkie ryzyko (handlowe) w odniesieniu do modernizacji i budowy niezbędnej infrastruktury. Posiadacz koncesji podejmuje się także szeregu zobowiązań w zakresie zapewnienia gwarantowanej przepustowości nowego terminalu kontenerowego.
- (19) Umowa koncesji między spółką PPA a PCT została ratyfikowaną ustawą nr 3755/2009 („ustawa”). Do art. 1 ustawy włączono umowę koncesji w formie, w jakiej została podpisana, w art. 2 określono szczególne zwolnienia podatkowe dla PCT, natomiast w art. 3 przewidziano, że w przypadku inwestycji PCT związanych z umową koncesji można skorzystać z konkretnego systemu ochrony inwestycji zagranicznych określonych w dekreście z mocą ustawy nr 2687/1953.

3. POWODY WSZCZĘCIA FORMALNEGO POSTĘPOWANIA WYJAŚNIAJĄCEGO

- (20) W decyzji z dnia 11 lipca 2012 r. ⁽⁹⁾ Komisja postanowiła, że różnice między umową koncesji a ogłoszeniem o zamówieniu oraz dwa środki polityki budżetowej ⁽¹⁰⁾ nie stanowią pomocy państwa. W tej samej decyzji Komisja wyraziła swoje wątpliwości i wszczęła formalne postępowanie wyjaśniające w odniesieniu do pozostałych domniemyanych środków pomocy państwa:
1. zwolnienia z podatku dochodowego od naliczonych odsetek do dnia rozpoczęcia obsługi nabrzeża III ⁽¹¹⁾;
 2. prawa do zwrotu nadwyżki VAT niezależnie od etapu realizacji przedmiotu umowy; definicji pojęcia „dobra inwestycyjne” na potrzeby przepisów dotyczących VAT; prawa do naliczania odsetek za zwłokę od pierwszego dnia po zakończeniu 60-dniowego okresu od złożenia wniosku o zwrot VAT ⁽¹²⁾;
 3. przeniesienia strat bez ograniczenia w czasie ⁽¹³⁾;
 4. możliwości wyboru spośród trzech metod amortyzacji w odniesieniu do kosztów inwestycji związanej z przebudową nabrzeża II i budową nabrzeża III ⁽¹⁴⁾;
 5. zwolnienia z opłat skarbowych w odniesieniu do umów pożyczek i wszelkich dodatkowych umów dotyczących finansowania odnośnego projektu ⁽¹⁵⁾;

⁽⁹⁾ Zob. przypis 4.

⁽¹⁰⁾ (i) Zwolnienie z podatku od osób prawnych w odniesieniu do towarów, robót budowlanych i usług dostarczanych i świadczonych na rzecz PCT poza Grecją przez spółki lub spółki będące wspólnym przedsiębiorcą poza Grecją, pod warunkiem że istnieje dwustronne porozumienie podatkowe dotyczące unikania podwójnego opodatkowania między Grecją a państwami rejestracji; (ii) zwrot VAT w okresie 60 dni od terminu złożenia właściwego wniosku i stopa procentowa mająca zastosowanie do obliczenia odsetek w przypadku, w którym państwo nie zwraca nadwyżki VAT w terminie 60 dni od złożenia stosownego wniosku.

⁽¹¹⁾ Art. 2 ust. 1 ustawy.

⁽¹²⁾ Art. 2 ust. 3 i 4 ustawy.

⁽¹³⁾ Art. 2 ust. 5 ustawy.

⁽¹⁴⁾ Art. 2 ust. 6 ustawy.

⁽¹⁵⁾ Art. 2 ust. 8 ustawy.

6. zwolnienia z podatków, opłat skarbowych, składek i wszelkich praw przysługujących państwu lub osobom trzecim w odniesieniu do umów między wierzycielami umów pożyczek, na mocy których przenoszone są wynikające z nich obowiązki i prawa ⁽¹⁶⁾;
 7. zwolnienia z opłat skarbowych w odniesieniu do wszelkich rekompensat wypłacanych przez PPA na rzecz PCT w ramach umowy koncesji, które nie wchodzą w zakres kodeksu VAT ⁽¹⁷⁾;
 8. ochrony w ramach specjalnego systemu ochrony inwestycji zagranicznych ⁽¹⁸⁾;
 9. zwolnienia z przepisów ogólnych dotyczących przymusowego wyłączenia.
- (21) W szczególności Komisja uznała, że przedmiotowe środki przyznają selektywną korzyść spółce PCT, ponieważ stanowią odstępstwo od mających zwykle zastosowanie przepisów podatkowych, którego nie można uzasadnić względami polityki gospodarczej, na jakie powołują się władze greckie. W szczególności Komisja uznała, że cel wspierania inwestycji podejmowanych w ramach dużych projektów infrastrukturalnych jest realizowany ze względów polityki gospodarczej, które nie należą do istoty badanego systemu podatkowego i nie uzasadniają zróżnicowanego traktowania na korzyść PCT.
- (22) Ponadto Komisja uznała, że fakt, iż niektóre z tych zwolnień podatkowych lub podobne zwolnienia zawarto we wcześniejszych zamówieniach publicznych, w przypadku których Komisja wydała pozytywne decyzje, nie ma znaczenia dla wykazania, że zastosowanie przedmiotowych środków jest uzasadnione logiką greckiego systemu podatkowego.
- (23) Co więcej, Komisja wyraziła wątpliwości dotyczące zgodności badanych środków z art. 107 ust. 3 lit. a) i c) TFUE, na którą powoływały się władze greckie. W szczególności Komisja wyraziła wątpliwości w odniesieniu do zastosowania art. 107 ust. 3 lit. a) TFUE, ponieważ warunki zgodności w ramach tego artykułu zostały opracowane przez Komisję w jej wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007–2013, a władze greckie nie przedstawiły żadnych stosownych argumentów dotyczących zgodności przedmiotowych środków z warunkami określonymi w tych wytycznych. Jeżeli chodzi o zastosowanie art. 107 ust. 3 lit. c), Komisja wyraziła wątpliwości w odniesieniu do konieczności i proporcjonalności środków.

4. UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON I GRECJI

- (24) Grecja i beneficjent przedstawili wspólne uwagi w tej sprawie. Komisja nie otrzymała żadnych uwag od jakichkolwiek innych osób trzecich po wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego.

4.1. Kwestia istnienia pomocy państwa

Brak korzyści

- (25) Władze greckie i PCT twierdzą, że zwolnienie z mającej powszechnie zastosowanie zasady podatkowej niekoniecznie przynosi korzyść selektywną oraz że Komisja nie dokonuje rozróżnienia między istnieniem selektywności a istnieniem korzyści. W związku z tym nawet w przypadku zidentyfikowania selektywnego środka nie można powiedzieć, że automatycznie przynosi on korzyść i na odwrót. Zastosowanie tej samej zasady ogólnej w różnych sytuacjach może prowadzić do dyskryminacji lub działać na niekorzyść określonych osób, które podlegają tej zasadzie. Zwolnienie może służyć zapewnieniu traktowania obiektywnie różnych sytuacji w różny sposób, a tym samym nie ma miejsca ani dyskryminacja, ani przypadkowe działanie na niekorzyść.
- (26) Ponadto władze greckie i PCT twierdzą, że podobnie jak przedsiębiorstwa, którym powierzono świadczenie usług w ogólnym interesie gospodarczym, również przedsiębiorstwa, którym powierzono długoterminowe koncesje na utworzenie i prowadzenie infrastruktury publicznej z funduszy prywatnych, przejmują zobowiązania umowne do inwestowania znacznych sum pieniędzy w infrastrukturę, która zostanie zwrócona państwu pod koniec okresu

⁽¹⁶⁾ Art. 2 ust. 9 ustawy.

⁽¹⁷⁾ Art. 2 ust. 10 ustawy.

⁽¹⁸⁾ Art. 3 ustawy.

ważności koncesji. Przedmiotowe środki podatkowe mają zatem rekompensować „ograniczenia strukturalne”, z jakimi zmagają się te spółki. W tym celu władze greckie i PCT odnoszą się do wyroku w sprawie *Combust* ⁽¹⁹⁾, w którym Sąd stwierdził, że usunięcie „ograniczeń strukturalnych” nie oznacza przyznania „korzyści” objętych art. 107 ust. 1 TFUE.

Brak selektywności lub uzasadnienie logiką systemu podatkowego

(i) „System odniesienia” dla środków będących przedmiotem postępowania

- (27) Według władz greckich i PCT prawidłowy system odniesienia to ogólny system stosowany w odniesieniu do projektów z zakresu infrastruktury publicznej w Grecji, w tym partnerstw publiczno-prywatnych. Wspomniany system ma zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw zaangażowanych w duże projekty infrastrukturalne i partnerstw publiczno-prywatnych i nie dokonuje się w nim rozróżnienia pomiędzy wspomnianymi podmiotami. Przepisy podatkowe określone w ustawie nr 3755/2009 stanowią indywidualne zastosowanie tego ogólnego systemu.
- (28) Ze względu na fakt, że przedmiotowe projekty charakteryzują się cechami szczególnymi ⁽²⁰⁾, które odróżniają je od pozostałych projektów, przedsiębiorstwa odpowiedzialne za projekty z zakresu infrastruktury publicznej obiektywnie znajdują się w wyraźnie odmiennej sytuacji prawnej i faktycznej w porównaniu z innymi przedsiębiorstwami zaangażowanymi w innego rodzaju działalność. Mających powszechne zastosowanie zasad podatkowych nie można zatem uznać za uzasadniony „system odniesienia”. Prawidłowy system odniesienia to system, który uwzględnia wspomniane cechy uznawane również w przepisach UE ⁽²¹⁾, w których wzywa się do szczególnego traktowania ⁽²²⁾.
- (29) Mechanizmem ustanowionym przez Grecję mającym zapewnić odpowiednie podejście do poszczególnych cech projektu z zakresu infrastruktury publicznej, które odróżniają je od innych działań, jest w związku z powyższym wprowadzenie określonych przepisów podatkowych objaśniających zasady mające zastosowanie w określonych obszarach opodatkowania, których zastosowanie (i) mogłoby w innym przypadku prowadzić do dyskryminacji projektów z zakresu infrastruktury publicznej; (ii) charakteryzuje się brakiem jasności i spójności z ogólnymi zasadami systemu podatkowego; lub (iii) zostaje zrównoważone przez powyższy obowiązkowy wymóg zapewniania najbardziej efektywnego wykorzystania/alokacji zasobów publicznych.
- (30) Ponadto władze greckie i PCT wskazują, że technika legislacyjna stosowana w ramach wprowadzania środka podatkowego nie determinuje ogólnego charakteru środka. Odnosząc się do wyroku w sprawie *Gibraltar* ⁽²³⁾, wspomniane podmioty twierdzą, że wprowadzenie przez państwo członkowskie odstępstwa od zasad mających ogólne zastosowanie nie powoduje automatycznie selektywności i powstania korzyści. Samo stosowanie podejścia „opierającego się na odstępstwie” stanowiłoby formalistyczną metodykę, którą łatwo byłoby obejść.

(ii) Cel środka objętego postępowaniem

- (31) Władze greckie i spółka PCT twierdzą, że w świetle orzecznictwa w sprawie *Adria-Wien* celem środka, w ramach którego należy ocenić przepisy sprzyjające spółce PCT, jest promowanie skutecznej realizacji projektów z zakresu infrastruktury publicznej. Władze i spółka odrzucają ocenę Komisji przedstawioną w decyzji o wszczęciu postępowania dotyczącą „nieistotnego charakteru” i „nieważności” tego typu celu.

⁽¹⁹⁾ Sprawa T-157/01, *Danske Busvogmaend* przeciwko Komisji, Rec. 2004, s. I-917.

⁽²⁰⁾ (i) długoterminowy charakter umów; (ii) potrzeba przeprowadzenia bardzo znaczących inwestycji płatnych z góry, co w praktyce oznacza zmniejszenie lub brak przychodów w początkowym okresie; (iii) konieczność zapewnienia finansowania zewnętrznego; (iv) niepewny charakter zwrotów finansowych; (v) uwzględnienie ogólnego interesu publicznego w tworzeniu nowej infrastruktury publicznej; (vi) znaczący interes publiczny w pomyślnym i opłacalnym zakończeniu projektu.

⁽²¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 670/2012 z dnia 11 lipca 2012 r. w sprawie zmiany decyzji nr 1639/2006/WE ustanawiającej Program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji (2007–2013) oraz rozporządzenia (WE) nr 680/2007 ustanawiającego ogólne zasady przyznawania pomocy finansowej Wspólnoty w zakresie transeuropejskich sieci transportowych i energetycznych (Dz.U. L 204 z 31.7.2012, s. 1) oraz rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 (Dz.U. L 315 z 3.12.2007, s. 1).

⁽²²⁾ W szczególności wskazuje się w nich, że w rozporządzeniu (WE) nr 1370/2007 dotyczącym zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych uznano, iż jeżeli jest to uzasadnione ze względu na potrzebę zapewnienia korzyści podatkowej lub pełnej amortyzacji kapitału w związku z wyjątkowymi inwestycjami w infrastrukturę, tabor kolejowy lub pojazdy, umowa o świadczenie usług publicznych może mieć dłuższy okres ważności, niż jest to normalnie dozwolone.

⁽²³⁾ Wyrok w sprawach połączonych C-106/09 P i C-107/09 P Komisja (C-106/09 P) i Królestwo Hiszpanii (C-107/09 P) przeciwko Government of Gibraltar i Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Zb.Orz. 2011, ECLI:EU:C:2011:732, pkt 90–92.

- (32) Odnoszą się również do zamierzonego celu w ramach opłat środowiskowych, aby dowieść, że przedstawiony w decyzji o wszczęciu postępowania wniosek Komisji oznacza, że jakikolwiek środek podatkowy, którego cel szczegółowy jest inny niż pobór dochodów podatkowych, nigdy nie mógłby zostać uzasadniony charakterem ogólnego systemu podatkowego. Przy zachowaniu zgodności z prawem UE państwa członkowskie mogą za pośrednictwem swoich systemów podatkowych realizować politykę, którą uznają za odpowiednią.
- (33) Ponadto twierdzą, że Komisja nie miała racji, stwierdzając, że wspomniany cel systemu podatkowego jest „nieistotny”⁽²⁴⁾, ponieważ w sprawie Azorów⁽²⁵⁾ Trybunał nie stwierdził, że cel jest bez znaczenia. Celem analizy selektywności nie jest określenie tego, czy „sam cel” środka objętego postępowaniem jest „ważny” lub „istotny”. „Celem” środka jest „podstawa” umożliwiająca porównanie „sytuacji prawnej i faktycznej” przedsiębiorstw.
- (34) Władze argumentują, że Komisja nie przedstawia wyjaśnień dotyczących powodu nieuznania „celu” polityki za „ważny” ani „istotny” na potrzeby oceny selektywności. W tym celu odwołują się oni do wyroków w sprawie Adria-Wien⁽²⁶⁾, Regione Sardegna⁽²⁷⁾ i British Aggregates⁽²⁸⁾, twierdząc, że Trybunał nie wypowiedział się przeciwko tym celom, ale po prostu ocenił selektywność badanych środków.

(iii) Sytuacja prawna i faktyczna spółki PCT w świetle celu środka objętego postępowaniem

- (35) Władze greckie i spółka PCT twierdzą, że w świetle celu, jakim jest skuteczna realizacja projektów z zakresu infrastruktury publicznej, spółka PCT i inne przedsiębiorstwa podejmujące się realizacji dużych projektów inwestycyjnych znajdują się w innej sytuacji prawnej i faktycznej niż pozostałe przedsiębiorstwa. Na tej podstawie władze twierdzą, że w decyzji o wszczęciu postępowania Komisja przeoczyła okoliczności/szczególne cechy charakterystyczne przedmiotowych projektów. Określone traktowanie pod względem podatkowym przyznane spółce PCT i innym podmiotom w porównywalnej sytuacji nie może zapewniać przewagi konkurencyjnej w stosunku do innych przedsiębiorstw, które nie otrzymują takiego traktowania, ponieważ przedmiotowe dwa rodzaje przedsiębiorstw nie konkurują pod względem wydajności badanych projektów z zakresu infrastruktury publicznej.
- (36) Wszystkie przedsiębiorstwa, które realizują takie projekty, podlegają temu systemowi w równym stopniu i żadne z nich nie podlega wykluczeniu, nie ma również ustalonych ograniczeń dotyczących regionu lub sektora zastosowania, budżetu ani ograniczeń czasowych. W związku z powyższym selektywność faktycznie nie występuje.
- (37) Co więcej, władze greckie nie zatrzymały żadnej swobody decyzyjnej w odniesieniu do sposobu stosowania tych przepisów podatkowych, które od kilku lat są systematycznie wprowadzane we wszystkich projektach z zakresu infrastruktury publicznej.

(iv) Logika systemu podatkowego

- (38) Władze greckie i PCT twierdzą, że przepisy podatkowe, o których mowa, oraz system, którego są częścią, są spójne z podstawowymi lub przewodnimi zasadami regulującymi odpowiednie greckie przepisy podatkowe, ponieważ a) służą osiągnięciu celu polityki publicznej zgodnego z podstawowymi zasadami ogólnego systemu podatkowego, w szczególności z zasadą proporcjonalności, celu systemu podatkowego w zakresie rozwoju gospodarki i zwiększania dochodów oraz kluczowych celów polityki Grecji w zakresie utworzenia infrastruktury publicznej; b) służą zapewnieniu traktowania w różny sposób obiektywnie różnych sytuacji, tym samym stosując zasady równości i proporcjonalności oraz zapewniając, aby nie doszło do zniekształcenia wyników zakładanych w ramach systemu podatkowego; c) są stosowane na podstawie obiektywnych kryteriów; d) zostały opracowane wyraźnie jako mechanizm legislacyjny służący wyeliminowaniu głównych problemów finansowych powstających przy realizacji projektów z zakresu infrastruktury publicznej, które mogą zagrozić uczestnictwu sektora prywatnego⁽²⁹⁾.

⁽²⁴⁾ Motyw 115 decyzji Komisji o wszczęciu postępowania.

⁽²⁵⁾ Sprawa C-88/03, Portugalia przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2006, s. I-7115, pkt 81.

⁽²⁶⁾ Sprawa C-143/99, Adria-Wien Pipeline, Rec. 2001, s. I-8384.

⁽²⁷⁾ Sprawa C-169/08, Presidente del Consiglio del Ministri przeciwko Regione Sardegna, Zb.Orz. 2009, s. I-10821.

⁽²⁸⁾ Sprawa T-210/02 RENV, British Aggregates Association przeciwko Komisji Europejskiej, Zb.Orz. 2012.

⁽²⁹⁾ Zob. na przykład analiza Sądu w tym względzie w sprawie T-210/02 RENV, British Aggregates Association przeciwko Komisji Europejskiej, Zb.Orz. 2012, pkt 83–91.

- (39) Ponadto dzięki zapewnieniu pewności prawa na podstawie tych przepisów, a tym samym zabezpieczeniu zdolności podatnika do płacenia podatku, promuje się inwestycje sektora prywatnego w infrastrukturę publiczną, a zatem również rozszerzenie podstawy opodatkowania i pobór wyższych dochodów podatkowych. W związku z tym odpowiednie środki są uzasadnione logiką systemu.

Brak oceny warunków istotnych z punktu widzenia zakłócenia konkurencji i wpływu na wymianę handlową

- (40) Władze greckie i PCT są zdania, że Komisja nie określiła usług i rynków geograficznych, które są istotne dla oceny wpływu na konkurencję, nie przeprowadziła analizy warunków konkurencji na właściwych rynkach i nie ustaliła, że konkurujące porty UE, o których mowa w decyzji o wszczęciu postępowania, są faktycznymi lub potencjalnymi konkurentami portu w Pireusie i PCT.
- (41) Władze greckie i PCT twierdzą ponadto, że Komisja nie zbadała rynku właściwego, na którym działa terminal kontenerowy PCT, ani warunków konkurencji na rynku właściwym. Badanie takie wykazałoby, że omawiane przepisy podatkowe nie mają niekorzystnego wpływu na konkurencję ani na wymianę handlową w UE.
- (42) Jeżeli chodzi o warunki konkurencji na rynku, w oparciu o wyrok w sprawie WAM⁽³⁰⁾ władze greckie i PCT twierdzą, iż sam fakt, że ładunek kontenerowy podlega wymianie handlowej pomiędzy państwami członkowskimi UE oraz że różne porty konkurują ze sobą pod względem świadczenia usług kontenerowych w obiektach portowych, nie oznacza automatycznie, że pomoc przyznana władzom portowym spełnia kryterium dotyczące wpływu na wymianę handlową lub zakłócenia konkurencji określone w art. 107 ust. 1 TFUE. W związku z tym twierdzą, że Komisja nie przeprowadziła analizy wpływu przepisów podatkowych na konkurencję i wymianę handlową na rynkach właściwych.
- (43) Spółka PCT przedstawiła bardziej szczegółowe uwagi dotyczące powyższej argumentacji.

Definicja rynku właściwego

- (44) Jeżeli chodzi o definicję rynku właściwego, PCT odnosi się do decyzji Komisji w sprawie koncentracji⁽³¹⁾ w celu dowiedzenia, że istnieją dwa oddzielne rynki właściwe usług portowych w zakresie terminali kontenerowych w porcie: transport lądowy i przeładunek.
- (45) PCT twierdzi również, że w odniesieniu do transportu lądowego wydaje się, iż Komisja w swojej decyzji o wszczęciu postępowania twierdzi, że zakres geograficzny rynku obejmuje „Grecję i wschodnią część Morza Śródziemnego”, nie wyjaśniając powodu, dla którego definiuje go inaczej niż grecka komisja ds. ochrony konkurencji, która stwierdziła, iż zakres geograficzny rynku usług sztautowania w odniesieniu do transportu lądowego ogranicza się do Grecji Centralnej i Południowej⁽³²⁾.
- (46) Ponadto PCT twierdzi, że zarówno z perspektywy popytu, jak i podaży Grecja Centralna i Południowa stanowią rynek geograficzny, który jest odrębny od Grecji Północnej z powodu: a) zdolności terminalu kontenerowego w porcie PCT do obsługi dużo większego ruchu niż port w Salonikach czy którykolwiek inny port grecki, a ponadto na bardziej konkurencyjnych warunkach, biorąc pod uwagę większą przepustowość techniczną tego portu; b) koncentracji przemysłu, handlu i populacji znajdującej się głównie na obszarze metropolitalnym Aten i ogólnie w środkowej/południowej części państwa; c) topografii Grecji, która powoduje powstanie dodatkowych kosztów związanych z transportem ruchu towarowego między portem w Salonikach, znajdującym się w północnej części Grecji, a środkową i południową częścią państwa oraz w drugą stronę.

⁽³⁰⁾ Wyrok w sprawach połączonych T-304/04 i T-316/04 Włochy i WAM SpA przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2006, s. II-64.

⁽³¹⁾ Sprawy COMP/M.5398 – HUTCHINSON/EVERGREEN, COMP/M.5450 – KUHNE/HGV/TIU/HAPAG-LLOYD, COMP/JV.55 – HUTCHINSON/RCPM/ECT, COMP/JV.56 – HUTCHINSON/ECT, COMP/M.3863 – TUI/CP SHIPS, COMP/M.5398 – HUTCHINSON/EVERGREEN, COMP/M.3576 – ECT/PONL/EUROMAX, COMP/M.3973 –CMA CGM/DELMAS, COMP/M.3829 MAERRSK/PONL, COMP/M.1674 – MAERSK/ECT, IV/M.831 – P&O/ROYAL NEDLLOYD.

⁽³²⁾ Sprawa 409/V/2009, decyzja z dnia 23 stycznia 2009 r., s. 22.

- (47) Jeżeli chodzi o usługi przeładunku kontenerów, PCT odnosi się do decyzji Komisji w sprawach Maersk/ECT i Hutchinson/Evergreen, w których Komisja uznała wschodnią część Morza Śródziemnego i obszar Morza Czarnego za właściwy rynek geograficzny usług przeładunku kontenerów. Uważa również, że w decyzji o wszczęciu postępowania Komisja uznaje, że zakres geograficzny rynku obejmuje „Grecję i wschodnią część Morza Śródziemnego”.

Warunki konkurencji na rynku właściwym

- (48) W odniesieniu do transportu lądowego PCT twierdzi, że w zakresie świadczenia usług sztautowania na potrzeby przeładunków kontenerów w ramach przewozów dalekomorskich we wschodniej części Morza Śródziemnego terminal kontenerowy PCT nie konkuruje z portami UE poza terminalem kontenerowym nabrzeże I należącym do PPA. Ponadto PCT twierdzi, że Komisja nie wyjaśniła, dlaczego jest zdania, że na przedmiotowym rynku występują różne porty w państwach członkowskich UE ⁽³³⁾, które konkurują z terminalem kontenerowym PCT. Według PCT stwierdzenie Komisji, że „[...] za bezpośrednich konkurentów można uznać port w Salonikach, port w Constanța w Rumunii, port w Koprze w Słowenii oraz szereg portów we Włoszech”, jest sprzeczne z ustaleniami Komisji w sprawie C 21/2009 ⁽³⁴⁾. Porty we Włoszech i port w Koprze w Słowenii nie znajdują się w segmencie rynku obejmującym wschodnią część Morza Śródziemnego, który według PCT zidentyfikowała Komisja, a raczej w części środkowej Morza Śródziemnego. Ponadto obsługiwany przez te porty przeładunek przeznaczony do celów transportu lądowego („obszar ciężenia”) nie jest obecnie prowadzony w porcie w Pireusie ⁽³⁵⁾.
- (49) Z punktu widzenia podaży PCT twierdzi, że wymienione porty można w pewnym stopniu uznać za substytuty terminalu kontenerowego w porcie PCT, ponieważ mogłyby one obsługiwać niektóre typy kontenerowców, które mogłyby obsługiwać port kontenerowy PCT, ale nie wszystkie, gdyż głębokość morza i nośność dźwigu w tych portach są mniejsze ⁽³⁶⁾. Z punktu widzenia popytu nie można uznać tych portów za substytuty portu w Pireusie, ponieważ: a) Pireus umożliwia najkrótsze i najtańsze ⁽³⁷⁾ odchylenie od osi Suez/Gibraltar, po której poruszają się główne dalekomorskie kontenerowe linie żeglugowe na Morzu Śródziemnym ⁽³⁸⁾; b) Pireus oferuje najniższe ceny oleju bunkrowego w skali światowej; c) korzystanie w szczególności z portu w Constanța wiązałoby się z dodatkowymi kosztami projektów pilotażowych w cieśninach Dardanele i Bosfor.
- (50) W świetle powyższego PCT twierdzi, że portów, o których mowa w decyzji o wszczęciu postępowania, nie można uznać za faktyczne lub potencjalne substytuty portu kontenerowego PCT pod względem świadczenia usług sztautowania w odniesieniu do przeładunku we wschodniej części Morza Śródziemnego.
- (51) PCT odnosi się także do decyzji Komisji dotyczącej inwestycji w porcie w Pireusie, w której Komisja uznała, że konkurencja między określonymi portami a portem w Pireusie jest nieistotna ⁽³⁹⁾. Ponadto PCT twierdzi, że Komisja nie przeprowadziła analizy wpływu przepisów podatkowych na konkurencję i wymianę handlową na rynkach właściwych. Co więcej, ocena tego wpływu wymagałaby sprawdzenia równoważnych systemów podatkowych mających zastosowanie na rynkach właściwych, ponieważ inne porty mogą odnieść korzyść z podobnych lub równoważnych przepisów podatkowych.

⁽³³⁾ Port w Salonikach, port w Constanța w Rumunii, port w Koprze w Słowenii oraz szereg portów we Włoszech (por. przypis 173 w decyzji o wszczęciu postępowania).

⁽³⁴⁾ Decyzja Komisji z dnia 18 grudnia 2009 r. w sprawie C 21/09 (ex N 105/08, N 168/08 i N 169/08) – Grecja – Finansowanie infrastruktury i urządzeń portu Pireus ze środków publicznych (Dz.U. C 402 z 29.12.2012, s. 25).

⁽³⁵⁾ Ze względu na: odległość Pireusu od tych obszarów; brak nowoczesnych połączeń i usług kolejowych; dodatkowe znaczne koszty, które by się z tym wiązały; oraz ustalenia dotyczące głównych dalekomorskich, kontenerowych linii żeglugowych obsługujących obszar środkowego Morza Śródziemnego za pośrednictwem terminali kontenerowych w portach na Malcie (np. Maersk), w Taranto (np. Evergreen), w Wenecji (np. MSC) i w Gioia Tauro (np. MSC).

⁽³⁶⁾ Przykładowo głębokość morza w Koprze wynosi ok. 9 metrów w przeciwieństwie do 15–19 metrów w Pireusie (który zwykle wymaga głębokości znacznie większej niż 12 metrów na potrzeby statków, które obsługuje). Do portu kontenerowego w Pireusie co tydzień zawijają kontenerowce przewożące towary o pojemności 13 500 TEU, których nie może obsłużyć żaden z tych portów.

⁽³⁷⁾ Znaczny koszt dodatkowej podróży, który jest związany z przekierowaniem przeładunku do innych portów, spowodowałby, że porty te byłyby nieatrakcyjne dla tego typu ruchu.

⁽³⁸⁾ Dla zwykłego statku dalekomorskiego czas żeglugi w obie strony odległości od Pireusu do tej linii żeglugowej wynosi tylko około 16 godzin, natomiast 44 godziny w przypadku Salonik, 120 godzin w przypadku Koprzy i kilka dni w przypadku Constanța (ze względu na konieczność podróży przez cieśniny Dardanele i Bosfor oraz występujące tam problemy związane z zagęszczeniem ruchu).

⁽³⁹⁾ Zgodnie z motywem 117 decyzji Komisji „Jedynymi portami UE, które stanowią część rynku obejmującego wschodnią część Morza Śródziemnego, są porty leżące nad Morzem Czarnym (takie jak port w Constanța w Rumunii i port w Warnie w Bułgarii). Z powodu szczególnego położenia cieśnin łączących Morze Czarne z Morzem Egejskim porty Morza Czarnego nie są jednak głównymi konkurentami portu w Pireusie. Podobnie, nawet jeżeli nie można całkowicie wykluczyć faktu, że inne porty UE, takie jak włoskie i słoweńskie porty nad Morzem Adriatyckim, również mogą konkurować z portem w Pireusie, konkurencja między takimi portami i portem w Pireusie nie jest znacząca”.

- (52) Spółka twierdzi również, że na danych rynkach jedynym konkurentem PCT jest spółka PPA, która obsługuje terminal kontenerowy nabrzeże I w porcie w Pireusie. Jeżeli natomiast chodzi o PPA, Komisja uznała, że udzielenie PCT koncesji zwiększy konkurencję w zakresie usług sztautowania ruchu kontenerowego w porcie w Pireusie ⁽⁴⁰⁾.
- (53) Jeżeli chodzi o potencjalnych konkurentów, którzy mogą pojawić się w wyniku prywatyzacji PPA i innych greckich portów, PCT twierdzi, że greccy operatorzy portowi, którym nie udzielono podobnej koncesji, nie znajdują się w podobnej sytuacji, w związku z czym badane przepisy podatkowe nie powodują powstania korzyści ani zakłócenia konkurencji.
- (54) Zdaniem spółki Komisja nie powołuje się na żadne dowody na to, że inni operatorzy portowi byliby zainteresowani podjęciem dużej inwestycji mającej na celu ustanowienie dużego terminalu kontenerowego w porcie w Grecji. Według PCT pojawienie się takiej konkurencji jest bardzo mało prawdopodobne, ponieważ żaden inny istniejący port w Grecji nie łączyłby cech charakterystycznych Pireusu ⁽⁴¹⁾.
- (55) W odniesieniu do konkurencji ze strony PPA spółka twierdzi ponadto, że pogląd Komisji jest niedokładny, ponieważ PCT ma już konkurencję ze strony należącego do PPA terminalu kontenerowego nabrzeże I, a skutkiem udzielenia koncesji jest otwarcie rynku na konkurencję, nie zaś zakłócenie konkurencji. W tym względzie twierdzi również, że PPA korzysta z określonych przepisów prawnych o charakterze fiskalnym; w świetle tego faktu przyjęcie niektórych omawianych przepisów podatkowych uznano za mechanizm niezbędny do zapewnienia, aby spółka PCT nie znalazła się w niekorzystnych warunkach konkurencji.

4.2. Porównanie domniemanych środków pomocy państwa z podobnymi postanowieniami zawartymi w umowach dotyczących dużych projektów infrastrukturalnych ⁽⁴²⁾

- (56) Władze greckie i PCT wskazały, że przepisy podobne do tych określonych w art. 2 i 3 ustawy włączono do przepisów greckich, na podstawie których ratyfikowano szereg indywidualnych projektów z zakresu infrastruktury publicznej oraz ustawę nr 3389/2005 o partnerstwach publiczno-prywatnych. Z uwagi na fakt, że Komisja zbadała przedmiotowe przepisy na podstawie art. 107 ust. 1 TFUE i uznała, iż nie stanowią one pomocy państwa, wniosek, że przepisy podatkowe na rzecz PCT stanowią selektywny środek i przynajmniej nienależną korzyść objętą zakresem art. 107 ust. 1 TFUE, zagroziłby pewności prawa i byłby sprzeczny z praktyką Komisji i poprzednimi oświadczeniami dotyczącymi stosowania takich przepisów wobec projektów z zakresu infrastruktury publicznej w Grecji.
- (57) Jeżeli chodzi o sprawę dotyczącą Międzynarodowego Portu Lotniczego Ateny ⁽⁴³⁾, w ramach której Komisja uznała, że przepisy podatkowe stosowano w odniesieniu do usług portu lotniczego, które w tamtym momencie nie podlegały liberalizacji, władze greckie i PCT twierdziły, że taki sam wniosek można także wyciągnąć w odniesieniu do usług z zakresu infrastruktury portowej w bieżącej sprawie. Ponadto władze greckie podtrzymują swoje argumenty, że Komisja zbadała wspomniane przepisy w danej sprawie.
- (58) Jeżeli chodzi o sprawę dotyczącą obwodnicy Aten ⁽⁴⁴⁾ i mostu autostradowego Rio-Antirrio, według władz greckich Komisja zbadała dokładnie wkład finansowy sektora publicznego i prywatnego w koszty projektu oraz badane przepisy podatkowe. Następnie Komisja stwierdziła, że kwotę wkładu sektora publicznego (w formie dotacji i gwarancji rządowych) określono jako „cenę rynkową” (tj. najniższą kwotę wymaganego wkładu sektora publicznego) w ramach otwartego, niedyskryminującego i konkurencyjnego przetargu. W decyzji dotyczącej obwodnicy Aten Komisja stwierdziła, że przepisy podatkowe stanowiły doprecyzowanie obowiązującego systemu podatkowego, którego brak mógł zagrozić pomyślnej realizacji projektu, i nie uznała ich za część wynagrodzenia koncesjonariusza. Żadnej wartości finansowej, jaka mogłaby być powiązana ze stosowaniem przyjętych przepisów podatkowych, nie można by uznać za część wkładu sektora publicznego, ponieważ można ją było dokładnie określić dopiero po upływie okresu ważności koncesji. Przepisy te stanowiły jedynie niezbędne

⁽⁴⁰⁾ Motywy 114 i 115 decyzji Komisji w sprawie C 21/2009, o których mowa w przypisie 4.

⁽⁴¹⁾ (i) Umiejscowienie portu w największym greckim obszarze miejskim, w którym mieszka ponad 5 mln osób, w największym obszarze przemysłowym/handlowym, przez który przebiegają najlepsze połączenia kolejowe i drogowe w państwie; (ii) duża powierzchnia do postoju, obiekty magazynowe i duże kotwiczniki; (iii) największa głębokość morza; (iv) najmniejsza odległość od osi Suez/Gibraltar; (v) jeden z największych na świecie rynków oleju bunkrowego; (vi) rozległe obiekty służące do naprawy statków i szeroki zakres usług, jakich wymagają operatorzy statków.

⁽⁴²⁾ Decyzje Komisji w sprawach N 508/07 Ionia Odos; N 45/08 Autostrada Elefsina–Koryntia–Patras–Pirgos–Tsakona; N 566/07 Autostrada Korynt–Tripoli–Kalamata i odcinek Lefktro–Sparta; N 565/07 Autostrada w Grecji Centralnej; N 633/07 Umowa koncesji dotycząca odcinka Maliakos–Kleidi autostrady Patras–Ateny–Saloniki–Evzoni; N 134/07 Umowa koncesji dotycząca podwodnego tunelu drogowego w Salonikach; N 462/99 Attiki Odos; NN 143/97 Most autostradowy Rio–Antirrio; NN 27/96 Międzynarodowy Port Lotniczy Spata.

⁽⁴³⁾ Decyzja Komisji w sprawie NN 27/96 Międzynarodowy Port Lotniczy Spata.

⁽⁴⁴⁾ Decyzje Komisji w sprawie N 462/99 Attiki Odos i sprawie NN 143/97 Most autostradowy Rio–Antirrio.

doprecyzowanie, aby nie zniechęcić inwestorów prywatnych, zwłaszcza w odniesieniu do tego rodzaju nieopłacalnych projektów budowlanych wiążących się z wysokim ryzykiem. W związku z tym PCT nie można odróżnić od koncesjonariuszy w przypadku tych spraw, ponieważ wspomniane przepisy we wszystkich sprawach stanowiły „doprecyzowanie” a nie „wynagrodzenie”, jak Komisja uznała w swojej decyzji o wszczęciu postępowania.

- (59) Ponadto w zgłoszonych sprawach, jak te przywołane przez władze greckie i spółkę PCT, nie można stosować orzecznictwa ⁽⁴⁵⁾ wskazanego przez Komisję w decyzji o wszczęciu postępowania w odniesieniu do faktu, że milczenie Komisji w sprawie konkretnych środków nie oznacza, że zostały one zatwierdzone ⁽⁴⁶⁾.
- (60) Jeżeli chodzi o dalsze decyzje w sprawie pomocy państwa dotyczące pozostałych projektów infrastrukturalnych, Komisja nie musiała szczegółowo odnosić się do przedmiotowych przepisów podatkowych, ponieważ nie zmieniła swojego stanowiska wyrażonego w sprawie dotyczącej mostu autostradowego Rio–Antirrio i w sprawie dotyczącej obwodnicy Aten ⁽⁴⁷⁾.
- (61) Władze greckie twierdziły, że problem, jaki się pojawił, dotyczy tego, czy w związku z zatwierdzeniem przez Komisję we wspomnianych wyżej wcześniejszych decyzjach dane przepisy podatkowe można uznać za zgodne z zasadami pomocy państwa, a nie tego, czy przedmiotowe przepisy podlegają poprzedniej ocenie Komisji, jak wskazano w decyzji o wszczęciu postępowania. Ponadto, gdyby przedmiotowe przepisy włączono do dokumentacji przetargowej tej koncesji, Komisja doszłaby do takich samych wniosków jak w swoich poprzednich decyzjach.
- (62) Władze greckie twierdziły także, że rozróżnienie dokonane przez Komisję w jej decyzji o wszczęciu postępowania między bieżącą sprawą a poprzednimi sprawami opiera się na szczególe formalnym, tj. przyjęciu przepisów podatkowych w ramach ustawy nr 3755/2009 zamiast włączenia ich do umowy koncesji. Ponadto wskazano, że: (i) oferenci przetargowi zdawali sobie sprawę ze stosowania tych przepisów podatkowych jako standardowych ram wprowadzonych przez Grecję w odniesieniu do projektów z zakresu infrastruktury publicznej oraz w odniesieniu do PPP w Grecji; (ii) kontakty spółki PCT w odniesieniu do koncesji na port kontenerowy w Pireusie i Salonikach prowadzono na poziomie premiera Grecji i ministra żeglugi, którzy promowali te projekty wśród inwestorów na szczeblu międzynarodowym i oferowali pełny pakiet środków wprowadzonych przez Grecję w odniesieniu do projektów z zakresu infrastruktury publicznej finansowanych ze środków sektora prywatnego; (iii) spółka PCT zdawała sobie sprawę, że Komisja zbadała wszystkie wcześniejsze projekty tego rodzaju i nie zgłosiła wobec nich żadnych zastrzeżeń; (iv) w trakcie procedury przetargowej spółka PCT zażądała od rządu greckiego i PPA włączenia tych przepisów do umowy koncesji; (v) spółka PCT ponownie poruszyła tę sprawę z premierem Grecji i ministrem żeglugi i po raz kolejny otrzymała zapewnienie, że takie przepisy zostaną wprowadzone; (vi) w świetle wspomnianych zapewnień spółka PCT w ramach całej procedury przetargowej i przygotowywania oferty uwzględniła, że umowa koncesji będzie prowadzona na takiej samej zasadzie jak wszystkie pozostałe koncesje dotyczące infrastruktury publicznej i że w związku z tym kredytodawcy będą znali warunki koncesji.
- (63) Procedury przetargowej dotyczącej przyznania PCT umowy koncesji nie można zatem odróżnić od poprzednich przypadków, ponieważ standardowe ramy podatkowe dla dużych projektów infrastrukturalnych były znane wszystkim oferentom. Ponadto wskazano, że nie istniał żaden szczególny powód, aby prowadzić ewidencję takich wymian w kontekście procedury przetargowej, ponieważ PPA nie jest uprawniona do przyjmowania takich przepisów, a w każdym przypadku ich zastosowanie było kwestią utrwalonej praktyki w Grecji zgodnie z precedensem ustalonym przez Komisję.
- (64) W związku z tym, jeżeli Komisja odróżnia spółkę PCT od wszystkich przedsiębiorstw prowadzących projekty z zakresu infrastruktury publicznej w Grecji wyłącznie na podstawie szczegóły formalnego, taka formalność byłaby sprzeczna z zasadą pewności prawa i uzasadnionymi oczekiwaniami.
- (65) W odniesieniu do oświadczenia Komisji, że „dowody przedstawione przez władze greckie umacniają stwierdzenie, że oferenci nie uwzględnili szczególnych korzyści...” ⁽⁴⁸⁾, spółka PCT twierdzi, że nie dysponuje informacjami na temat wspomnianych dowodów, a przyjęcie tych przepisów w drodze ustawy ratyfikującej umowę koncesji nie stanowi żadnego dowodu.

⁽⁴⁵⁾ Sprawy połączone T-427/04 Francja przeciwko Komisji i T-17/05 France Telecom przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2009, s. II-0435, pkt 264–266; C-474-09 P – C-476/09 P Territorio Historico de Vizcaya, ECLI:EU:C:2011:522, pkt 70.

⁽⁴⁶⁾ Zob. motyw 221 decyzji o wszczęciu postępowania.

⁽⁴⁷⁾ Zgodnie z tym samym tokiem rozumowania Komisja zatwierdziła również program infrastruktury szerokopasmowej w obszarach wiejskich (SA. 32866 (11/N), którego podstawą prawną jest ustawa 3389/05 o PPP zawierająca przepisy podatkowe podobne do tych zawartych w ustawie 3755/09.

⁽⁴⁸⁾ Zob. motywy 225 i 226 decyzji o wszczęciu postępowania.

4.3. Zgodność domniemanych środków pomocy państwa z rynkiem wewnętrznym

- (66) Władze greckie i spółka PCT twierdzą, że jeżeli Komisja uzna, iż dane przepisy podatkowe prowadzą do pomocy państwa, taką pomoc należy uznać za zgodną z rynkiem wewnętrznym na podstawie art. 107 ust. 3 lit. a) i c) z uwagi na znaczenie odnośnych inwestycji, infrastruktury i usług dla rozwoju gospodarczego Grecji, a w szczególności rozwoju i modernizacji sektora kontenerowego transportu morskiego.
- (67) Dany projekt inwestycyjny ma na celu rozwój portu w Pireusie jako nowoczesnego morskiego terminalu kontenerowego na Morzu Śródziemnym o większej przepustowości i powierzchni magazynowej oraz zwiększenie jego wydajności, jeśli chodzi o sprawną obsługę ruchu kontenerowego na morzu. Z danych na temat wydajności dotyczących obsługi nabrzeża II ⁽⁴⁹⁾ wynika, że cel ten został już osiągnięty. Ponadto projekt ukierunkowany jest na przedmiot wspólnego zainteresowania Komisji, jakim jest polityka transportowa UE, zgodnie z analizami zawartymi w szeregu rozporządzeń i komunikatów UE.
- (68) Zakup urządzeń i budowę nabrzeża III uznaje się za inwestycję początkową zgodnie z odpowiednimi zasadami pomocy regionalnej UE dotyczącymi stosowania art. 107 ust. 3 lit. a) TFUE. Inwestycja odpowiada kwocie [...] (*) mln EUR i umożliwiła utworzenie około 900 bezpośrednich i pośrednich miejsc pracy w pełnym wymiarze godzin, które utrzymają się przez 35-letni okres ważności koncesji. Z uwagi na dużą kwotę inwestycji jakkolwiek ewentualna kwota pomocy byłaby znacznie niższa od maksymalnej intensywności pomocy wynoszącej 30 %, która miała zastosowanie do regionu Attyki do końca 2010 r., lub maksymalnej kwoty pomocy zatwierdzonej przez Komisję w decyzjach dotyczących infrastruktury portowej ⁽⁵⁰⁾. W związku z powyższym środki pomocy stanowią niezbędne minimum i środki właściwe do celów wsparcia tak dużego projektu inwestycyjnego. Wkład własny spółki PCT w projekt zdecydowanie mieści się w wartościach progowych przewidzianych w zasadach pomocy regionalnej. Ponadto ewentualna pomoc byłaby zgodna ze wspólnym rynkiem na podstawie art. 107 ust. 3 lit. a) TFUE z tych samych powodów co pomoc na rzecz spółki PPA zatwierdzona przez Komisję w sprawie C 21/2009 ⁽⁵¹⁾.
- (69) W szczególności pomoc można uznać za konieczną przede wszystkim w związku z potrzebą finansowania ze środków publicznych rozwoju infrastruktury portowej w czasie kryzysu finansowego, zgodnie z polityką unijną w tym zakresie ⁽⁵²⁾, oraz w celu zapewnienia jasności, elastyczności i przewidywalności obowiązującego systemu podatkowego wobec koncesji takich jak przedmiotowa koncesja. Jeżeli chodzi o konieczność środków pomocy, władze greckie i PCT utrzymują, że przepisy podatkowe zapewniają zgodność z ustaleniami finansowymi dotyczącymi projektów realizowanych przez sektor prywatny oraz pozwalają uniknąć sytuacji, w której spółka nie dotrzymuje zobowiązań w zakresie spłaty pożyczek i potencjalnych zobowiązań. Bez tych przepisów podatkowych ustalenia dotyczące finansowania projektów, które opracowała spółka PCT, byłyby znacznie bardziej uciążliwe, co mogłoby potencjalnie stanowić zagrożenie dla jej oferty lub uniemożliwić wykonanie umowy koncesji (niedoskonałość rynku). W praktyce przepisy podatkowe były konieczne, aby zapewnić koncesjonariuszowi dostęp do niezbędnych środków finansowych od podmiotów finansujących z sektora prywatnego ⁽⁵³⁾. Ponadto zastosowanie dotacji pieniężnej zamiast przedmiotowych środków stanowiłoby niewłaściwą i niepotrzebną zachętę ze względu na trudności związane z dokładnym obliczeniem z wyprzedzeniem wymogów finansowych wynikających ze wspomnianej niedoskonałości rynku.
- (70) Ponadto twierdzą, że środki mają wyraźny efekt zachęty, ponieważ rozpoczęcie i realizacja umowy koncesji oraz prac inwestycyjnych miała miejsce po przyjęciu wspomnianych przepisów podatkowych. W związku z brakiem kredytu finansowego i kryzysem gospodarczym panującym w Grecji i na świecie w latach 2008–2009 spółka

⁽⁴⁹⁾ W 2012 r. a) ruch w nabrzeżu II wzrósł o 76,5 % w porównaniu z 2011 r. (2,108 mln TEU w 2012 r. w porównaniu z 1,188 mln TEU w 2011 r.); b) przepustowość była o 700 000 TEU wyższa niż przewidziano w umowie koncesji; c) przychody wzrosły o 43 % w porównaniu z 2011 r. (z kwoty 72,87 mln EUR do 104,3 mln EUR). W 2012 r. spółki PCT, TRAINOSE i Hewlett Packard podpisały porozumienie, na podstawie którego Hewlett Packard dostarczy swoje produkty przez terytorium Grecji do innych państw sąsiadujących.

(*) Dane objęte tajemnicą służbową.

⁽⁵⁰⁾ Decyzje Komisji w sprawach C 39/2009 – Łotwa – Ventspils Free Port Authority (50 % intensywności pomocy), SA. 30742 Budowa infrastruktury dla terminalu promowego w Kłajpedzie (65 % intensywności pomocy), SA 34940 (2012/N) Port Augusta (68,87 % intensywności pomocy), N 649/2001 Subwencja na rzecz urządzeń przewozowych (94 % intensywności pomocy), C 21/2009 Finansowanie infrastruktury i urządzeń portu Pireus ze środków publicznych.

⁽⁵¹⁾ Zob. przypis 34.

⁽⁵²⁾ Rozporządzenie (UE) nr 670/2012.

⁽⁵³⁾ W tym celu odnoszą się do faktu, że Chiński Bank Rozwoju, jeden z wierzycieli spółki PCT, czekał na przyjęcie ustawy ratyfikacyjnej, aby podpisać kredyt dla PCT. Ponadto odnoszą się do wiadomości e-mail wysłanej przez [...] do spółki PCT w styczniu 2009 r., w której wyrażono główne obawy w odniesieniu do finansowania wspomnianej umowy koncesji. Zgodnie z powyższą wiadomością e-mail umowa koncesji nie zapewniała ochrony przed ogólną lub dyskryminującą zmianą w prawie, a władze i spółka twierdzą, że dotyczyło to ram podatkowych umowy koncesji.

PCT miała zachętę, aby kontynuować realizację koncesji dopiero po przyjęciu ustawy. W przeciwnym razie mogła przerwać realizację koncesji kosztem utraty jedynie akredytywy bankowej w wysokości 5 mln EUR. O istnieniu efektu zachęty świadczą także fakt, że spółka PCT podjęła ryzyko sfinansowania całego projektu.

- (71) Ponadto twierdzą, że z przedstawionych szacunków⁽⁵⁴⁾ wynika, iż przepisy podatkowe zapewniają kwotę w wysokości od [...] mln EUR do [...] mln EUR⁽⁵⁵⁾ przez cały okres ważności koncesji, tj. od [...] % do [...] % całkowitych kosztów inwestycji wynoszących [...] mln EUR; jest to kwota znacznie niższa od kwoty pomocy zatwierdzonej przez Komisję w sprawach dotyczących inwestycji portowych.
- (72) Ponadto twierdzono, że ilościowe określenia *ex ante* konkretnych korzyści nie były konieczne dla ich zatwierdzenia ani dla realizacji inwestycji. Według władz greckich i PCT takie podejście *ex ante* na potrzeby przeprowadzenia określonej w art. 107 TFUE oceny domniemanej korzyści, która może wynikać z jednego z przepisów podatkowych, jest właściwe zgodnie z utrwalonym orzecznictwem⁽⁵⁶⁾.
- (73) Władze greckie i PCT odnoszą się także do określonych decyzji Komisji⁽⁵⁷⁾, w których Komisja zatwierdziła niezgłoszoną pomoc państwa poprzez stwierdzenie istnienia efektu zachęty oraz koniecznego i proporcjonalnego charakteru takiej pomocy w przypadkach, w których pomoc nie została przedstawiona ilościowo na zasadzie *ex ante* lub nie mogła zostać przedstawiona ilościowo nawet w chwili przyjęcia ostatecznej decyzji Komisji. W związku z powyższym obliczenie⁽⁵⁸⁾ korzyści finansowej nie było konieczne do stwierdzenia istnienia efektu zachęty i proporcjonalności.
- (74) Co więcej, wskazano, że żaden z badanych środków nie został zastosowany w praktyce.

5. OCENA CHARAKTERU POMOCY PAŃSTWA PRZEDMIOTOWYCH ŚRODKÓW

- (75) Artykuł 107 ust. 1 TFUE stanowi, że wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Aby zatem można było stwierdzić, że przedmiotowe środki stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, muszą zostać spełnione wszystkie wskazane poniżej warunki. Mianowicie środek musi a) zostać przyznany przy

⁽⁵⁴⁾ Przedstawione szacunki opierały się na badaniu przeprowadzonym przez PricewaterhouseCoopers Business Solutions S.A. Szacunki te polegały na porównaniu założeń biznesplanu spółki Cosco w chwili publikacji ustawy ratyfikacyjnej (marzec 2009 r.) z mającymi ogólne zastosowanie przepisami. Od wyniku tego porównania potrącono kwotę odpowiadającą dodatkowym potrzebom finansowym, jakie spółka PCT miałyby w przypadku braku środków polityki budżetowej. Kwotę uzyskaną w wyniku tych obliczeń na koniec obliczono w wartościach zdyskontowanych (z wykorzystaniem rocznej stopy dyskontowej w wysokości 9,0 %, tj. stopy dyskontowej stosowanej przez PPA przy obniżaniu minimalnych gwarantowanych opłat koncesyjnych oferowanych przez PCT w trakcie procedury przetargowej, ale także z wykorzystaniem rocznej stopy dyskontowej w wysokości 4,47 % z marca 2009 r. tj. stopy referencyjnej przedstawionej w komunikacie Komisji). Ostatecznie przedmiotowe obliczenia nie obejmują środków określonych w art. 2 pkt 3, 2 pkt 5, 2 pkt 9, 2 pkt 10 i art. 3 ustawy.

⁽⁵⁵⁾ W przypadku najbardziej pesymistycznego scenariusza.

⁽⁵⁶⁾ Na przykład sprawa C-143/99 *Adria-Wien Pipeline GmbH i Wieterdorfer & Peggauer Zementwerke GmbH v Finanzlandesdirektion für Kärnten*, Rec. 2001, s. I-8365, pkt 41; sprawa T-335/08 *BNP Paribas i Banca Nazionale del Lavoro SpA (BNL) przeciwko Komisji*, Zb. Orz. 2010, s. II-3323, pkt 204; oraz sprawy T-425/04, T-444/04, T-450/04 i T-456/04, Francja, *France Télécom, Bouygues SA, Bouygues Télécom SA i AFORS Télécom przeciwko Komisji*, Zb.Orz. 2010, s. II-2009, pkt 216.

⁽⁵⁷⁾ Decyzja Komisji w sprawie SA.21918 – Francja – Regulowane ceny elektryczności we Francji, (Dz.U. C 398 z 22.12.2012, s. 10); decyzja Komisji 98/353/WE z dnia 16 września 1997 r. w sprawie pomocy państwa na rzecz *Gemeinnützige Abfallverwertung GmbH* (Dz.U. L 159 z 3.6.1998, s. 58); decyzja Komisji C(2007) 134 z dnia 24 stycznia 2007 r. w sprawie pomocy państwa, sprawa NN 67/05 – Litwa – Obniżenie stopy opodatkowania zysku na rzecz UAB „Bite GSM”; decyzja Komisji 2003/227/WE z dnia 2 sierpnia 2002 r. w sprawie różnych środków i pomocy państwa zainwestowanej przez Hiszpanię w spółkę *Terra Mítica SA*, park rozrywki w pobliżu Benidorm (Alicante) (Dz.U. L 91 z 8.4.2003, s. 23); decyzja Komisji z dnia 14 kwietnia 2010 r. w sprawie pomocy państwa, sprawa NN 30/09 – Irlandia – Ulgi inwestycyjne na rzecz hotelu *Ritz-Carlton, Powerscourt, Co. Wicklow*; decyzja Komisji 2003/590/WE z dnia 5 marca 2003 r. w sprawie pomocy państwa, którą Zjednoczone Królestwo planuje przyznać *CDC Group plc* (Dz.U. L 199 z 7.8.2003, s. 28); decyzja Komisji 2009/476/WE z dnia 28 stycznia 2009 r. w sprawie pomocy państwa wdrożonej przez Luksemburg w formie utworzenia funduszu odszkodowań w celu zorganizowania rynku energii elektrycznej (C 43/02 (ex NN 75/01)) (Dz.U. L 159 z 20.6.2009, s. 11); decyzja Komisji 98/212/WE z dnia 16 kwietnia 1997 r. w sprawie pomocy państwa przyznanej przez Włochy na rzecz *Enirisorse SpA* (Dz.U. L 80 z 18.3.1998, s. 32); decyzja Komisji z dnia 1 marca 2007 r. w sprawie pomocy państwa, sprawa NN 4/07 – *Delitissue Sp. z o.o.* jako dokument C(2007) 769.

⁽⁵⁸⁾ Według obliczeń PCT wpływ przyjęcia przepisów podatkowych na rzeczywistą wewnętrzną stopę zwrotu uwzględnioną we wzorze biznesplanu PCT z marca 2009 r. szacuje się na [...] punktów bazowych (tj. [...] %), co odzwierciedla wzrost tej wewnętrznej stopy zwrotu obliczonej w przypadku braku przedmiotowych przepisów podatkowych o około [...] % (tj. z [...] % do [...] %).

użyciu zasobów państwowych; b) przynieść przedsiębiorstwu korzyść gospodarczą; c) mieć selektywny charakter; d) zakłócać konkurencję lub grozić jej zakłóceniem oraz mieć wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

5.1. Pojęcie przedsiębiorstwa

- (76) Zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE zasady pomocy państwa mają zastosowanie wyłącznie w przypadku gdy beneficjentem pomocy jest „przedsiębiorstwo”. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem przedsiębiorstwo oznacza podmiot prowadzący działalność gospodarczą, niezależnie od jego statusu prawnego i sposobu finansowania⁽⁵⁹⁾. Ponadto działalnością gospodarczą jest każda działalność polegająca na oferowaniu towarów lub usług na danym rynku⁽⁶⁰⁾.
- (77) Komisja stwierdziła już, że budowę i eksploatację niektórych rodzajów infrastruktury można uznać za działalność gospodarczą⁽⁶¹⁾. Ponadto zgodnie z utrwalonym orzecznictwem⁽⁶²⁾ odpłatne udostępnianie elementów infrastruktury osobom trzecim stanowi działalność gospodarczą.
- (78) Ponieważ spółka PCT dokonała modernizacji istniejącego nabrzeża II, wybudowała nowe nabrzeże III i świadczy pełen zakres usług portowych związanych z obsługą terminalu kontenerowego, można ją uznać za przedsiębiorstwo do celów stosowania zasad pomocy państwa. PCT podlega zatem zasadom pomocy państwa.

5.2. Zasoby państwowe

- (79) Zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE domniemany środek pomocy państwa powinien zostać przyznany przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych. Decyzję o wdrożeniu danego środka podejmuje państwo i należy go przypisać państwu. Poprzez umożliwienie spółce PCT czerpania korzyści ze specjalnego traktowania pod względem podatkowym państwo greckie zrzeka się zasobów państwowych, które otrzymałoby, gdyby nie wprowadziło rzekomo korzystnych przepisów podatkowych. Przedmiotowe środki wiążą się zatem z utratą zasobów państwowych i można uznać, że zostały przyznane przy użyciu zasobów państwowych.

5.3. Istnienie selektywnej korzyści

- (80) Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem w celu ustalenia, czy środek państwowy stanowi pomoc państwa, należy określić, czy przedsiębiorstwo będące beneficjentem odnosi korzyść gospodarczą, której nie otrzymałoby w normalnych warunkach rynkowych, tj. w przypadku braku interwencji państwa⁽⁶³⁾.
- (81) Znaczenie ma wyłącznie wpływ środka na przedsiębiorstwo, a nie przyczyna czy cel interwencji państwa⁽⁶⁴⁾. Aby to ocenić, należy porównać sytuację finansową przedsiębiorstwa po wdrożeniu środka z sytuacją finansową, w jakiej przedsiębiorstwo to znalazłoby się, gdyby nie wprowadzono wspomnianego środka. Pojęcie pomocy obejmuje nie tylko pozytywne korzyści, lecz również środki, które w różnej postaci powodują zmniejszenie opłat

⁽⁵⁹⁾ Sprawy połączone C-180/98 do C-184/98 Pavlov i inni, Rec. 2000, s. I-6451.

⁽⁶⁰⁾ Sprawa 118/85 Komisja przeciwko Włochom, Rec. 1987, s. 2599, pkt 7; sprawa C-35/96 Komisja przeciwko Włochom, Rec. 1998, s. I-3851, pkt 36, sprawy połączone C-180/98 do C-184/98, Rec. 2000, s. I-6451.

⁽⁶¹⁾ Decyzje Komisji w następujących sprawach dotyczących pomocy państwa: N 44/10 – Finansowanie ze środków publicznych infrastruktury w porcie Krievu Sala (Dz.U. C 215 z 21.7.2011, s. 21, pkt 60–68); C 39/2009 – Finansowanie ze środków publicznych infrastruktury portowej w porcie Ventspils (Dz.U. C 62 z 20.3.2010, s. 7, pkt 53–58); N 60/06 dotyczącej portu w Rotterdamie (Dz.U. C 196 z 24.8.2007, s. 1, pkt 42–52); N 520/03 dotyczącej portów flamandzkich (Dz.U. C 176 z 16.7.2005, s. 12, pkt 34–54).

⁽⁶²⁾ Zob. między innymi wyrok z dnia 24 października 2002 r. w sprawie C-82/01P Aéroport de Paris, Rec. 2002, s. I-9297 oraz wyrok z dnia 24 marca 2011 r. w sprawach połączonych T-455/08 Flughafen Leipzig-Halle GmbH i Mitteldeutsche Flughafen AG przeciwko Komisji i T-443/08 Freistaat Sachsen i Land Sachsen-Anhalt przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2011, s. II-1311.

⁽⁶³⁾ Sprawa C-39/94 SFEI i in., Rec. 1996, s. I-3547, pkt 60; sprawa C-342/96 Hiszpania przeciwko Komisji, Rec. 1999, s. I-2459, pkt 41.

⁽⁶⁴⁾ Sprawa 173/73 Włochy przeciwko Komisji, Rec. 1974, s. 709, pkt 13.

uwzględnionych w normalnych warunkach w budżecie przedsiębiorstwa i które, nie będąc dotacjami w ścisłym znaczeniu tego słowa, mają podobny charakter i taki sam wpływ⁽⁶⁵⁾. W odniesieniu do podatków Trybunał Sprawiedliwości jednoznacznie stwierdził, że środek, za pomocą którego organy publiczne przyznają niektórym przedsiębiorstwom zwolnienie podatkowe, co stawia beneficjenta w korzystniejszej sytuacji finansowej niż innych podatników, stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE. Podobnie pomoc państwa może stanowić środek, który umożliwia niektórym przedsiębiorstwom korzystanie z ulgi podatkowej lub odroczenia terminów płatności normalnie należnych podatków⁽⁶⁶⁾.

- (82) Środki będące przedmiotem postępowania obejmują zwolnienia z płatności normalnych podatków lub opłat, które spółka PCT musiałaby uiszczać w przypadku braku odpowiednich przepisów, bądź odroczenia terminów takich płatności lub odmienne traktowanie umożliwiające spółce PCT zapewnienie lepszych przepływów pieniężnych podczas pierwszych lat trwania etapu budowy (zob. poniżej opis zwykłego systemu opodatkowania lub systemów odniesienia). W związku z powyższym dzięki przedmiotowym środkom sytuacja finansowa PCT poprawiła się w porównaniu z sytuacją, w jakiej byłaby spółka, gdyby nie wprowadzono tych środków. Przedmiotowe środki przynoszą zatem korzyść spółce PCT.
- (83) Istnienie korzyści można wykluczyć, jeżeli dane przedsiębiorstwo wykonuje usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym zgodnie z kryteriami określonymi w orzecznictwie w sprawie Altmark⁽⁶⁷⁾ lub jeżeli interwencja państwa ma miejsce w normalnych warunkach rynkowych⁽⁶⁸⁾. Oba te scenariusze nie mają jednak zastosowania w bieżącej sprawie.
- (84) Jeżeli chodzi o „ograniczenia strukturalne” przywołane przez beneficjenta i władze greckie, Komisja w pierwszej kolejności zauważa, że zgodnie z orzecznictwem Trybunału istnienie ograniczeń strukturalnych nie ma znaczenia w odniesieniu do wykluczenia istnienia korzyści, a co za tym idzie – pomocy państwa⁽⁶⁹⁾. Ponadto sprawa Combis w żadnym przypadku nie ma zastosowania do sprawy będącej przedmiotem postępowania. We wspomnianej sprawie przedsiębiorstwo Combis rzeczywiście zmagало się z ograniczeniami strukturalnymi w porównaniu z jego konkurentami z sektora prywatnego, a środek wprowadzony w tym przypadku rzeczywiście wykluczył istnienie korzyści. Było to spowodowane faktem, iż większość kierowców przedsiębiorstwa Combis posiadała status urzędników, co wiązało się z wyższymi kosztami personelu niż w przypadku, gdyby przedsiębiorstwo zatrudniało kierowców na podstawie umowy, tak jak wszyscy inni przewoźnicy autobusowi. Spółka PCT nie zмага się jednak z ograniczeniami strukturalnymi w porównaniu z jej konkurentami, ponieważ fakt, że zobowiązała się do zainwestowania w duży projekt z zakresu infrastruktury publicznej sam w sobie nie stanowi ograniczenia strukturalnego, a raczej decyzję prywatnego inwestora podjętą przez jej spółkę dominującą Cosco w kontekście prowadzonej przez nią normalnej działalności gospodarczej. Ustalenia sformułowane w orzecznictwie w sprawie Combis nie mają zatem zastosowania w odniesieniu do bieżącej sprawy.
- (85) W szczególności, jeżeli chodzi o środek istotny z punktu widzenia zwolnienia z podatków, składek i wszelkich praw przysługujących państwu lub osobom trzecim z tytułu umów wierzycieli, a w szczególności spółki dominującej Cosco, w ramach umów pożyczek, na mocy których przenoszone są wynikające z nich zobowiązania i prawa⁽⁷⁰⁾, Komisja uznaje, że postanowienie to jest równoznaczne z przyznaniem umowy ubezpieczenia, jaką państwo nieodpłatnie przyznaje wierzycielom spółki PCT. Zasadniczo wierzyciele spółki PCT, a w szczególności spółka Cosco, mogą korzystać ze zwolnienia z płatności jakichkolwiek podatków oraz zwolnienia ze składek i praw na rzecz państwa lub osób trzecich, jakie może w przyszłości zdecydować się nałożyć państwo greckie, bez konieczności zapłaty jakiegokolwiek rekompensaty na rzecz państwa z tytułu takiego zwolnienia. W związku z tym ze względu na przedmiotowy środek spółka Cosco znajduje się w korzystniejszej sytuacji niż wierzyciele innych inwestorów, ponieważ nie musi odprowadzać na rzecz państwa składki z tytułu takiego zwolnienia.
- (86) Biorąc pod uwagę charakter przedmiotowego środka, w odniesieniu do którego można się spodziewać, że będzie miał zastosowanie w przypadku przyjęcia przez państwo powszechnie obowiązujących przepisów nakładających podatki pośrednie na taki rodzaj transakcji, w zasadzie środek ten przewiduje zwolnienie podatkowe z korzyścią dla wierzycieli spółki PCT, a zwłaszcza spółki Cosco, w porównaniu z przedsiębiorstwami znajdującymi się w takiej samej sytuacji prawnej i faktycznej jak inni wierzyciele przedsiębiorstw realizujących inwestycje. Jeżeli państwo przyjmie powszechnie obowiązujące przepisy nakładające podatki pośrednie na operacje przenoszenia zobowiązań z tytułu pożyczek prowadzone przez przedsiębiorstwa, w przypadku przenoszenia praw do pożyczek wierzyciele wszystkich innych inwestorów będą zobligowani do płacenia takich pośrednich podatków. Natomiast w przypadku spółki PCT przeniesienie jakiegokolwiek prawa wynikającego z dowolnej pożyczki

⁽⁶⁵⁾ Sprawa C-143/99 *Adria-Wien Pipeline*, Rec. 2001, s. I-8365, pkt 38; sprawa C-387/92 *Banco Exterior de España*, Rec. 1994, s. I-877, pkt 13; oraz sprawa C-200/97 *Ecotrade*, Rec. 1998, s. I-7907, pkt 34.

⁽⁶⁶⁾ Sprawa C-222/04 *Cassa di Risparmio di Firenze i in.*, Zb.Orz. 2006, s. I-289, pkt 132.

⁽⁶⁷⁾ Sprawa C-280/00 *Altmark Trans*, Rec. 2003, s. I-7747.

⁽⁶⁸⁾ Sprawa C-39/94 *SFEL i in.*, Rec. 1996, s. I-3547, pkt 60–61.

⁽⁶⁹⁾ Zob. sprawy połączone C-71/09 P, C-73/09 P i C-76/09 P *Comitato „Venezia vuole vivere”, Hotel Cipriani Srl i Società Italiana per il gas SpA (Italgas) przeciwko Komisji*, Zb.Orz. 2011, s. I-4727, pkt 92 i 94–96; oraz postanowienie prezesa Sądu w sprawie T-172/14 R *Stahlwerk Bous przeciwko Komisji*, pkt 59 i 60.

⁽⁷⁰⁾ Art. 2 ust. 9 ustawy.

finansującej jej inwestycje między wierzycielami spółki, a w szczególności Cosco, nie będzie podlegało żadnym takim podatkom, a państwo nie otrzyma rekompensaty z tytułu przyznania takiego zwolnienia. W związku z tym przedmiotowa korzyść ma charakter selektywny, ponieważ dotyczy wyłącznie wierzycieli spółki PCT, a w szczególności spółki Cosco, którzy przenoszą prawa lub zobowiązania wynikające z pożyczek istotnych z punktu widzenia finansowania umowy koncesji i PCT.

- (87) Aby wchodzić w zakres stosowania art. 107 ust. 1 TFUE, środek państwowy musi sprzyjać „niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów” w porównaniu z innymi przedsiębiorstwami, które pod względem celu, którego realizacji ma służyć ten system, znajdują się w porównywalnej sytuacji prawnej i faktycznej ⁽⁷¹⁾. W związku z tym co do zasady w odniesieniu do środków polityki budżetowej Komisja musi ocenić selektywność przedmiotową środka za pomocą trzyetapowej analizy.
- (88) W pierwszej kolejności należy zidentyfikować powszechny lub „zwykły” system w ramach obowiązującego systemu podatkowego („system odniesienia”). Następnie należy ocenić, czy dany środek stanowi odstępstwo od tego systemu odniesienia w zakresie, w jakim wprowadza zróżnicowanie podmiotów gospodarczych, które w świetle celu tego systemu znajdują się w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej ⁽⁷²⁾.
- (89) W przypadku stwierdzenia istnienia takiego odstępstwa, tj. jeżeli przedmiotowy środek jest na pierwszy rzut oka selektywny, na trzecim etapie należy zbadać, czy środek stanowiący odstępstwo wynika z charakteru lub ogólnej struktury systemu podatkowego, którego jest częścią, i w związku z tym może zostać uzasadniony. W tym kontekście, zgodnie z orzecznictwem Trybunału, to państwo członkowskie musi wykazać, że różnice w opodatkowaniu wynikają bezpośrednio z podstawowych lub przewodnich zasad tego systemu ⁽⁷³⁾.
- (90) Władze greckie i PCT przedstawiły obszerne argumenty, aby dowieść, że w odniesieniu do wszystkich środków polityki budżetowej odpowiednim systemem odniesienia jest ogólny system stosowany w przypadku dużych projektów z zakresu infrastruktury publicznej w Grecji w celu ułatwienia im dostępu do finansowania ze względu na znaczne ryzyko, z jakim wiążą się takie projekty, a z wyroku w sprawie Gibraltaru ⁽⁷⁴⁾ wynika, że wprowadzenie przez państwo członkowskie odstępstwa od powszechnie stosowanych przepisów nie prowadzi automatycznie do selektywności ani korzyści.
- (91) W pierwszej kolejności Komisja przeanalizuje, czy można przyjąć takie argumenty w odniesieniu do wszystkich elementów analizy selektywności, tj. systemu odniesienia, celu systemu, porównania porównywalnej sytuacji prawnej i faktycznej w świetle tego celu oraz uzasadnienia na podstawie tego celu. Następnie przeprowadzi analizę selektywności poszczególnych środków.

(i) **„System odniesienia” i jego cel**

- (92) System odniesienia stanowi ramy, według których ocenia się selektywność danego środka. System ten określa granice, w jakich należy zbadać, czy określone przedsiębiorstwa korzystają z odstępstwa od normalnych zasad, które łącznie składają się na ten system odniesienia, i w związku z tym są traktowane w korzystniejszy sposób w porównaniu z innymi przedsiębiorstwami podlegającymi zasadom ogólnym takiego systemu.
- (93) Przy ustanawianiu takich podatkowych ram odniesienia należy ustalić ich zakres w sposób spójny, aby uniknąć sytuacji, w której cele nienależące do istoty tego systemu są traktowane jako podstawa dla jego określenia. Jeżeli definicję systemu odniesienia określano by w kontekście celu polityki realizowanego przez państwa członkowskie w każdym przypadku, który nie należy do istoty logiki systemu podatkowego, wówczas wszystkie środki polityki budżetowej wdrażane przez państwa członkowskie w celu promowania niektórych sektorów, działań lub rodzajów przedsiębiorstw w praktyce wykraczałyby poza zakres stosowania art. 107 ust. 1 TFUE ⁽⁷⁵⁾.

⁽⁷¹⁾ Sprawa C-143/99 *Adria-Wien Pipeline*, Rec. 2001, s. I-8365, pkt 41; sprawa C-308/01 *GIL Insurance i in.*, Rec. 2004, s. I-4777, pkt 68; oraz sprawa C-172/03 *Heiser*, Zb.Orz. 2005, s. I-1627, pkt 40.

⁽⁷²⁾ Zob. sprawa C-143/99 *Adria-Wien*, pkt 41; sprawa C-308/01 *GIL Insurance*, Rec. 2004, s. I-4777, pkt 68; sprawa C-172/03 *Heiser*, Zb.Orz. 2005, s. I-1627, pkt 40; sprawa C-88/03 *Portugalia przeciwko Komisji*, Zb.Orz. 2006, s. I-7115, pkt 54; oraz sprawa T-233/04 *Niderlandy przeciwko Komisji*, pkt 86.

⁽⁷³⁾ Zob. sprawa C-279/08 P *Komisja przeciwko Niderlandom (NOx)*, Zb.Orz. 2011, s. I-7671, pkt 62.

⁽⁷⁴⁾ Sprawy połączone C-106/09 P i C-107/09 P *Komisja i Hiszpania przeciwko Government of Gibraltar i Zjednoczonemu Królestwu*, Zb.Orz. 2011, s. I-11113.

⁽⁷⁵⁾ Zob. sprawy połączone T-92/00 i T-103/00 *Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava, Ramondín SA i Ramondín Cápsulas przeciwko Komisji*, Rec. 2002, s. II-1385, pkt 51.

- (94) W bieżącej sprawie cel zakładający wspieranie przedsiębiorstw zaangażowanych w duże projekty infrastrukturalne poprzez zapewnienie pewności prawa i dodatkowych przepływów pieniężnych na etapie budowy, wskazany przez władze greckie i spółkę PCT, stanowi cel polityki, który nie ma związku z względami podatkowymi i nie może być stosowany do celów analizy selektywności. Specyfika dużych projektów z zakresu infrastruktury publicznej nie należy do istoty systemu podatkowego i nie może stanowić podstawy na potrzeby ustalenia odpowiedniego systemu odniesienia. W żadnym przypadku faktu, iż państwo greckie przyjmuje szczegółową ustawę za każdym razem, gdy chce zapewnić konkretnemu przedsiębiorstwu specjalne traktowanie pod względem podatkowym, nie można postrzegać jako ogólnych ram stosowanych przez administrację w sposób bezwarunkowy.

(ii) Sytuacja prawna i faktyczna spółki PCT w świetle celu środka objętego postępowaniem

- (95) Po ustaleniu systemu odniesienia kolejny etap analizy polega na zbadaniu, czy dany środek wprowadza zróżnicowanie przedsiębiorstw w zakresie odstępstwa od tego systemu. W tym celu konieczne jest ustalenie, czy środek może faworyzować określone przedsiębiorstwa lub produkcję określonych towarów w porównaniu z innymi przedsiębiorstwami, które znajdują się w podobnej sytuacji faktycznej i prawnej, w świetle celu związanego z istotą tego systemu odniesienia. W tym celu nie można się jednak powoływać na cele polityki zewnętrznej, aby dokonać analizy zróżnicowanego traktowania przedsiębiorstw w ramach określonego systemu podatkowego.
- (96) Jeżeli chodzi o „horyzontalny” charakter omawianego systemu, który ma zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw realizujących duże projekty infrastrukturalne, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem⁽⁷⁶⁾ fakt, że liczba przedsiębiorstw mogących ubiegać się o nadanie im uprawnień w ramach danego środka jest bardzo wysoka lub że przedsiębiorstwa te należą do różnych sektorów działalności, nie stanowi wystarczającej podstawy do zakwestionowania selektywnego charakteru tego środka, a zatem do zaklasyfikowania go jako pomocy państwa⁽⁷⁷⁾. W związku z tym fakt, iż przedsiębiorstwa realizujące duże projekty infrastrukturalne mogą czerpać korzyści z kilku zwolnień podatkowych nie jest wystarczający, aby wykluczyć selektywny charakter przedmiotowych środków. Przeciwnie, kryteria, na podstawie których wspomniane przedsiębiorstwa uzyskują dostęp do takich zwolnień, mogą wiązać się z selektywnością faktyczną⁽⁷⁸⁾.
- (97) W związku z powyższym porównywalną sytuację prawną i faktyczną spółki PCT należy za każdym razem badać w świetle celu odpowiedniego systemu podatkowego, a nie na podstawie celów polityki zewnętrznej.

(iii) Uzasadnienie logiką systemu podatkowego

- (98) Środek, który stanowi odstępstwo od systemu odniesienia i który jest w związku z tym na pierwszy rzut oka selektywny, może nadal zostać uznany za nieselektywny, jeżeli jest uzasadniony ze względu na charakter lub ogólną strukturę tego systemu. Dotyczy to przypadków, w których środek wynika bezpośrednio z wewnętrznych lub podstawowych zasad przewodnich systemu odniesienia lub w których jest on wynikiem nieodłącznych mechanizmów niezbędnych do zapewnienia funkcjonowania i skuteczności tego systemu⁽⁷⁹⁾. Z drugiej strony, na potrzeby tej kwestii nie można powoływać się na cele polityki zewnętrznej, które nie są nieodłącznym elementem systemu⁽⁸⁰⁾. W związku z tym zwolnienia podatkowe wynikające z celu niezwiązanego z systemem podatkowym, w który się wpisują, nie mogą stanowić podstawy obejścia wymogów określonych w art. 107 ust. 1 TFUE.
- (99) W tym względzie Trybunał orzekł, że nawet jeśli cel polityki stanowi jeden z głównych celów Unii Europejskiej, potrzeba uwzględnienia tego celu nie uzasadnia wykluczenia selektywnych środków z zakresu pojęcia pomocy⁽⁸¹⁾. Nie można uznawać skutecznego wdrażania dużych projektów infrastrukturalnych i pewności prawa w odniesieniu do wdrażania tych projektów za wewnętrzny cel systemu podatkowego. Ponadto władze greckie i PCT nie wykazały, w jaki sposób cel ten jest zgodny z zasadą równości i proporcjonalności ogólnego systemu

⁽⁷⁶⁾ Zob. sprawa C-279/08 P Komisja przeciwko Królestwu Niderlandów, Zb.Orz. 2011, s. I-7671, pkt 50.

⁽⁷⁷⁾ Sprawa C-75/97 Belgia przeciwko Komisji, Rec. 1999, s. I-3671, pkt 32; sprawa C-143/99 Adria-Wien Pipeline i Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke, Zb.Orz. 2011, s. I-8365, pkt 48; sprawa C-409/00 Hiszpania przeciwko Komisji, Rec. 2003, s. I-1487, pkt 48.

⁽⁷⁸⁾ Sprawy połączone T-92/00 i T-103/00 Ramondin SA i Ramondin Cápsulas SA przeciwko Komisji, Rec. 2002, s. II-1385, pkt 39: w tym wyroku Sąd orzekł, że zastosowanie środka podatkowego wyłącznie w odniesieniu do inwestycji, których wartość przekracza określony próg, oznacza, że środek ten jest faktycznie zarezerwowany dla przedsiębiorstw dysponujących znacznymi środkami finansowymi.

⁽⁷⁹⁾ Zob. na przykład sprawy połączone C-78/08 do C-80/08 Paint Graphos i in., Zb.Orz. 2011, s. I-7611, pkt 69.

⁽⁸⁰⁾ Zob. sprawy połączone C-78/08 do C-80/08 Paint Graphos i in., Zb.Orz. 2011, s. I-7611, pkt 69 i 70; sprawa C-88/03 Portugalia przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2006, s. I-7115, pkt 81; sprawa C-279/08 P Komisja przeciwko Niderlandom (NOx), Zb.Orz. 2011, s. I-7671; sprawa C-487/06 P British Aggregates przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2008, s. I-10515.

⁽⁸¹⁾ Zob. m.in. sprawa C-279/08P Komisja przeciwko Królestwu Niderlandów, Zb.Orz. 2011, s. I-07671, pkt 75; sprawa C-487/06 P British Aggregates przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2008, s. I-10505, pkt 92; sprawa C-241/94 Francja przeciwko Komisji, Rec. 1996, s. I-4551, pkt 21; sprawa C-342/96 Hiszpania przeciwko Komisji, Rec. 1999, s. I-2459, pkt 23; sprawa C-75/97 Belgia przeciwko Komisji, pkt 25.

podatkowego, a w szczególności z celem dotyczącym zwiększania dochodów. Trudno pogodzić wspomniany cel z przyznawaniem ulg podatkowych ⁽⁸²⁾. Nie można także uznawać kluczowych interesów finansowych przedsiębiorstw wdrażających duże projekty infrastrukturalne za cele, które mogą uzasadniać różne traktowanie tych konkretnych przedsiębiorstw, a w szczególności spółki PCT.

- (100) W związku z tym, jeżeli środki polityki budżetowej, które zostaną zbadane poniżej, stanowią środki selektywne, nie można ich uznać za uzasadnione celem polityki publicznej wskazanym przez władze greckie i beneficjenta.

5.3.1. Zwolnienie z podatku dochodowego od naliczonych odsetek do dnia rozpoczęcia ⁽⁸³⁾ obsługi nabrzeża III ⁽⁸⁴⁾

System odniesienia

- (101) W ramach greckiego systemu podatku dochodowego zasadniczo cały zysk spółek akcyjnych, spółek z ograniczoną odpowiedzialnością i spółek prywatnych, które mają siedzibę w Grecji, generowany w Grecji i za granicą, w tym zysk w formie odsetek, podlega opodatkowaniu ⁽⁸⁵⁾ po stawce stosowanej w danym roku budżetowym, a kwota zysków pozostała po odliczeniu podatku może zostać podzielona między akcjonariuszy i udziałowców, być gromadzona jako rezerwy lub zostać włączona do kapitału własnego/zamieniona na kapitał własny za pośrednictwem podwyższenia kapitału. Po podziale kwoty zysków po opodatkowaniu między akcjonariuszy i udziałowców lub włączeniu ich do kapitału własnego/zamianie na kapitał własny przedmiotowa kwota ponownie podlega opodatkowaniu po odpowiedniej stawce w danym roku budżetowym ⁽⁸⁶⁾.
- (102) W związku z tym systemem odniesienia dla opodatkowania odsetek naliczonych do dnia rozpoczęcia obsługi nabrzeża III jest grecki system podatku od osób prawnych, w szczególności opodatkowanie zysków przedsiębiorstw obejmujących zyski wynikające z naliczonych odsetek.

Odstępstwo od systemu odniesienia

- (103) „Odsetki naliczone” ⁽⁸⁷⁾ stanowią część dochodu brutto podlegającego opodatkowaniu uzyskanego przez spółkę PCT i w normalnych warunkach podlegałyby opodatkowaniu. Spółka PCT jest jednak zwolniona z podatku dochodowego od odsetek naliczonych do momentu rozpoczęcia obsługi nabrzeża III ⁽⁸⁸⁾; takie traktowanie odbiega od systemu odniesienia, przede wszystkim od systemu podatku dochodowego od przychodów przewidzianego w greckim kodeksie podatku dochodowego. Można uznać, że sytuacja prawna i faktyczna spółki PCT jest porównywalna z sytuacją wszystkich spółek akcyjnych, których zyski podlegają opodatkowaniu zgodnie z ogólnie stosowanymi ramami. Dlatego też można stwierdzić, że spółce przyznano selektywną korzyść.
- (104) Według władz greckich i PCT w art. 99 greckiego kodeksu podatku dochodowego przewiduje się, że dochód zwolniony z opodatkowania podlega podatkowi od osób prawnych w momencie jego podziału lub kapitalizacji. Na tej podstawie władze greckie i PCT twierdzą, że omawiany przepis jedynie dopuszcza odroczenie płatności podatku w odniesieniu do spółki PCT w tym sensie, że gdy spółka PCT dokona kapitalizacji lub podziału swoich zysków, będzie zobowiązana do zapłaty podatku od osób prawnych z tytułu swoich zysków oraz podatku u źródła z tytułu dywidend wypłaconych akcjonariuszom i udziałowcom.

⁽⁸²⁾ Zob. w tym względzie sprawy połączone T-92/00 i T-103/00 Ramondin SA i Ramondin Cápsulas SA przeciwko Komisji, Rec. 2002, s. II-1385, pkt 62.

⁽⁸³⁾ Lub najpóźniej do dnia 31 października 2015 r.

⁽⁸⁴⁾ Art. 2 ust. 1 ustawy nr 3755/2009.

⁽⁸⁵⁾ Art. 99 ust. 1 lit. a) tiret pierwsze w związku z art. 12 ust. 1, art. 105 ust. 1 lit. b) i art. 109 ust. 1 greckiego kodeksu podatków dochodowych; stawka tego podatku od osób prawnych wnosila 25 % w roku budżetowym 2010, 24 % w roku budżetowym 2011, 20 % w roku budżetowym 2012, 22 % w roku budżetowym 2013 i 26 %, począwszy od roku budżetowego 2014.

⁽⁸⁶⁾ Zastosowanie ma wtedy podatek u źródła, zgodnie z art. 99 ust. 1 lit. a) greckiego kodeksu podatku dochodowego.

⁽⁸⁷⁾ Według władz greckich pojęcie „odsetki naliczone” jest stosowane do opisywania metody rachunkowości wykorzystywanej do obliczania skumulowanych odsetek, przy czym odsetki naliczone zależą od terminów przepływów pieniężnych i odnośnych kwot. Innymi słowy, „odsetki naliczone” są odsetkami od konkretnej kwoty naliczanymi przez konkretny okres (niezależnie od tego, czy wspomniane odsetki są odsetkami należnymi spółce czy też odsetkami, które spółka musi zapłacić). Według władz greckich w normalnych warunkach spółka PCT oczekuje, że pobierze takie odsetki w formie depozytów pieniężnych ulokowanych w instytucjach kredytowych.

⁽⁸⁸⁾ Zwolnienie z podatku od naliczonych odsetek będzie miało zastosowanie przez okres, który może się różnić, w zależności od wcześniejszego lub późniejszego zakończenia prac, ale który ma wyraźny koniec. Zgodnie z art. 12 umowy koncesji rozpoczęcie obsługi nabrzeża III powinno nastąpić w terminie 48 miesięcy od dnia rozpoczęcia budowy, a w żadnym razie nie później niż dnia 31 października 2015 r.

- (105) Komisja zauważa, że art. 99 ust. 1 lit. a) tiret trzecie greckiego kodeksu podatku dochodowego stanowi, że w przypadku przedsiębiorstw zwolnionych z podatku od osób prawnych na podstawie przepisów szczególnych (w tym przypadku na podstawie badanego przepisu) tylko te zyski, które zostały skapitalizowane lub podzielone, podlegają opodatkowaniu po odjęciu od ich wartości odpowiedniego podatku od osób prawnych. Oznacza to zatem, że na podstawie tego przepisu spółka PCT nie jest zobowiązana do zapłaty podatku dochodowego od naliczonych odsetek, dopóki jej dochód powiązany nie zostanie skapitalizowany lub podzielony lub – najpóźniej – dopóki nie rozpocznie się obsługa nabrzeża III. W związku z tym odroczenie podatku dotyczy wyłącznie tych zysków, które mogą zostać podzielone lub skapitalizowane. Ze względu na przedmiotowy przepis do momentu rozpoczęcia obsługi nabrzeża III spółka PCT może wykorzystywać swoje zyski wynikające z naliczonych odsetek do celów gromadzenia rezerw bez konieczności zapłaty podatku od osób prawnych z tego tytułu. Ponadto, ponieważ według władz greckich w prawodawstwie greckim nie nakłada się obowiązku zamiany rezerw na kapitał podstawowy lub podziału zysków, spółka PCT może ze względu na ten przepis korzystać z pełnego zwolnienia z podatku od jej zysków wynikających z naliczonych odsetek generowanych w Grecji i za granicą⁽⁸⁹⁾. W każdym przypadku odroczenie podatku stanowi korzyść selektywną na rzecz PCT.
- (106) Władze greckie i PCT wskazują, że spółka PCT musi utrzymywać duże depozyty pieniężne w celu sfinansowania inwestycji wymaganych na etapie budowy i w okresie poprzedzającym rozpoczęcie działalności nabrzeża III oraz że wspomniane zwolnienie ma na celu ułatwienie realizacji tych inwestycji w infrastrukturę publiczną. W tym sensie stwierdzają, że sytuacja prawna i faktyczna spółki PCT jest porównywalna z sytuacją wszystkich przedsiębiorstw podejmujących się realizacji dużych inwestycji w infrastrukturę publiczną.
- (107) Fakt, że środek jest dostępny wszystkim przedsiębiorstwom realizującym inwestycje w infrastrukturę publiczną, nie oznacza jednak, iż środek ten nie ma charakteru selektywnego. Wręcz przeciwnie, ustalono, że korzyści ze środka mogą odnosić tylko niektóre kategorie przedsiębiorstw, mianowicie przedsiębiorstwa realizujące inwestycje w infrastrukturę publiczną. Inne przedsiębiorstwa, które nie prowadzą działalności w tym sektorze, nie mogą odnosić korzyści z takiego samego środka. Ponadto, jak już wskazano w analizie powyżej⁽⁹⁰⁾, cel polityki dotyczący wspierania przedsiębiorstw zaangażowanych w realizację dużych projektów infrastrukturalnych na etapie budowy nie może być uznany za cel nieodłącznie związany z systemem podatkowym, na podstawie którego można określać porównywalną sytuację prawną i faktyczną przedsiębiorstw.

Uzasadnienie logiką systemu podatkowego

- (108) Władze greckie i PCT wskazują, że zwolnienie z podatku od naliczonych odsetek opiera się bezpośrednio na przepisie ogólnym zawartym w greckim kodeksie podatku dochodowego⁽⁹¹⁾, który wśród określonych rodzajów dochodu zwolnionego z podatku zawiera „dochody zwolnione na mocy umowy ratyfikowanej ustawą”. Utrzymują, że ponieważ grecki ustawodawca konsekwentnie korzysta z tego ogólnego zwolnienia w celu wprowadzenia zwolnień podatkowych mających zastosowanie w szczególności do dużych projektów z zakresu infrastruktury publicznej realizowanych w Grecji, badany przepis nie wprowadza szczególnego zwolnienia podatkowego. Wręcz przeciwnie, przepis ten tworzy część ogólnej struktury opartej na ogólnym systemie podatkowym, której celem jest ułatwienie wdrażania dużych projektów z zakresu infrastruktury publicznej bądź projektów inwestycyjnych i wspieranie tych projektów. Wspomniany przepis był konsekwentnie stosowany w odniesieniu do wszystkich projektów z zakresu infrastruktury publicznej w celu zapewnienia, aby przedsiębiorstwa realizujące takie projekty nie były dyskryminowane lub nie zmagaly się z „ograniczeniami strukturalnymi”.
- (109) Z orzecznictwa sądów UE wynika, że traktowanie podmiotów gospodarczych w sposób uznaniowy może oznaczać, że indywidualne zastosowanie ogólnych środków przyjmuje cechy środków selektywnych, w szczególności gdy korzystanie ze swobody decyzyjnej wykracza poza proste zarządzanie dochodami podatkowymi na podstawie obiektywnych kryteriów⁽⁹²⁾.
- (110) W świetle tego orzecznictwa można stwierdzić, że domniemany przepis „ogólny” pozostawia ustawodawcy pełną swobodę uznania, jeżeli chodzi o pod zwolnienie z podatku dowolnego dochodu; w praktyce ma to miejsce po tym, jak państwo wynegocjuje i zawrze dowolną umowę z jakimkolwiek podatnikiem. Dlatego też w praktyce ten przepis „ogólny” dopuszcza zwolnienia, które nie są zgodne z logiką ogólnego systemu podatkowego, ale są zgodne z logiką uprzywilejowanego traktowania konkretnego przedsiębiorstwa, z którym w dowolnym

⁽⁸⁹⁾ W przypadku gdy nie ma zastosowania żadna umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania.

⁽⁹⁰⁾ Zob. motywy 95–97.

⁽⁹¹⁾ Tj. art. 103 ust. 1 lit. m).

⁽⁹²⁾ Sprawa C-241/94 Francja przeciwko Komisji (Kimberly Clark), Rec. 1996, s. I-4451. Zob. też motyw 21 obwieszczenia w sprawie opodatkowania.

momencie można wynegocjować i zawrzeć umowę. W związku z tym nie można uznać domniemanego przepisu „ogólnego” zawartego w greckim kodeksie podatku dochodowego za zgodny z logiką systemu podatku dochodowego.

- (111) Jeżeli chodzi o uzasadnienie środka jako nieodłącznie związanego z celem polityki publicznej, jakim jest wspieranie projektów z zakresu infrastruktury publicznej, Komisja stwierdza, że nie można wziąć pod uwagę tych argumentów przy ocenie pojęcia pomocy.
- (112) W związku z tym Komisja stwierdza, że środek stanowi selektywną korzyść na rzecz spółki PCT równą podatkowi dochodowemu, jaki w normalnych warunkach spółka PCT musiałaby zapłacić od odsetek naliczonych do momentu rozpoczęcia obsługi nabrzeża III.

5.3.2. Zwrot wyrównania nadwyżki VAT, niezależnie od etapu realizacji przedmiotu umowy – „jedno dobro inwestycyjne” – zwrot VAT w ciągu 60 dni od złożenia wniosku; odsetki z tytułu zaległości ⁽⁹³⁾

System odniesienia

- (113) Zgodnie z greckim systemem podatkowym dotyczącym VAT podatnik jest upoważniony do odliczenia VAT bezpośrednio związanego z realizacją działań, które podlegają opodatkowaniu ⁽⁹⁴⁾ lub które nie podlegają opodatkowaniu, ale wiążą się z przyznaniem prawa do odliczenia. Prawo do odliczenia jest przyznawane w odniesieniu do tej części towarów i usług, która jest faktycznie wykorzystywana do celów realizacji działań podlegających opodatkowaniu. Co więcej, nadwyżka VAT wynikająca z odliczenia VAT naliczonego i VAT należnego w danym okresie rozliczeniowym nie podlega zwrotowi, ale zostaje przeniesiona na następny okres rozliczeniowy ⁽⁹⁵⁾. Zwrot jest dopuszczalny, jeżeli przedsiębiorstwo nie jest w stanie skompensować nadwyżki VAT z należnym podatkiem VAT przez okres trzech lat i po zakończeniu tego okresu ⁽⁹⁶⁾.
- (114) Nadwyżka VAT może zostać zwrócona i może nie zostać przeniesiona na następny okres rozliczeniowy wyłącznie w wyjątkowych sytuacjach określonych w art. 34 kodeksu VAT. Jeden z tych wyjątków dotyczy VAT zapłaconego z tytułu „dóbr inwestycyjnych” zdefiniowanych w kodeksie VAT ⁽⁹⁷⁾ jako „dobra materialne należące do przedsiębiorstwa i nieustannie przez nie wykorzystywane oraz budynki i innego rodzaju obiekty zbudowane przez przedsiębiorstwo będące podatnikiem na terenie, który nie należy do tego przedsiębiorstwa, ale z którego przedsiębiorstw to może korzystać na podstawie dowolnego stosunku prawnego przez okres co najmniej 9 lat [...]. Koszty naprawy i konserwacji nie są uwzględnione w wartości dobra kapitałowego”.
- (115) Zgodnie z art. 5 decyzji ministerialnej nr 1073/2004 ⁽⁹⁸⁾ w przewidzianych wyjątkowych przypadkach ⁽⁹⁹⁾ nadwyżka VAT być zwracana w następujący sposób: a) w przypadku pierwszego wniosku o zwrot VAT – w ciągu dwóch miesięcy od dnia złożenia wniosku; b) w przypadku kolejnych wniosków o zwrot VAT w wysokości ponad 6 000 EUR – (i) 90 % tego podatku jest zwracane w ciągu miesiąca od dnia złożenia wniosku, a (ii) pozostałe 10 % w ciągu dwóch miesięcy od dnia złożenia wniosku; c) w przypadku kolejnych wniosków o zwrot VAT w wysokości poniżej 6 000 EUR – cała kwota podatku VAT jest zwracana w ciągu miesiąca od dnia złożenia wniosku.
- (116) Jak słusznie zauważają władze greckie i PCT, w przypadku budowy nieruchomości zwrot nadwyżki VAT jest dokonywany po rozpoczęciu prac i maksymalnie w kwocie odpowiadającej wydatkom związanym z pracami, które zostały wykonane i zafakturowane w każdym okresie, za który można się ubiegać o zwrot VAT ⁽¹⁰⁰⁾.
- (117) W szczególności jeżeli chodzi o dobra inwestycyjne, prawo do odliczenia VAT zostaje ostatecznie przyznane w momencie wprowadzenia danych dóbr inwestycyjnych do użytku. Ponadto, aby uniknąć nadużyć w ramach mechanizmu zwrotu VAT, jeżeli w ciągu 5 lat od realizacji wydatków na zakup lub budowę dobra inwestycyjnego, dobro to nie zostanie wprowadzone do użytku, wówczas VAT naliczony, który został wcześniej odliczony, musi zostać zwrócony państwu, ponieważ uznaje się, że podatek ten nie został wykorzystany do działań podlegających opodatkowaniu ⁽¹⁰¹⁾.

⁽⁹³⁾ Art. 2 ust. 2 i 3 ustawy nr 3755/2009.

⁽⁹⁴⁾ Art. 30 ust. 1 kodeksu VAT.

⁽⁹⁵⁾ Art. 32 ust. 3 kodeksu VAT.

⁽⁹⁶⁾ Ponieważ termin na przenoszenie salda nadwyżki VAT wynosi trzy lata.

⁽⁹⁷⁾ Art. 33 ust. 4 kodeksu VAT.

⁽⁹⁸⁾ Zgodnie z treścią decyzji obowiązującą w momencie przyjmowania ustawy ratyfikacyjnej.

⁽⁹⁹⁾ W tym w przypadku dotyczącym dobra inwestycyjnego.

⁽¹⁰⁰⁾ Art. 2 ust. 7 decyzji ministerialnej nr 1073/2004.

⁽¹⁰¹⁾ Art. 33 ust. 3 kodeksu VAT. Wspomniane ograniczenie do 5 lat nie ma zastosowania do przedsiębiorstw użyteczności publicznej.

- (118) Ponadto zgodnie z mającymi ogólne zastosowanie ramami obliczanie odsetek od podatku lub nienależnie wypłaconych kwot zwrotu rozpoczyna się 6 miesięcy po pierwszym dniu miesiąca następującego po złożeniu deklaracji podatkowej przez podatnika ⁽¹⁰²⁾. Greckie sądy administracyjne orzekły jednak, że przepis ten jest niezgodny z konstytucyjną zasadą równości podatników ⁽¹⁰³⁾. Dlatego też uchylili ten przepis, stwierdzając, że odsetki powinny być obliczane od dnia, w którym podatnik złożył odwołanie od decyzji organu podatkowego dotyczącej nieprzyznania zwrotu nadwyżki VAT, o który się ubiegano ⁽¹⁰⁴⁾.
- (119) Komisja stwierdza, że przepisy te stanowią system odniesienia dla zwrotu nadwyżki VAT w Grecji.

Odstępstwo od systemu odniesienia

— Zwrot nadwyżki VAT niezależnie od etapu realizacji przedmiotu umowy

- (120) Zgodnie z art. 2 ust. 3 ustawy nr 3755/2009 spółka PCT jest upoważniona do otrzymania zwrotu nadwyżki VAT niezależnie od stopnia realizacji projektu w zakresie budowy lub pojedynczych obiektów bądź ich części. Ponadto zgodnie z tym samym artykułem spółka PCT nie traci przysługującego jej prawa do zwrotu nadwyżki VAT w przypadku, gdy nie wykorzysta danego dobra inwestycyjnego w ciągu pięciu lat od realizacji powiązanych wydatków, mimo że zgodnie z mającymi ogólne zastosowanie przepisami powinna stracić to prawo.
- (121) Władze greckie i PCT twierdzą, że ponieważ wszystkim przedsiębiorstwom przysługuje prawo do zwrotu VAT, po tym jak odnośny wydatek zostanie poniesiony i zafakturowany, omawiany przepis nie przyznaje spółce PCT żadnej dodatkowej korzyści, gdyż w każdym przypadku spółka ta byłaby upoważniona do zwrotu VAT po rozpoczęciu prac, a nie tylko dopiero po zakończeniu ich realizacji.
- (122) Na podstawie dostarczonych dodatkowych informacji i wyjaśnień Komisja doszła do wniosku, że rzeczywiście spółka PCT w każdym przypadku miałaby prawo do zwrotu VAT po rozpoczęciu prac związanych z projektem i maksymalnie w kwocie odpowiadającej kwocie na wystawionych fakturach. Wspomniane prawo zostaje jednak ostatecznie przyznane dopiero wtedy, gdy dane dobro inwestycyjne zostanie wprowadzone do użytku. Z uwagi na to, że PCT ma prawo do zwrotu VAT niezależnie od stopnia realizacji projektu inwestycyjnego i jednocześnie nie traci tego prawa w przypadku, gdy nie wprowadzi danego dobra inwestycyjnego do użytku w ciągu 5 lat, co spółka ta powinna uczynić zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie w normalnych warunkach, spółka PCT uzyskuje selektywną korzyść.
- (123) Korzyść ta polega na zwrocie VAT, który PCT ma prawo zatrzymać, jeżeli po upływie pięciu lat od poniesienia wydatku związanego z tym zwrotem projekt się nie rozpoczął, podczas gdy inne przedsiębiorstwa musiałyby uiścić na rzecz państwa greckiego zwrot VAT w przypadku, gdy projekt nie rozpocząłby się po upływie pięciu lat (licząc od daty poniesienia powiązanego wydatku). Przypomina się, że zgodnie z mającymi ogólne zastosowanie przepisami w takich przypadkach właściwe działania (których dotyczą te wydatki) nie były już uznawane za działania podlegające opodatkowaniu (zob. motyw 117 powyżej). Oznacza to, że w podobnych okolicznościach inne przedsiębiorstwa zwykle nie mogłyby wykorzystać związanej z tymi wydatkami nadwyżki VAT do skompensowania należnego VAT w następnym okresie. W związku z tym wynikająca z tego przepisu korzyść, jaką uzyskuje PCT, jest równa pełnej kwocie zwrotu VAT, którą może zatrzymać PCT (zgodnie z tym przepisem), jeżeli projekt nie rozpoczął się po upływie pięciu lat od poniesienia powiązanych wydatków.
- (124) Władze greckie i PCT twierdzą, że przedmiotowe odstępstwo ma również zastosowanie do przedsiębiorstw użyteczności publicznej, ponieważ zwykle to one tworzą projekty infrastrukturalne, których realizacja może trwać dłużej niż mający zwykle zastosowanie okres pięciu lat. Według nich ten sam tok rozumowania odnosi się również do spółki PCT, która miała wykonać duży projekt infrastrukturalny, którego realizacja może potrwać

⁽¹⁰²⁾ Art. 38 ust. 2 ustawy nr 1473/1984.

⁽¹⁰³⁾ Wyroki Rady Stanu w sprawach 1948/1992, 3035/1992, 1274/2002, 1207/2012, 1501/2012 oraz wyroki Sądu Administracyjnego w Atenach w sprawach 222/2009, 223/2009 i 2141/2009 i wyrok Sądu Administracyjnego w Salonikach w sprawie 4793/2013. Wykładnia ta opierała się na art. 21 dekretu wykonawczego nr 26-6/10-7/1944 (kodeks postępowania sądów krajowych), zgodnie z którym „naliczanie odsetek, które w normalnych warunkach są zgodne z prawem, i odsetek za zwłokę [...] rozpoczyna się w momencie powiadomienia państwa o podjęciu działania prawnego”.

⁽¹⁰⁴⁾ Zgodnie z kodeksem sądowego postępowania podatkowego podatnik może złożyć odwołanie w ciągu 20 dni od dnia powiadomienia go o przedmiotowej decyzji.

dłużej niż pięć lat. Z tego powodu do wszystkich umów koncesji związanych z dużymi projektami infrastrukturalnymi włączono przedmiotowy przepis. W związku z tym władze greckie i PCT są zdania, że takie odstępstwo od mających ogólne zastosowanie przepisów nie stanowi wyjątku, a inne zastosowanie przepisów w odniesieniu do różnych sytuacji, które nie są porównywalne.

- (125) Komisja uznaje, że odstępstwo to stanowi selektywną korzyść, ponieważ daje PCT możliwość uzyskania dostępu do zwrotu nadwyżki VAT niezależnie od tego, kiedy wprowadzi dane dobro inwestycyjne do użytku, tj. przez czas nieokreślony. W ten sposób, nawet jeżeli spółka nigdy nie wprowadzi dobra inwestycyjnego do użytku, jej prawo do zwrotu nadwyżki VAT nigdy nie zostałoby ostatecznie przyznane i odpowiednio dostosowane, co w praktyce oznacza, że w przypadku nieukończenia projektu spółka nie byłaby zobowiązana do zwrotu nadwyżki VAT, jaką otrzymała w całym okresie realizacji projektu. Fakt, że przedsiębiorstwa użyteczności publicznej mogą korzystać z tej samej korzyści, nie oznacza, że wspomniana korzyść nie jest selektywna. Przedsiębiorstwa użyteczności publicznej stanowią kategorię przedsiębiorstw, które mogą odnosić korzyść z tego środka. W związku z tym tego rodzaju środek jest selektywny.

— Definicja dobra inwestycyjnego

- (126) W art. 2 ust. 3 ustawy nr 3755/2009 przewiduje się, że do celów kodeksu VAT projekt budowlany w ramach umowy koncesji, a także wszelkie dostawy towarów, wykonane roboty, świadczone usługi oraz prace pomocnicze związane z budową uznaje się za „jedno dobro inwestycyjne”. W skrócie przepis ten stanowi, że do celów umowy koncesji przewidziane w kodeksie VAT pojęcie „dobra inwestycyjnego” obejmuje wszystkie działania związane z przedmiotem umowy koncesji, tj. nie tylko wybudowane „dobra materialne”⁽¹⁰⁵⁾, ale również wszelkiego rodzaju dostawy towarów, wykonywanie robót budowlanych i świadczenie usług, które są związane z przedmiotem umowy koncesji lub są względem niego dodatkowe.
- (127) Władze greckie i PCT twierdzą, że w świetle przepisów art. 34 i art. 33 ust. 4 kodeksu VAT, które są istotne w odniesieniu do „dobra inwestycyjnego”, badany przepis stanowi wyłącznie wyjaśnienie mających ogólne zastosowanie przepisów w celu uniknięcia błędnego zastosowania przez organy podatkowe przepisów dotyczących zwrotu nadwyżki VAT z uwagi na specyfikę i wysokie kwoty związane z dużymi projektami infrastrukturalnymi. Według nich w świetle szczególnych cech charakterystycznych umowy koncesji badany środek służy do tego, aby do celów podatku VAT każda część kosztów inwestycji była traktowana jako pojedyncza jednostka gospodarcza. Ponieważ z punktu widzenia rachunkowości w każdym przypadku wszystkie wydatki związane z projektem inwestycyjnym stanowią integralną część dobra inwestycyjnego, w przedmiotowym przepisie wyłącznie wyjaśniono elementy, które mają już zastosowanie. Ponieważ spółka PCT podjęła znaczące inwestycje, które obejmowałyby odrębne działania i etapy oraz rodzaje wydatków na towary i usługi, jeżeli każdy z tych wydatków byłby traktowany oddzielnie, spółka PCT byłaby traktowana inaczej do celów systemu podatku VAT niż jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, które dokonuje inwestycji w celu zaangażowania się w działalność gospodarczą.
- (128) Na poparcie swojego argumentu władze greckie i PCT odnoszą się do orzecznictwa w sprawie INZO⁽¹⁰⁶⁾, zgodnie z którym na działalność gospodarczą w rozumieniu dyrektywy VAT „[...] może składać się wiele następujących po sobie czynności i czynności przygotowawczych [...]”⁽¹⁰⁷⁾, które umożliwiają odpowiedni zwrot nadwyżki VAT w okresie budowy. Ponadto wskazują one, że kierując się tym samym tokiem rozumowania, w 2011 r. zmieniono ustawę w sprawie PPP⁽¹⁰⁸⁾ i wprowadzono przepis, zgodnie z którym PPP kwalifikują się do ubiegania się każdego roku po złożeniu corocznej deklaracji VAT o zwrot nadwyżki VAT bez potrzeby przenoszenia nadwyżki na kolejny okres rozliczeniowy.
- (129) Władze greckie i PCT twierdzą ponadto, że nawet jeżeli inwestycji nie uznano by za objętą zakresem stosowania definicji „dobra inwestycyjnego”, spółka PCT miałaby prawo do ubiegania się o zwrot (i) każdego roku, jeżeli byłaby w stanie wykazać, że nie jest w stanie skompensować nadwyżki VAT z należnym podatkiem VAT przez okres trzech lat oraz (ii) po upływie trzech lat.
- (130) Komisja zauważa, że w badanym przepisie znajduje się konkretna definicja pojęcia „dobra inwestycyjnego”, która jest szersza dla PCT niż dla innych przedsiębiorstw znajdujących się w takiej samej sytuacji prawnej i faktycznej. W praktyce skutkiem tej definicji jest sytuacja, w której PCT ma prawo do otrzymania zwrotu nadwyżki VAT w

⁽¹⁰⁵⁾ Zgodnie z definicją zawartą w art. 33 ust. 4 kodeksu VAT.

⁽¹⁰⁶⁾ Sprawa C-110/94 Intercommunale voor Zeewaterontziltling (INZO), Rec. 1997, s. I-870.

⁽¹⁰⁷⁾ Pkt 15 wyroku w sprawie C-110/94.

⁽¹⁰⁸⁾ Zob. art. 29 ust. 3 ustawy nr 3389/2005, zmieniony art. 18 ust. 2 ustawy nr 4013/2011.

odniesieniu do wszystkich robót, usług i towarów związanych z przedmiotem budowy, chociaż zgodnie z mającymi ogólne zastosowanie przepisami możliwość ta istniałaby wyłącznie w odniesieniu do dóbr materialnych, a nie w odniesieniu do kosztów usług, robót, napraw i konserwacji. Ponieważ zgodnie z mającymi ogólne zastosowanie przepisami spółka PCT miałaby prawo do ubiegania się o zwrot nadwyżki VAT każdego roku poprzez wykazanie, że nie jest w stanie skompensować nadwyżki VAT z należnym podatkiem VAT przez okres trzech lat oraz po upływie trzech lat, stosowana do celów umowy koncesji szersza definicja jednego dobra inwestycyjnego w praktyce skutkuje przyznaniem PCT z wyprzedzeniem dodatkowych środków pieniężnych z tytułu nadwyżki VAT, którą zwykle zwraca się w późniejszym terminie ⁽¹⁰⁹⁾.

- (131) Rzeczywiście dzięki zastosowaniu przedmiotowego przepisu spółka PCT może otrzymać zwrot podatku nie tylko w odniesieniu do dóbr materialnych, ale również w odniesieniu do wydatków związanych z usługami, robotami, naprawą i konserwacją, podczas gdy inne przedsiębiorstwa w odniesieniu do takich wydatków mogłyby wyłącznie skompensować VAT naliczony z należnym podatkiem VAT lub poczekać trzy lata, aby otrzymać zwrot. W związku z tym korzyść uzyskana przez PCT na mocy tego przepisu jest równa odsetkom naliczonym od zwróconego VAT z tytułu wszystkich wydatków innych niż wydatki na dobra materialne (związane z dobrem inwestycyjnym) od momentu oddania zwrotu do dyspozycji PCT aż do momentu, w którym spółce PCT przysługiwałoby prawo do otrzymania takiego zwrotu, mianowicie trzy lata później, lub do momentu, w którym PCT byłaby w stanie skompensować swoją nadwyżkę VAT (związaną z tymi wydatkami) z należnym podatkiem VAT.
- (132) Fakt, że w przypadku braku tej definicji organy podatkowe mogłyby zastosować przepisy dotyczące zwrotu nadwyżki VAT w inny sposób, wskazuje na to, że przedmiotowa definicja wiąże się z selektywną korzyścią na rzecz PCT, która nie ma zastosowania do wszystkich przedsiębiorstw. Co więcej, fakt, że ustawa w sprawie partnerstw publiczno-prywatnych, która ma zastosowanie głównie do projektów infrastrukturalnych, została zmieniona, aby zapewnić partnerstwom publiczno-prywatnym prawo do ubiegania się o zwrot i uniknięcie przenoszenia nadwyżki VAT na kolejny rok, świadczy również o tym, że zgodnie z mającymi ogólne zastosowanie przepisami wszelkie wydatki związane z projektem infrastrukturalnym nie będą traktowane jako „jedno dobro inwestycyjne” do celów stosowania przepisów dotyczących zwrotu nadwyżki VAT. Ze skierowanego do Ministerstwa Gospodarki pisma ⁽¹¹⁰⁾, w którym Ministerstwo Marynarki Handlowej zwraca się o wprowadzenie określonych ustaleń związanych ze zwrotem nadwyżki VAT ⁽¹¹¹⁾ na rzecz PCT i zwycięskiego oferenta w porcie w Salonikach w danym czasie, wynika, że mające ogólne zastosowanie przepisy dotyczące zwrotu nie byłyby takie same. Ponadto fakt, że po wydaniu decyzji ministerialnej z 2013 r. w przepisach dotyczących zwrotu nie występuje jakiegokolwiek rozróżnienie bez względu na definicję dobra inwestycyjnego, wskazuje również na to, że w momencie przyznania wspomniana definicja stanowiła selektywną korzyść na rzecz PCT.
- (133) Ponadto Komisja zauważa, że wspomniane orzecznictwo w sprawie INZO odnosi się do prawa do odliczenia VAT od transakcji podlegających VAT, które są związane z działalnością gospodarczą podatnika, a nie do prawa do zwrotu.

— Obliczenie odsetek od pierwszego dnia po upływie terminu 60 dni

- (134) Na mocy badanego przepisu nadaje się PCT prawo do należnych od państwa odsetek od nadwyżki VAT, które są naliczane automatycznie po upływie terminu 60 dni, bez konieczności spełnienia wymogów proceduralnych lub czasowych określonych w mających ogólne zastosowanie ramach związanych ze zwrotem nadwyżki VAT, tj. na wcześniejszym etapie niż w przypadku innych przedsiębiorstw i bez konieczności przeprowadzenia postępowania przez sądy administracyjne. Wiąże się to zatem z dodatkową selektywną korzyścią na rzecz PCT.
- (135) Korzyść polega na odsetkach, o które może się ubiegać PCT (zgodnie z tym przepisem) od państwa greckiego po upływie 60 dni od dnia złożenia odpowiedniej deklaracji podatkowej (w celu ubiegania się o zwrot VAT), podczas gdy inne przedsiębiorstwa znajdujące się w podobnej sytuacji nie miałyby prawa do odsetek w tym samym czasie.

⁽¹⁰⁹⁾ Wiąże się to również z pewnością prawa, że wszystkie rodzaje wydatków ponoszonych przez PCT byłyby traktowane w ten sam sposób, chociaż nie miałyby to miejsca zgodnie z mającymi ogólne zastosowanie przepisami.

⁽¹¹⁰⁾ Pismo jest opatrzone datą 31 października 2008 r. i władze greckie przesłały je w trakcie postępowania przed wszczęciem formalnego postępowania wyjaśniającego jako załącznik 2 do opinii z dnia 1 lutego 2011 r. Komisja zarejestrowała pismo w dniu 8 lutego 2011 r. i opatrzyła je numerem 2011/013591.

⁽¹¹¹⁾ W szczególności Ministerstwo zwróciło się o zwrot 90 % nadwyżki VAT w ciągu jednego miesiąca od daty złożenia wniosku, a pozostałych 10 % w ciągu roku. Zasadniczo przedmiotowa kwota zwrotu odpowiada zwrotowi mającemu zastosowanie do dóbr inwestycyjnych.

- (136) Władze greckie podtrzymują swoje argumenty, które popiera PCT, odnosząc się do orzecznictwa UE w sprawie VAT ⁽¹¹²⁾, w którym wskazano, że zwrot wyrównania nadwyżki VAT stanowi zwrot środków podatnika, a nie zasobów państwowych. Władze greckie argumentują również, że termin 60 dni wynika z zasady neutralności i równości pochodzącej z unijnego orzecznictwa w sprawie VAT ⁽¹¹³⁾. W przypadku gdy opóźnienie dotyczące zwrotu wyrównania nadwyżki VAT przez państwo wynosi więcej niż państwo określiło jako „rozsądny termin”, od państwa powinno się wymagać uiszczenia odsetek za zwłokę tytułem rekompensaty na rzecz podatnika ubiegającego się o taki zwrot. W związku z tym wypłata tego rodzaju odsetek za zwłokę od wyrównania nadwyżki VAT nie stanowi zasobów państwa.
- (137) Komisja uznaje, że obliczenie odsetek od opóźnienia wypłaty zwrotu VAT wiąże się z zasobami państwowymi w odniesieniu do dodatkowych odsetek, jakie państwo będzie musiało uiścić na rzecz PCT z powodu tego przepisu. W praktyce ze względu na wprowadzenie przedmiotowego przepisu państwo automatycznie uiści odsetki od dnia następującego po upływie okresu 60 dni, a nie od dnia, w którym PCT złożyłaby odwołanie w tej sprawie, co miałyby miejsce zgodnie z mającymi zastosowanie zasadami. Ponieważ wyłącznie PCT uzyskuje to prawo automatycznie, chociaż ogólnie jest to możliwe wyłącznie po złożeniu odwołania, przepis ten wiąże się z selektywną korzyścią na rzecz spółki PCT.
- (138) Władze greckie i PCT twierdzą, że przepis ten ma na celu wyłącznie zapewnienie, aby państwo nie odniosło korzyści finansowej kosztem PCT. W przypadku tego rodzaju umów koncesji duże opóźnienie zwrotu nadwyżki VAT stanowiłaby znaczny wydatek, a w związku z tym poważne ograniczenie strukturalne dla PCT. Ponadto możliwa wypłata mniejszych kwot odsetek za zwłokę na rzecz innych przedsiębiorstw nie zmniejsza kosztów, jakie PCT powinna ponieść w normalnych warunkach w ramach swojej działalności gospodarczej. W związku z tym PCT nie ma żadnej przewagi konkurencyjnej ani nie jest traktowane w inny sposób niż pozostałe przedsiębiorstwa.
- (139) Komisja nie uważa, aby PCT znajdowała się w innej sytuacji niż inne przedsiębiorstwa, która uzasadniałaby odmienne traktowanie. Jak już wspomniano, fakt, że PCT realizuje dużą inwestycję, nie stanowi argumentu w odniesieniu do pojęcia selektywności. Ponadto automatyczna wypłata odsetek na rzecz PCT zmniejsza zwykłe koszty przedsiębiorstwa i daje PCT przewagę w porównaniu z innymi przedsiębiorstwami.

Uzasadnienie logiką systemu podatkowego

- (140) Władze greckie i PCT twierdzą, że nawet jeżeli w przepisach mających znaczenie z punktu widzenia zwrotu nadwyżki VAT występowałby element selektywności, byłoby to uzasadnione podstawowymi lub przewodnimi zasadami, które są nieodłącznie związane z systemem VAT, ponieważ fakt ten potwierdziły UE i sądy greckie.
- (141) Komisja zauważa, że w tym przypadku środki stanowiące korzyść dla PCT wskazują, że spółka PCT była traktowana w sposób uprzywilejowany pod względem zwrotu VAT w porównaniu z innymi przedsiębiorstwami, które prowadzą inwestycje i odliczają VAT, czego nie można uznać za uzasadnione zasadą neutralności ani tym bardziej zasadą równości systemu podatkowego VAT.
- (142) W szczególności w odniesieniu do zwrotu nadwyżki VAT, który nie zależy od etapu realizacji przedmiotu umowy, nawet jeżeli ewentualnie można by zaakceptować to, że odstępstwo byłoby możliwe ze względu na przedłużenie okresu budowy, jakiego można się spodziewać w przypadku większych projektów, nieokreślonego czasu trwania tego odstępstwa nie można uznać za przestrzeganie zasady równości ani neutralności systemu VAT. Ponieważ spółka PCT na mocy warunków umowy koncesji była zobowiązana w szczególności do ukończenia nabrzeża II najpóźniej do dnia 30 kwietnia 2014 r. i nabrzeża III najpóźniej do dnia 31 października 2015 r., wspomniana elastyczność zapewniania przez nieograniczony czas nie wyjaśnia, pod jakim względem

⁽¹¹²⁾ Sprawy T-68/03, Olympic Airways przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2007, s. II-2911, pkt 361; C-25/07 Alicja Sosnowska przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej, Zb.Orz. 2008, s. I-5129.

⁽¹¹³⁾ Zobowiązanie do zwrotu VAT powstaje w momencie uiszczenia VAT naliczonego, a prawo do odliczenia VAT „[...] wykonywane jest natychmiastowo [...] o ile państwa członkowskie dysponują pewnym zakresem swobody przy ustalaniu trybów zwrotu nadwyżki podatku VAT, o tyle tryby te nie mogą podważać zasady neutralności systemu podatku VAT, przenosząc na podatnika, w całości lub w części, ciężar tego podatku [...] co oznacza, że zwrot ma być dokonany w rozsądnym terminie”. Sprawa C-25/07 Alicja Sosnowska, Zb.Orz. 2008, s. I-5129, pkt 15–16.

sytuacja porównywalna i prawno-faktyczna, w jakiej znajduje się PCT, różni się od sytuacji innych przedsiębiorstw, które prowadzą inwestycje i otrzymują zwrot nadwyżki VAT. W świetle zasad systemu VAT, zgodnie z którymi należy zapewnić, aby przedsiębiorstwa nie korzystały z nienależnej korzyści z obowiązującego systemu VAT, takiego specjalnego traktowania nie można uznać za uzasadnione logiką systemu.

- (143) W odniesieniu do szerokiej definicji pojęcia dobra inwestycyjnego Komisja zauważa, że dyrektywa VAT daje państwom członkowskim swobodę decydowania o tym, czy przedsiębiorstwa mogą otrzymać zwrot nadwyżki VAT lub czy nadwyżka VAT zostanie przeniesiona na kolejny rok, oraz o sposobie definiowania „dobra inwestycyjnego” do celów VAT. W związku z tym państwo greckie ma prawo do wyznaczenia zasad mających zastosowanie w tym względzie i określania, w jakich przypadkach i na jakiej podstawie można ubiegać się o zwrot. Szerokiej definicji pojęcia dobra inwestycyjnego, która umożliwiła spółce PCT ułatwiony i wcześniejszy zwrot nadwyżki VAT, nie można jednak uznać za uzasadnioną logiką systemu podatkowego, ponieważ byłoby to sprzeczne z zasadą równości, którą należy stosować w odniesieniu do wszystkich przedsiębiorstw prowadzących inwestycje, a nie tylko do PCT.
- (144) Jeżeli chodzi o obliczenie odsetek po upływie terminu 60 miesięcy, Komisja uznaje, że również ono nie może być uzasadnione logiką greckiego systemu VAT. Ogólna zasada neutralności VAT może uzasadniać nałożenie odsetek w przypadku opóźnienia zwrotu VAT w celu zobowiązania państwa do nieprzenoszenia obciążenia systemu VAT na podatnika. Greckie sądy interpretują greckie przepisy w tej kwestii w taki sposób, aby żadnego rodzaju podatek nie ponosił konsekwencji jakiegokolwiek zaniechania działania przez państwo. Wykładni tej dokonano niezależnie od kwot, jakie państwo musi zwrócić podatnikowi. W związku z tym korzyści, jaką odnosi PCT w wyniku obowiązywania badanego przepisu i która ma wyrzucić na państwo greckie dodatkową presję w przypadku, gdy nie dokona ono zwrotu VAT w odpowiednim czasie, nie można uznać za uzasadnioną w świetle dużych wydatków z tytułu inwestycji prowadzonych przez tę spółkę.
- (145) W związku z tym Komisja uznaje, że wspomniane powyżej środki dotyczące warunków zwrotu VAT stanowią selektywną korzyść na rzecz PCT.

5.3.3. Przeniesienie strat bez ograniczenia w czasie – podatek dochodowy (art. 2 ust. 5 ustawy nr 3755/2009)

System odniesienia

- (146) Według ogólnie obowiązujących ram ⁽¹⁴⁾ do celów obliczenia podatku dochodowego straty poniesione w okresie jednego roku w wyniku działalności komercyjnej i działań w ramach wolnych zawodów można przenieść na okres maksymalnie pięciu lat. Grecki kodeks podatku dochodowego nie przewiduje żadnego wyjątku od tej reguły.

Odstępstwo od systemu odniesienia

- (147) Zgodnie z art. 2 ust. 5 ustawy nr 3755/2009 spółka PCT może przenieść swoje straty bez jakiegokolwiek ograniczenia w czasie. Przedmiotowy środek przyznaje spółce PCT wyraźną selektywną korzyść, ponieważ stanowi odstępstwo od mającego ogólne zastosowanie przepisu, od którego grecki kodeks podatku dochodowego nie przewiduje żadnych wyjątków. Dzięki istnieniu tego przepisu spółka PCT będzie mogła przenieść straty na dowolny, bardziej dogodny dla niej moment, przede wszystkim na czas po zmianie równowagi między kosztami inwestycji spółki a podlegającymi opodatkowaniu dochodami, tj. gdy będzie odnotowywać wysokie zyski, w celu uniknięcia płacenia podatków, które w normalnych warunkach zapłaciłaby w przypadku braku korzyści wynikającej z tego wyjątku.
- (148) W związku z tym przedmiotowy przepis przynosi spółce PCT korzyść, która jest równa różnicy między podatkiem dochodowym, jaki spółka faktycznie płaci, a podatkiem od osób prawnych, jaki zapłaciłaby w przypadku braku możliwości przeniesienia strat na okres po upływie pięciu lat od wystąpienia tych strat.

⁽¹⁴⁾ Art. 105 ust. 11 w związku z art. 4 ust. 3 greckiego kodeksu podatku dochodowego.

- (149) Władze greckie i PCT argumentują również, że prawo do przeniesienia strat na okres trwania koncesji w tym przypadku uznano za odpowiednie jako zastosowanie zasady dostosowania dochodów do wydatków. Według władz greckich i PCT jest to jedna z podstawowych zasad greckiego kodeksu podatku dochodowego w tym względzie i została jako taka zastosowana w ogólnym systemie, którego częścią jest art. 2 ust. 5; zasada ta powinna ich zdaniem zostać uznana za system odniesienia.
- (150) Ponadto władze greckie i PCT twierdzą, że w długoterminowych koncesjach na budowę i obsługę infrastruktury publicznej występuje wyraźny brak równowagi między początkowym okresem budowy infrastruktury a kolejnymi etapami prowadzenia infrastruktury, na których oczekuje się, że infrastruktura będzie przynosić zyski w celu pokrycia wstępnych strat. Ponieważ wymagane początkowo inwestycje prowadzą do ponoszenia znacznych strat przez ponad pięć lat i można je skompensować dopiero na późniejszym etapie okresu ważności koncesji, ograniczenie okresu kompensowania do pięciu lat pozbawiłoby koncesjonariusza korzyści płynącej z zasady przeniesienia straty podatkowej. W tym względzie przedsiębiorstwa odpowiedzialne za duże projekty infrastrukturalne znajdowałyby się w innej sytuacji niż zwykle przedsiębiorstwa.
- (151) Komisja uważa, że nie można uznać, iż wspomniane odstępstwo od zasady ogólnej jest nieodłącznie związane z logiką greckiego systemu podatkowego. Ponieważ zasada przenoszenia straty podatkowej na okres pięciu lat jest ogólna i nie występują w niej jakiegokolwiek zróżnicowania, straty przeniesionej na czas nieograniczony nie można uznać za uzasadnioną w przypadku projektów z zakresu infrastruktury publicznej. Mające obecnie zastosowanie do PPP ograniczenie w czasie do 10 lat potwierdza wniosek, że nieograniczony okres przewidziany specjalnie dla PCT stanowi wyraźną selektywną korzyść na rzecz tej spółki. Komisja uznaje również, że w świetle celów określonych w greckim kodeksie podatku dochodowego wszystkie przedsiębiorstwa prowadzące inwestycje, które mogą trwać kilka lat, znajdują się w takiej samej sytuacji prawnej i faktycznej co PCT i inni koncesjonariusze w Grecji. Ponieważ grecki system podatkowy nie umożliwia zróżnicowania w zależności od czasu trwania inwestycji przedsiębiorstw, ale ustanawia ogólną zasadę pięciu lat, która ma zastosowanie do wszystkich podmiotów, nie można uznać, że PCT różni się od innych przedsiębiorstw w odniesieniu do przedmiotowej zasady. Jak wspomniano w motywie 107, środek mający zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw odpowiedzialnych za realizację dużych projektów infrastrukturalnych jest selektywny, ponieważ ma zastosowanie wyłącznie do ograniczonej kategorii przedsiębiorstw.

Uzasadnienie logiką systemu podatkowego

- (152) Władze greckie i PCT utrzymują, że a) „zamierzonym celem” tego środka powinien być cel zamierzony w ramach przepisu przewidującego odstępstwo; b) celem tego przepisu jest zastosowanie do poszczególnych cech charakterystycznych koncesji ogólnej zasady systemu podatkowego dotyczącej dostosowania dochodów do wydatków; c) zastosowanie tej zasady do przedmiotowych projektów nie powoduje wyeliminowania ryzyka ponoszonego przez koncesjonariusza, ale zmierza do zapewnienia równego traktowania i zniesienia „ograniczeń strukturalnych” tych projektów; d) przepis ten jest stosowany spójnie w odniesieniu do wszystkich dużych projektów z zakresu infrastruktury publicznej w Grecji; e) możliwość przeniesienia strat na czas trwania koncesji jest odpowiednim mechanizmem służącym uwzględnieniu poszczególnych cech charakterystycznych takich koncesji oraz obiektywnej różnicy między koncesjonariuszem a innymi przedsiębiorstwami handlowymi.
- (153) Komisja zauważa, że cel systemu podatkowego należy ustanowić na poziomie systemu odniesienia, a nie na poziomie środka zapewniającego wyjątek⁽¹¹⁵⁾. Jeżeli sam środek stanowiłby system odniesienia, wówczas można by uniknąć zaklasyfikowania każdego środka polityki budżetowej jako pomocy państwa, bez względu na to, jak bardzo byłby wyjątkowy. Celem podatku od osób prawnych jest wygenerowanie wpływów do budżetu państwa i cel ten byłby zagrożony, jeżeli określone przedsiębiorstwa mogłyby zmniejszać swoją podstawę opodatkowania w dogodnym dla nich momencie zgodnie z ich interesami finansowymi. Ponadto wysoka wartość inwestycji w dużych projektach infrastrukturalnych nie oznacza, że przedsiębiorstwa, które podejmują się ich realizacji, zmagają się z ograniczeniami strukturalnymi, które należy skorygować za pośrednictwem systemu podatku dochodowego. Wszystkie przedsiębiorstwa prowadzące inwestycje ponoszą straty w pierwszych latach budowy swoich inwestycji i w okresie pięciu lat przewidzianym w greckim kodeksie podatku dochodowego mogą nie mieć żadnych przychodów. Takie uzasadnienie w żadnym przypadku nie pochodziłoby z zasad określonych w greckim systemie podatku dochodowego. Ponadto fakt, że podobny przepis zastosowano w odniesieniu do określonych dużych projektów infrastrukturalnych w Grecji nie oznacza, że użycie tego środka może być uzasadnione w odniesieniu do PCT. Co więcej, domniemanych szczególnych cech charakterystycznych dużych koncesji nie można przyjąć za ważny cel mających ogólne zastosowanie przepisów, które są istotne z punktu widzenia przeniesienia straty podatkowej, co wyjaśniono powyżej w motywach 98–100. Władze greckie i PCT nie wykazały zatem, że w świetle zasad greckiego systemu podatku dochodowego rozróżnienie na korzyść PCT może być uzasadnione.

⁽¹¹⁵⁾ Sprawa T-55/99, Confederación Española de Transporte de Mercancías (CETM) przeciwko Komisji, Rec. 2000, s. II-03207, pkt 53.

- (154) W związku z tym Komisja uznaje, że badanej selektywnej korzyści nie można uzasadnić opisaną powyżej logiką greckiego systemu podatkowego odniesienia.

5.3.4. Możliwość wyboru spośród trzech metod amortyzacji

System odniesienia

- (155) Grecki kodeks podatku dochodowego przewiduje, że zasadą ogólną mającą zastosowanie do amortyzacji aktywów jest „stała metoda liniowa” amortyzacji⁽¹¹⁶⁾ ⁽¹¹⁷⁾. Zgodnie z art. 1 ust. 2 dekretu prezydenckiego nr 299/2003⁽¹¹⁸⁾ przedsiębiorstwa są zobowiązane do amortyzacji swoich aktywów trwałych co roku przy zastosowaniu stawek amortyzacji przewidzianych w przedmiotowym dekrete niezależnie od tego, czy w okresie amortyzacji osiągną zyski, czy poniosą straty. W związku z tym, jeżeli amortyzację przeprowadza się przy zastosowaniu stawek wyższych niż stawki przewidziane w dekrete prezydenckim, nie są one uwzględniane do celów podatkowych.
- (156) W szczególności w odniesieniu do umów koncesji rezerwy na odzyskanie aktywów, które po pewnym czasie zostaną zwrócone państwu lub osobom trzecim⁽¹¹⁹⁾ na podstawie umowy, podlegają odliczeniu od przychodów brutto⁽¹²⁰⁾. Zgodnie z decyzją ministerialną nr 100/2005⁽¹²¹⁾ rezerwy na odzyskanie aktywów, które zostaną zwrócone państwu lub osobie trzeciej bez rekompensaty, tworzy się każdego roku i przez tyle lat, przez ile trwa koncesja na wykonanie prac. Rezerwę tę odlicza się od przychodu brutto i nie tworzy się jej z dochodów przedsiębiorstwa. Przedsiębiorstwo nie może obliczać amortyzacji na podstawie dekretu prezydenckiego nr 299/2003, który ma ogólne zastosowanie, z uwagi na ten przepis szczegółowy, ale również dlatego, że roboty wykonane przez przedsiębiorstwo na potrzeby eksploatacji nie należą do spółki, lecz do państwa lub do osoby trzeciej. Omawiane odliczenie oblicza się niezależnie od tego, czy przedsiębiorstwo osiąga zyski.
- (157) Ponadto koszty związane z ulepszeniami i uzupełnieniami dotyczącymi nieruchomości będącej przedmiotem leasingu amortyzuje się w równych transzach w okresie leasingu, pod warunkiem że stosowana stawka amortyzacji nie jest niższa od stawki określonej w dekrete prezydenckim nr 299/2003⁽¹²²⁾.
- (158) W związku z tym ogólny system odniesienia, jeżeli chodzi o przedmiotowy środek, opiera się na stałej metodzie amortyzacji liniowej mającej ogólnie zastosowanie przez cały okres ważności koncesji, tj. przez okres wyznaczony w umowach, na mocy których składnik aktywów będący przedmiotem amortyzacji zostanie zwrócony państwu lub osobie trzeciej.
- (159) Władze greckie i PCT twierdzą, że przepisy dotyczące amortyzacji zapewniają dowolność wyboru między różnymi metodami amortyzacji i stawkami amortyzacji, aby umożliwić odpowiednie traktowanie odmiennych okoliczności. W tej perspektywie władze greckie i PCT odnoszą się do możliwości decydowania o zastosowaniu metody liniowej lub degresywnej metody amortyzacji, jaką mają przedsiębiorstwa przemysłowe, górnicze, kamieniołomy i przedsiębiorstwa mieszane tego rodzaju. Według nich wybór metody amortyzacji, a także wybór stawek amortyzacji należy do podatników. Zgodnie z tymi dwoma metodami i odzwierciedlając zasadę

⁽¹¹⁶⁾ Przy zastosowaniu stałej metody liniowej amortyzację oblicza się w oparciu o stałe oprocentowanie wstępnej wartości nabycia lub w oparciu o ponownie dostosowaną wartość nabycia powiększoną o wartość usprawnień lub części dodatkowych.

⁽¹¹⁷⁾ W chwili przyjęcia badanego przepisu w art. 31 pkt 1 lit. f) greckiego kodeksu podatku dochodowego przewidywano wyjątek od tej zasady mający zastosowanie do amortyzacji nowych maszyn i sprzętu mechanicznego lub technicznego przedsiębiorstw przemysłowych, górniczych, kamieniołomów i przedsiębiorstw mieszanych tego rodzaju. W tych przypadkach przedsiębiorstwa mogły również skorzystać z degresywnej metody amortyzacji. Przepis ten zmieniono i obecnie przewiduje się w nim wyłącznie zastosowanie ogólnej stałej metody liniowej w odniesieniu do wszystkich przypadków.

⁽¹¹⁸⁾ Dekret prezydencki nr 299/2003 mający zastosowanie do „definicji najwyższych i najniższych stawek amortyzacji”. W dekrete ustanawia się przedział od najwyższej do najniższej stawki amortyzacji w podziale na kategorie aktywów trwałych. Przedsiębiorstwa podlegające opodatkowaniu mogą dokonać wyboru stawki amortyzacji znajdującej się w tym przedziale. Gdy przedsiębiorstwo wybierze już stawkę amortyzacji znajdującą się w powyższym przedziale, jest zobowiązane do ukończenia amortyzacji poprzez stosowanie tej samej stawki w odniesieniu do wszystkich należących do tej samej kategorii aktywów, które zostały nabyte przez przedsiębiorstwo w tym samym okresie budżetowym. Jeżeli chodzi o aktywa należące do tej samej kategorii, które nabyto w różnych okresach budżetowych, przedsiębiorstwa mają prawo zastosowania innej stawki amortyzacji, ale w każdym przypadku obowiązkowe jest ukończenie procedury amortyzacji przy użyciu wstępnej stawki amortyzacji zastosowanej do wszystkich aktywów tej samej kategorii nabytych w tym samym okresie budżetowym.

⁽¹¹⁹⁾ Ten rodzaj „rezerw” nie jest rzeczywistym składnikiem aktywów przedsiębiorstwa, lecz amortyzacją aktywów trwałych, które zostaną zwrócone państwu lub osobom trzecim.

⁽¹²⁰⁾ Art. 31 pkt 1 lit. g) greckiego kodeksu podatku dochodowego.

⁽¹²¹⁾ YA 100/2005 (YA 1003821/10037/B0012, Dz.U. B 80 z 2005 r.): koszty podlegające odliczeniu od przychodów brutto przedsiębiorstw na podstawie rozwiązań administracyjnych i orzecznictwa.

⁽¹²²⁾ Art. 31 pkt 1 lit. l) greckiego kodeksu podatku dochodowego.

elastyczności w tym względzie, władze greckie i PCT odnoszą się do możliwości wyboru, jaką mają PPP, między metodą liniową mającą zastosowanie przez cały okres trwania projektu a metodą liniową trwającą 10 lat, z możliwością wyboru dłuższego okresu amortyzacji w ciągu jednego miesiąca od ukończenia projektu⁽¹²³⁾. Ponadto przypominają argumentację przedstawioną przed wydaniem decyzji o wszczęciu postępowania, wskazując, że o elastyczności tego systemu świadczy również fakt, że inne przedsiębiorstwa, którym przyznano koncesje na duże projekty z zakresu infrastruktury publicznej w Grecji, mogą dokonać wyboru między różnymi metodami amortyzacji.

- (160) Komisja zauważa, że możliwość wyboru między dwoma rodzajami metod amortyzacji, jaką mają przedsiębiorstwa przemysłowe, górnicze, kamieniołomy i przedsiębiorstwa mieszane tego rodzaju, nie miałyby zastosowania do PCT, ponieważ możliwość ta nie obejmowała umów, na mocy których na koniec trwania umowy składnik aktywów jest zwracany państwu lub osobie trzeciej.
- (161) Ponadto fakt, że inne przedsiębiorstwa mogły skorzystać z podobnych korzyści nie oznacza, że takie korzyści mogą stanowić system odniesienia. W szczególności fakt, że inne przedsiębiorstwa, którym przyznano koncesje na duże projekty z zakresu infrastruktury publicznej w Grecji, mogą dokonać wyboru między różnymi metodami amortyzacji, pokazuje jedynie, że możliwość jest ograniczona do kategorii przedsiębiorstw, które realizują duże projekty z zakresu infrastruktury publicznej.
- (162) W związku z tym Komisja uznaje, że system odniesienia dla tego środka stanowi system określony powyżej w motywach 155–156.

Odstępstwo od systemu odniesienia

- (163) W art. 2 ust. 6 badanej ustawy spółce PCT zapewnia się możliwość wyboru między trzema różnymi metodami amortyzacji:
- a) stałą metodą liniową przez cały okres ważności koncesji;
 - b) amortyzacją kosztów budowy związanych z obiektami przez dziesięć lat od momentu zakończenia prac w równych kwotach każdego roku⁽¹²⁴⁾. Jeżeli spółka PCT chciałaby amortyzować takie koszty przez dłuższy okres, może tak uczynić, ale w takim przypadku musiałaby zgłosić ten fakt organowi podatkowemu w ciągu jednego miesiąca od zakończenia roku budżetowego, w którym ukończono prace;
 - c) amortyzacja dowolnej kwoty do 100 % kosztów budowy w ciągu pięciu lat od rozpoczęcia komercyjnego wykorzystania obiektu⁽¹²⁵⁾. Przez wszystkie następne lata PCT może amortyzować do 50 % niepodlegających amortyzacji kosztów budowy ukończonych prac, bez względu na czas ukończenia. Jeżeli spółka PCT będzie chciała skorzystać z tej metody, będzie musiała zadeklarować ten zamiar właściwemu w danym czasie organowi podatkowemu w dowolnym momencie w ciągu sześciu lat od daty rozpoczęcia obowiązywania koncesji.
- (164) PCT otrzymało możliwość wyboru między powszechnie stosowaną standardową metodą liniową amortyzacji a dwoma innymi metodami amortyzacji, które są dostępne w odniesieniu do niektórych dużych projektów infrastrukturalnych w Grecji. Na mocy przepisu PCT otrzymuje prawo wyboru metod amortyzacji, które mogą przynosić korzyść w porównaniu z systemem ogólnym. Jeżeli na przykład spółka PCT wybierze jedną z dwóch przyspieszonych metod amortyzacji, będzie mogła zmniejszyć swoją podstawę opodatkowania w większym stopniu i na wcześniejszym etapie niż miałoby to miejsce w przypadku zastosowania standardowej metody liniowej. Ponadto przyznana spółce swoboda wyboru trzeciej metody amortyzacji w ciągu sześciu lat od daty

⁽¹²³⁾ Art. 105 pkt 12 greckiego kodeksu podatku dochodowego zmieniony ustawą nr 4013/2011. Metodę tę przewidziano w art. 97 ust. 5 ustawy nr 1892/1990 w odniesieniu do budowy miejsc parkingowych.

⁽¹²⁴⁾ Metoda dotycząca projektów BOT przewidziana w ustawie nr 1914/1990. Zgodnie z art. 9 ust. 8 ustawy nr 2052/1992 wykonywane prace, w których całość lub część finansowania pochodzi od osób trzecich, amortyzację kosztów budowy i odsetek od pożyczek i kredytów w okresie budowy, które uznaje się za koszty budowy, przeprowadza się według tej samej metody.

⁽¹²⁵⁾ Metodę amortyzacji mającą zastosowanie do przedsiębiorstw zajmujących się budową portów lotniczych określono w art. 26 ust. 8 ustawy nr 2093/1992.

rozpoczęcia obowiązywania koncesji w praktyce oznacza, że spółka PCT może wybrać sposób i poziom zmniejszenia swojej podstawy opodatkowania na późniejszym etapie, gdy będzie już mogła bardziej dokładnie obliczyć swoje przychody podlegające opodatkowaniu. W związku z tym w zależności od swoich przychodów w danym momencie spółka może skorzystać z korzyści polegającej na obniżeniu dochodów podlegających opodatkowaniu i zapłacić niższe podatki niż te, które płaciłaby w przypadku amortyzacji wszystkich swoich aktywów zgodnie z mającymi ogólne zastosowanie przepisami.

- (165) Władze greckie i PCT twierdzą, że wybór metody amortyzacji nie może stanowić korzyści, ponieważ korzyścią płynącą z ulgi podatkowej pozostają pełne koszty amortyzacji, a różna będzie wyłącznie liczba lat stosowania amortyzacji.
- (166) W tym względzie Komisja zauważa, że pełna amortyzacja składnika aktywów w krótszym lub dłuższym okresie może prowadzić do zróżnicowania wyników finansowych przedsiębiorstwa i sytuacji podlegającej opodatkowaniu w pewnym okresie, a tym samym może prowadzić do uzyskania korzyści. Jeżeli na przykład przedsiębiorstwo dokona amortyzacji całkowitej wartości składnika aktywów w ciągu 10 lat, a nie w ciągu 35 lat, będzie mogło zmniejszyć swoją podstawę opodatkowania na wcześniejszym etapie. Wartość kosztów amortyzowanych, które zostaną uwzględnione w pierwszym przypadku, będzie wyższa niż wartość tych samych kosztów amortyzowanych w dłuższym okresie. W związku z tym Komisja uznaje, że rzeczywiście ulga podatkowa pozostaje pełnym kosztem amortyzacji, ale sposób, w jaki ten koszt amortyzacji jest wykorzystywany do celów podatkowych, może skutkować przyznaniem dodatkowej korzyści na rzecz PCT, której nie mają inne przedsiębiorstwa.
- (167) Władze greckie i PCT wspomniały, że elastyczność nierozzerwalnie związana z greckimi przepisami dotyczącymi amortyzacji powinna obejmować pełen zakres możliwości, tak aby umożliwić odpowiednie traktowanie odmiennych okoliczności, jakie mają miejsce w przypadku projektów z zakresu infrastruktury publicznej, jednocześnie zapewniając pełną amortyzację kosztów aktywów.
- (168) Mająca ogólne zastosowanie zasada dotycząca stosowania stałej metody liniowej w odniesieniu do umów koncesji, tj. w odniesieniu do przedsiębiorstw, które znajdują się w takiej samej sytuacji prawnej i faktycznej, została jednak wyraźnie przewidziana w prawie, a „elastyczność” związana z zakresem stawek amortyzacji ogólnie nie ma zastosowania do kosztów umów koncesji, lecz do innych typów kosztów inwestycji.
- (169) Władze greckie twierdzą również, że Komisja w swojej decyzji o wszczęciu postępowania dokonała błędnej interpretacji dodatkowej elastyczności przyznawanej na rzecz PCT, która nie wiąże się automatycznie ani koniecznie z przyznaniem korzyści. Funkcjonowanie każdej dostępnej metody amortyzacji, a w szczególności zakresu stawek amortyzacji w ramach każdej metody w połączeniu z określonym zbiorem okoliczności ⁽¹²⁶⁾ oznacza, że zasadniczo nie można wykluczyć, iż podobne wyniki można uzyskać, stosując dowolną z alternatywnych metod. Ponadto sam fakt, że przedsiębiorstwo ma więcej rozwiązań alternatywnych niż inne przedsiębiorstwa, nie oznacza automatycznie, że doszło do przyznania korzyści. Istnienie przewagi konkurencyjnej lub jej brak można stwierdzić jedynie na podstawie oceny warunków konkurencyjnych i różnych wyników, które mogą wystąpić w określonych okolicznościach w związku ze stosowaniem alternatywnych metod amortyzacji dostępnych każdemu konkurentowi.
- (170) Komisja uważa, że w tej kwestii przedstawione wyżej argumenty w istocie potwierdzają uzasadnienie zawarte w jej decyzji o wszczęciu postępowania ⁽¹²⁷⁾. Ponieważ każda metoda amortyzacji wiąże się z odmiennymi parametrami, które wymagają zbadania w celu wybrania najkorzystniejszego z nich, dzięki przedmiotowemu przepisowi PCT może swobodnie dokonać obliczeń i wybrać spośród różnych metod amortyzacji tę, która najbardziej odpowiada interesom spółki. W szczególności fakt, że spółka może zdecydować się na zmianę obowiązującej metody amortyzacji jeszcze w ciągu sześciu lat od rozpoczęcia projektu, jej margines swobody jest większy niż zwykłego podmiotu gospodarczego ⁽¹²⁸⁾. Ponadto ze względu na fakt, że PCT może wybrać stosowaną jej zdaniem metodę amortyzacji w przeciwieństwie do innych przedsiębiorstw, które mogą stosować jedynie zwykłe zasady amortyzacji w odniesieniu do koncesji, spółka PCT z pewnością uzyskuje selektywną korzyść w porównaniu z tymi przedsiębiorstwami. W tym przypadku bez znaczenia jest badanie warunków konkurencyjnych i odmiennych wyników, które mogą pochodzić od różnych konkurentów w określonych okolicznościach, ponieważ nie jest to cel, z którym należy porównać porównywalną sytuację prawną i faktyczną PCT.

⁽¹²⁶⁾ Np. wartość aktywów, rentowność, biznesplan.

⁽¹²⁷⁾ Zob. motyw 165 decyzji o wszczęciu postępowania.

⁽¹²⁸⁾ Jest on nawet większy niż przewidziano np. w odniesieniu do PPP (pozostaje to bez uszczerbku dla opinii Komisji na temat przepisów podatkowych dotyczących PPP).

- (171) Ponadto władze greckie utrzymują swoje wstępne argumenty dotyczące zasad amortyzacji mających zastosowanie do PPA i portu w Salonikach ⁽¹²⁹⁾, pozostałych dwóch głównych portów w Grecji, oraz podtrzymują swoją opinię, że przedmiotowy przepis zapewnia, aby spółki PCT nie traktowano w sposób mniej korzystny niż wspomnianych dwóch pozostałych operatorów portowych.
- (172) Komisja zauważa, że w każdym przypadku fakt, iż określone stawki amortyzacji można było stosować w danym czasie w odniesieniu do PPA i portu w Salonikach, nie oznacza, że PCT mogła zostać uprawniona do specjalnego traktowania oraz że takie specjalne traktowanie było uzasadnione. Dlatego Komisja uznaje, że badany przepis zapewnia PCT selektywną korzyść.
- (173) Korzyść ta polega na możliwości wyboru przez PCT spośród trzech metod amortyzacji i jest równa różnicy między podatkiem dochodowym, jaki PCT musiałaby zapłacić, gdyby stosowała stałą metodę liniową, a podatkiem dochodowym, który ostatecznie zapłaciłaby w wyniku stosowania innej metody amortyzacji.

Uzasadnienie logiką systemu podatkowego

- (174) Władze greckie i PCT twierdzą, że a) wybór alternatywnych metod amortyzacji jest częścią ogólnego systemu stosowanego w odniesieniu do wszystkich przedsiębiorstw, którym powierzono projekty z zakresu infrastruktury publicznej realizowane we wszystkich sektorach gospodarki; b) zjawisko dyskryminacji nie występuje, ponieważ koncesjonariusze dużych projektów infrastrukturalnych są w innej sytuacji prawnej i faktycznej niż pozostałe rodzaje działalności; c) przedmiotowy przepis jest zgodny ze swoim celem i dostępny dla wszystkich tego rodzaju przedsiębiorstw; d) istotne okoliczności obejmują zamierzony cel, wybrany mechanizm i zasadę elastyczności w ogólnym systemie amortyzacji aktywów; e) brak takiego przepisu doprowadziłby do braku pewności prawa, ponieważ istnieją takie rodzaje aktywów, dla których nie są dostępne żadne stawki amortyzacji; f) istotą tego przepisu jest umożliwienie większej elastyczności w zakresie amortyzacji aktywów nieobjętych stawkami podstawowymi ze względu na specyfikę koncesji z zakresu infrastruktury publicznej; g) ze względu na fakt, że dany mechanizm ma zastosowanie systematycznie do wszystkich koncesji z zakresu infrastruktury publicznej we wszystkich sektorach, jest on zgodny z odnośną zasadą elastyczności systemu amortyzacji; h) dany mechanizm jest właściwy i proporcjonalny, ponieważ w jego ramach stosuje się zasadę elastyczności i nie istnieje żadne bardziej odpowiednie rozwiązanie alternatywne zapewniające taką elastyczność w zakresie amortyzacji, ze względu na fakt, że nie można określić z wyprzedzeniem okoliczności, z jakimi będzie się musiało zmierzyć każde przedsiębiorstwo w momencie wyboru metody amortyzacji; i) spółce PCT nie przysługują żadne specjalne uprawnienia poza uprawnieniami, które są uzasadnione ogólną zasadą elastyczności.
- (175) Po pierwsze, Komisja przypomina, że zgodnie ze standardowym orzecznictwem państwa członkowskie powinny przedstawić uzasadnienie selektywnych środków ⁽¹³⁰⁾. Argumenty przedstawione przez władze greckie i beneficjenta nie określają, w jaki sposób środek, który pozostawia beneficjentowi swobodę, można uznać za uzasadniony logiką systemu podatkowego. W związku z powyższym Komisja utrzymuje swoje wstępne wnioski przedstawione w decyzji o wszczęciu postępowania, zgodnie z którymi taki środek nie może być uzasadniony charakterem i ogólną strukturą systemu.
- (176) Ponadto Komisja zauważa, że elastyczności, dzięki której beneficjent dysponuje pełną swobodą w zakresie amortyzowania aktywów, nie można uznać za podstawową zasadę systemu podatkowego uzasadniającą dany środek. W istocie zakończyłoby się to uznaniem, że sam środek stanowi system ogólny, a jego mechanizmy stanowiłyby cel, na podstawie którego można by uzasadnić dany środek. Gdyby takie uzasadnienie miało zastosowanie, wówczas można by uniknąć zaklasyfikowania każdego uznaniowego środka polityki budżetowej jako pomocy państwa. Ponadto nie można uznać, że wszystkie argumenty przedstawione w odniesieniu do faktu, iż podobne zasady mają zastosowanie do pozostałych umów koncesji z zakresu infrastruktury publicznej w Grecji, uzasadniają przedmiotowy środek ⁽¹³¹⁾. W związku z powyższym przedmiotowy środek stanowi selektywną korzyść, której nie można uzasadnić logiką ani ogólną strukturą systemu.

⁽¹²⁹⁾ Badany przepis przyczynił się do wyeliminowania istniejącej w ogólnym greckim systemie podatkowym luki w zakresie amortyzacji aktywów wykorzystywanych w ramach obsługi terminalu kontenerowego portu, takich jak te, które PCT wykorzysta do celów umowy koncesji. W art. 34 ustawy nr 2937/2001 określono konkretne stawki amortyzacji, które PPA i port w Salonikach stosują zgodnie ze stałą metodą liniową amortyzacji w odniesieniu do określonych wykorzystywanych przez nich rodzajów aktywów portowych. Władze greckie twierdzą, że stawki te nie obowiązują spółki PCT. Według władz greckich, jeżeli spółka PCT zdecydowała by się stosować metodę liniową i zezwolono by jej na stosowanie wspomnianych stawek amortyzacji, okres amortyzacji byłby dłuższy od okresu ważności koncesji. Z drugiej strony, jeżeli PCT zostałaby zobowiązana do stosowania metody liniowej ze stawkami amortyzacji różniącymi się od tych stosowanych w odniesieniu do PPA i portu w Salonikach, znalazłaby się w niekorzystnej sytuacji w porównaniu z tymi podmiotami (motyw 166 decyzji o wszczęciu postępowania).

⁽¹³⁰⁾ Zob. sprawa Portugalia przeciwko Komisji, pkt 81 w przypisie 80.

⁽¹³¹⁾ Zob. w tym kontekście ocenę Komisji w motywach 98–100 powyżej.

5.3.5. Zwolnienie z opłat skarbowych w odniesieniu do umów pożyczek i wszelkich dodatkowych umów dotyczących finansowania projektu inwestycyjnego (art. 2 ust. 8)

System odniesienia

- (177) Zgodnie z mającym ogólne zastosowanie prawem opłaty skarbowe nakłada się na niektóre akty prawa cywilnego i handlowego w formie pisemnej, w związku z czym obejmują one umowy pożyczki, umowy o kredyt i umowy dodatkowe. Zgodnie z dekretem prezydenckim dotyczącym opłat skarbowych⁽¹³²⁾ opłaty skarbowe pobiera się w odniesieniu do konkretnego dokumentu poświadczającego transakcję na piśmie. Opłata skarbową dotyczy samego aktu; dlatego to do stron należy uzgodnienie, która z nich będzie zobowiązana uiścić tę opłatę. W praktyce oznacza to jednak, że w przypadku umów pożyczki, umów o kredyt i umów dodatkowych głównie pożyczkobiorca/kredytobiorca jest zobowiązany do uiszczenia odnośnej opłaty skarbowej, ponieważ wierzyciel jest uprawniony do nałożenia takiej opłaty. Wprowadzenie VAT jako ogólnego podatku od wydatków na mocy ustawy nr 1642/1986 do greckiego porządku prawnego doprowadziło do tego, że VAT zastąpił kilka opłat skarbowych i podatków obrotowych⁽¹³³⁾.
- (178) Zgodnie z art. 16 ustawy nr 1676/1986 i art. 36 ustawy nr 3220/2004 z opłat skarbowych zwalnia się umowy pożyczki, umowy o kredyt i umowy dodatkowe, które zostały przedstawione przez banki greckie i zagraniczne w Grecji lub które są powiązane z Grecją, tj. zostały zawarte lub są wykonywane w Grecji, tworzą zobowiązania, które podlegają wykonaniu w Grecji, obejmują zabezpieczenia w Grecji (zasada terytorialności)⁽¹³⁴⁾. Zgodnie z istniejącym kodeksem opłat skarbowych pożyczki udzielone przez przedsiębiorstwa inne niż banki podlegają opłacie skarbowej⁽¹³⁵⁾, chyba że nie są powiązane z Grecją lub zostały udzielone jako pożyczki obligacyjne. Pożyczki przenoszone między przedsiębiorstwami innymi niż banki także podlegają opłacie skarbowej⁽¹³⁶⁾, jeżeli główna pożyczka podlegała początkowo opłacie skarbowej.
- (179) Komisja zauważa, że przepisy dotyczące opłaty skarbowej obejmują szereg zwolnień, w szczególności po wprowadzeniu systemu VAT lub zastąpieniu opłaty skarbowej innymi opłatami lub podatkami. Mającymi ogólne zastosowanie ramami w odniesieniu do tego środka pozostaje jednak grecki system opłat skarbowych w postaci, w jakiej istniał w momencie przyjęcia badanego przepisu. Występowanie odstępstw od tego systemu nie oznacza, że system opłat skarbowych nie istnieje, ale że konieczne jest przeprowadzenie oceny każdego wyjątku⁽¹³⁷⁾ pod względem merytorycznym.

Odstępstwo od systemu odniesienia

- (180) Ponieważ zgodnie z mającymi ogólne zastosowanie ramami umowy pożyczki, umowy o kredyt i umowy dodatkowe z przedsiębiorstwami innymi niż banki, które są zawierane i wykonywane w Grecji lub są powiązane z Grecją⁽¹³⁸⁾, podlegają opłatom skarbowym, spółka PCT musiałaby w normalnych warunkach uiścić opłaty skarbowe z tytułu tego rodzaju aktów. Na podstawie badanego przepisu spółka PCT została jednak zwolniona z opłat skarbowych, które w normalnych warunkach musiałaby uiścić z tytułu tego rodzaju aktów. Spółka PCT została zwolniona z opłat skarbowych, które w normalnych warunkach musiałaby uiścić za pożyczki od wszelkiego rodzaju przedsiębiorstw innych niż banki, a w szczególności od jej spółki dominującej Cosco⁽¹³⁹⁾.

⁽¹³²⁾ Dekret prezydencki z dnia 28 lipca 1931 r., Dz.U. A 239 z 1931, zmieniony w szczególności przez ustawę 2873/2000.

⁽¹³³⁾ Wprowadzenie VAT nie wpłynęło jednak na opłatę skarbową pobieraną od umów pożyczek.

⁽¹³⁴⁾ Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem umowa pożyczki zawarta poza terytorium Grecji na mocy aktu prywatnego podlega opłacie skarbowej w Grecji, jeżeli pożyczka jest wykonywana w Grecji. „Wykonanie w Grecji” ma miejsce, jeżeli kwota pożyczki zostanie wypłacona pożyczkobiorcy mającemu siedzibę w Grecji przez zagranicznego pożyczkodawcę w tym właśnie państwie. „Wypłacenie kwoty pożyczki w Grecji” ma miejsce, gdy pożyczkodawca skutecznie wpłaci kwotę pożyczki na rachunek pożyczkobiorcy w banku greckim (opinia nr 964/1955 państwowej rady prawnej; Sąd Pierwszej Instancji w Salonikach – sygn. nr 2123/1963, Sąd Podatkowy Pierwszej Instancji – sygn. nr 2163/1967, Sąd Administracyjny Pierwszej Instancji – sygn. nr 6043/2001, Rady Stanu – sygn. nr 2996/1991 i 984/1992). Ponadto w wyroku nr 3639/2013 Conseil d'Etat orzekła, że „umowa pożyczki zawarta w drodze aktu prywatnego za granicą podlega opłacie skarbowej, o ile przewidziano w niej obowiązki, które należy wykonać w Grecji, przy czym takim obowiązkiem pożyczkobiorcy wynikającym ze wspomnianej umowy jest przekazanie przez niego do Grecji w drodze zlecenia w banku zagranicznym uzgodnionej kwoty pożyczki, która została zdeponowana przez pożyczkodawcę za granicą na rzecz [pożyczkobiorcy]”.

⁽¹³⁵⁾ W wysokości 2,4 %.

⁽¹³⁶⁾ Również w wysokości 2,4 %.

⁽¹³⁷⁾ Ocena Komisji w tym przypadku pozostaje bez uszczerbku dla stanowiska, jakie może zająć w odniesieniu do odstępstw poza przedmiotowym postępowaniem.

⁽¹³⁸⁾ Jak opisano w przypisie 134 powyżej.

⁽¹³⁹⁾ Władze greckie i PCT odniosły się do dwóch pożyczek w wysokości 54,8 mln EUR i [...] mln EUR, które spółka PCT uzyskała od spółki dominującej, Cosco, w celu rozpoczęcia inwestycji w porcie w Piraeusie.

- (181) W ten sposób PCT uzyskiwała selektywną korzyść w porównaniu z innymi przedsiębiorstwami znajdującymi się w porównywalnej sytuacji prawnej i faktycznej. Korzyść ta jest równa kwocie opłaty skarbowej, jaką spółka PCT musiałaby zapłacić w normalnych warunkach na podstawie mających ogólne zastosowanie przepisów.
- (182) Władze greckie i PCT nie kwestionują zwolnienia przedmiotowych transakcji pożyczkowych z opłat skarbowych, które w normalnych warunkach podlegałyby zapłacie. Twierdzą jednak, że takie zwolnienie zapewnia PCT większą elastyczność, jeżeli chodzi o środki finansowe wymagane do celów wykonania obowiązków wynikających z koncesji, bez jakichkolwiek kosztów dodatkowych, jeżeli taka elastyczność zostanie uznana za konieczną w wyjątkowych okolicznościach. Władze greckie i PCT odniosły się również do faktu, że PPA także skorzystała z tego zwolnienia w kontekście przyznanej jej koncesji na zarządzanie portem w Pireusie. W związku z powyższym przedmiotowy środek należy uznać za część ogólnego środka nieodłącznie związanego z greckim systemem podatkowym, którego celem jest ułatwienie finansowania dużych projektów infrastrukturalnych.
- (183) Jak już wspomniano powyżej w odniesieniu do pozostałych środków, ułatwienie finansowania dużej infrastruktury stanowi jednak element, który należy uwzględnić podczas oceny ewentualnej zgodności takiej pomocy z rynkiem wewnętrznym, a nie oceny istnienia pomocy państwa.
- (184) Ponadto władze greckie i beneficjent twierdzą, że dwie podporządkowane pożyczki w wysokości [...] mln EUR i 54,8 mln EUR, które spółka Cosco przyznała spółce PCT w celu rozpoczęcia inwestycji w porcie w Pireusie, nie podlegały opłacie skarbowej zgodnie z mającymi ogólne zastosowanie przepisami, ponieważ a) zostały wykonane poza terytorium Grecji; b) zostały wpłacone na rachunek bankowy PCT otwarty w banku poza terytorium Grecji; c) zostały spłacone przez spółkę PCT w drodze przelewu środków pieniężnych z jej rachunku bankowego poza terytorium Grecji. W tym celu przedstawili sprawozdanie z regularnej kontroli podatkowej roku podatkowego spółki PCT potwierdzające wspomniane zwolnienie.
- (185) Komisja w pierwszej kolejności zauważa, że fakt, iż PCT nie uiściła opłaty skarbowej w ramach transakcji opisanych powyżej, nie świadczy o tym, że nie uiściłaby tej opłaty na podstawie mających ogólne zastosowanie przepisów. W przedstawionym sprawozdaniu z kontroli podatkowej w sposób szczegółowy odniesiono się do badanego przepisu. Ponadto przedmiotowe transakcje są identyczne z podobnymi transakcjami, w przypadku których Administracyjny Sąd Apelacyjny w Atenach uznał⁽¹⁴⁰⁾, że naruszona została zasada terytorialności określona w kodeksie opłat skarbowych⁽¹⁴¹⁾. W szczególności w omawianym przypadku umowa pożyczki została zawarta między pożyczkobiorcą będącym przedsiębiorstwem z siedzibą w Grecji a pożyczkodawcą będącym przedsiębiorstwem zagranicznym z siedzibą poza terytorium Grecji. Umowę pożyczki podpisano poza Grecją. Pożyczkodawca wpłacił kwotę pożyczki na rachunek bankowy pożyczkobiorcy poza terytorium Grecji, a po dokonaniu wpłaty bank zagraniczny był zobowiązany przenieść tego samego dnia kwotę pożyczki na rachunek bankowy pożyczkobiorcy w Grecji. Administracyjny Sąd Apelacyjny uznał, że wspomniana pożyczka miała takie same skutki prawne jak w sytuacji, w której zostałaby podpisana w Grecji oraz gdyby kwota pożyczki została bezpośrednio przekazana w Grecji, bez pośrednictwa banku zagranicznego, a zatem podlegała opłacie skarbowej.
- (186) Ten sam scenariusz ma zastosowanie również do pożyczek przyznanych na rzecz spółki PCT przez Cosco. W szczególności umowę pożyczki podpisano poza terytorium Grecji, kwotę pożyczki wpłacono na rachunek PCT w HSBC w Luksemburgu w dniu 21 kwietnia 2009 r., a dnia 22 kwietnia 2009 r. wspomniana kwota została przekazana na rachunek PCT w HSBC w Pireusie. Zgodnie z uwagami władz greckich spółka PCT wykorzystwała kwotę 50 mln EUR plus VAT jako gwarancję, której PCT musiała udzielić PPA, aby umowa pożyczki mogła wejść w życie⁽¹⁴²⁾. W związku z tym faktyczne okoliczności umowy pożyczki występujące w omówionym powyżej przypadku są równoważne z tymi istniejącymi w przypadku umów pożyczki między spółkami Cosco i PCT. W szczególności, mimo że umowę pożyczki podpisano poza terytorium Grecji, a jej kwotę wpłacono na rachunek bankowy poza Grecją, daną kwotę przeniesiono następnie na rachunek PCT w Grecji, tak aby spółka mogła wykorzystać ją do celów umowy koncesji w Grecji. W związku z powyższym zgodnie z zasadą terytorialności zapisaną w art. 8 kodeksu opłat skarbowych według interpretacji sądów greckich badane umowy pożyczki powinny podlegać opłacie skarbowej na podstawie mających ogólne zastosowanie przepisów. Komisja uważa zatem, że PCT uzyskała już konkretne korzyści finansowe z tytułu tego przepisu, który nie stanowi zastosowania mających ogólne zastosowanie przepisów, ale odstępstwo od tych przepisów.
- (187) Władze greckie i beneficjent twierdzą, że wspomniany wyrok sądu nie ma zastosowania w przypadku PCT, ponieważ faktyczne okoliczności tej sprawy różnią się od okoliczności umów pożyczki PCT. Twierdzą, że PCT mogła wykorzystać wspomniane kwoty pożyczki poza terytorium Grecji do własnych celów. Ponadto twierdzą,

⁽¹⁴⁰⁾ Wyrok nr 617/2006 w sprawie interpretacji art. 8 kodeksu opłat skarbowych.

⁽¹⁴¹⁾ Art. 8 kodeksu opłat skarbowych. Zob. orzecznictwo w tej sprawie w przypisie 134 powyżej.

⁽¹⁴²⁾ Zgodnie z art. 3 pkt 1 umowy koncesji.

że od wyroku wniesiono odwołanie do Najwyższego Sądu Administracyjnego w Grecji, zaś administracja grecka stosuje okólnik interpretacyjny⁽¹⁴³⁾, zgodnie z którym taka transakcja nie podlegałaby opłacie skarbowej. Okólnik ten ma ogólne zastosowanie i jest wiążący dla administracji publicznej. W związku z powyższym nieuiszczenie opłat skarbowych w ramach tych dwóch transakcji nie stanowi odstępstwa od mających ogólne zastosowanie przepisów.

- (188) Komisja zauważa, że okólnika interpretacyjnego dotyczącego stosowania kodeksu opłat skarbowych nie można uznać za dokument ważniejszy niż wyroki sądu. Fakt, że odwołano się od wyroku Administracyjnego Sądu Apelacyjnego w Atenach nie oznacza też, że dany wyrok nie ma zastosowania. Ponadto wykładania dotycząca zasady terytorialności, o której mowa powyżej⁽¹⁴⁴⁾, stosowana przez sądy greckie jest spójna ze wspomnianym wyrokiem. Komisja zauważa ponadto, że fakty istotne z perspektywy umów pożyczek zawartych przez PCT są takie same, a zatem można stwierdzić, iż na podstawie przepisów mających zastosowanie w normalnych warunkach zgodnie z wykładnią sądów greckich spółka PCT musiałaby uiścić odpowiednią opłatę skarbową. Biorąc pod uwagę powyższą wykładnię, badany przepis wyraźnie przyznaje spółce PCT selektywną korzyść.

Uzasadnienie logiką systemu podatkowego

- (189) Władze greckie utrzymują, że wspomniane zwolnienie jest zgodne z ogólnym systemem stopniowego znoszenia opłaty skarbowej w przypadkach, w których ustawodawca decyduje, że zwolnienie z opłaty skarbowej jest odpowiednim mechanizmem zapewniającym, aby do celów podatkowych obiektywnie różne sytuacje były traktowane w odmienny sposób. W tym względzie wspomniane zwolnienie ma zastosowanie do wszystkich przedsięwzięć realizujących projekty z zakresu infrastruktury publicznej. Jako mechanizm uwzględniający szczególne cechy charakterystyczne projektów takie zwolnienie jest też proporcjonalne, ponieważ nie wiąże się z ryzykiem zagrożenia dla przychodów z tytułu opłaty skarbowej, biorąc pod uwagę fakt że takie przedsięwzięcia mogą w każdym przypadku skorzystać z szeregu innych alternatywnych rodzajów transakcji, także zwolnionych z opłaty skarbowej.
- (190) Komisja zauważa, że stopniowe znoszenie opłaty skarbowej nie może być stosowane jako zasada systemu opłaty skarbowej uzasadniająca przedmiotowy środek, ponieważ takie znoszenie mogłoby zostać wprowadzone wyłącznie w odniesieniu do wszystkich umów pożyczek, a nie tylko umów zawartych przez spółkę PCT. Jeżeli chodzi o szczególne cechy charakterystyczne projektów z zakresu infrastruktury publicznej, Komisja odnosi się do swojej analizy przedstawionej w motywach 98–100 niniejszej decyzji. Komisja stwierdza zatem, że władze greckie i PCT nie dowiodły, iż przedmiotowy środek selektywny jest uzasadniony logiką systemu podatkowego.

5.3.6. Zwolnienie z opłat skarbowych od umów zawieranych między wierzycielami umów pożyczek, na mocy których przenoszone są wynikające z nich obowiązki i prawa (art. 2 ust. 9)

- (191) Zgodnie z istniejącym kodeksem opłat skarbowych pożyczki przenoszone między przedsiębiorstwami innymi niż banki podlegają opłacie skarbowej⁽¹⁴⁵⁾, jeżeli główna pożyczka podlegała początkowo opłacie skarbowej.
- (192) Komisja stwierdza, że przepis art. 2 ust. 9, o którym mowa powyżej, wiąże się z bezpośrednią korzyścią na rzecz wierzycieli spółki PCT, wśród których jest jej spółka dominująca Cosco. Korzyść ta jest równa kwocie opłaty skarbowej, jaką wierzyciele spółki PCT musieliby zapłacić w normalnych warunkach na podstawie mających ogólne zastosowanie przepisów w przypadku przeniesienia pożyczki właściwej dla danej umowy koncesji zawartej z PCT. Przepis ten wiąże się także z korzyścią pośrednią na rzecz spółki PCT w zakresie, w jakim mógłby ułatwić spółce PCT uzyskanie pożyczki.
- (193) Według władz greckich spółka Cosco udzieliła w 2009 r. spółce PCT dwóch pożyczek, które zgodnie z twierdzeniem władz greckich i PCT zostały spłacone w 2011 r. Dzięki badanemu przepisowi spółka Cosco, która jest spółką dominującą spółki PCT, mogłaby skorzystać ze zwolnienia z opłaty skarbowej, w przypadku gdyby

⁽¹⁴³⁾ Okólnik interpretacyjny nr 1027/1990.

⁽¹⁴⁴⁾ Zob. przypis 134.

⁽¹⁴⁵⁾ Również w wysokości 2,4 %.

przenosiła wspomniane pożyczki na inne przedsiębiorstwa. Według władz greckich i PCT wspomniane pożyczki zostały już spłacone przez PCT. Na tej podstawie Komisja nie ma powodu, by sądzić, że takie przeniesienie miało miejsce. Przepis ten może jednak wiązać się z przyznaniem selektywnej korzyści na rzecz spółki Cosco i innych wierzycieli spółki PCT.

- (194) Argumentacja przedstawiona przez władze greckie i PCT w odniesieniu do tego zwolnienia z opłaty skarbowej jest taka sama, jak przypadku zwolnienia z opłaty skarbowej od pożyczek na korzyść spółki PCT. Na tej podstawie Komisja stwierdza, że jej uzasadnienie przedstawione w odniesieniu do wspomnianego zwolnienia ma także zastosowanie do omawianego środka. W związku z tym omawiany środek ma charakter selektywny i nie można go uznać za uzasadniony charakterem lub ogólną strukturą systemu.

5.3.7. *Zwolnienie z opłat skarbowych w odniesieniu do wszelkich rekompensat wypłacanych przez PPA na rzecz PCT w ramach umowy koncesji, które nie wchodzą w zakres kodeksu VAT (art. 2 ust. 10)*

System odniesienia

- (195) Jeżeli chodzi o przedmiotowy środek, systemem odniesienia jest system opłat skarbowych mający zastosowanie do aktów prawa cywilnego lub handlowego w Grecji. Przepisy regulujące ten system zostały już wspomniane w motywach 177 i 179 niniejszej decyzji. Zgodnie z przepisami dotyczącymi opłat skarbowych wspomniane opłaty nakłada się w odniesieniu do dokumentów prawnych, z którymi te opłaty się wiążą, a nie w odniesieniu do konkretnych podatników, którzy podpisują te dokumenty. Zgodnie z okólnikiem ministerialnym nr 44/1987⁽¹⁴⁶⁾, w którym dokonano wykładni przepisów dotyczących opłaty skarbowej po zmianach wprowadzonych do systemu VAT, umowy, akty prawne lub transakcje podlegające VAT nie są objęte opłatą skarbową.
- (196) Ponadto zgodnie z mającym ogólne zastosowanie prawem, którego wykładni dokonały właściwe greckie organy podatkowe i które jest przez nie egzekwowane, wypłata rekompensaty nie wchodzi w zakres VAT i w związku z tym podlega opłacie skarbowej⁽¹⁴⁷⁾.
- (197) Zgodnie z tym samym okólnikiem uruchomienie umowy dodatkowej (zabezpieczenia, gwarancji, hipoteki, klauzuli dotyczącej kar i każdego innego rodzaju zabezpieczenia) związanej z umową, która podlega VAT i jest w związku z tym zwolniona z opłaty skarbowej, nie jest objęte proporcjonalną opłatą skarbową. Jeżeli jednak umowa główna podlega VAT lub stałej (a nie proporcjonalnej) opłacie skarbowej, uruchomienie umowy dodatkowej w odniesieniu do tej umowy głównej podlega stałej opłacie skarbowej.
- (198) Ponadto opłacie skarbowej podlega wypłata innego rodzaju rekompensat, takich jak na przykład rekompensata za szkody lub naruszenie umowy na szczeblu międzynarodowym.
- (199) Władze greckie wskazały, że zgodnie z przepisami greckiego kodeksu opłat skarbowych wypłacona w Grecji rekompensata za szkody podlega opłacie skarbowej w wysokości 3,6 %. Wypłata rekompensaty na podstawie klauzuli odszkodowania zawartej w umowie podlega opłacie skarbowej w wysokości 2,4 %.

Odstępstwo od systemu odniesienia

- (200) W art. 2 ust. 10 ustawy ratyfikacyjnej przewidziano, że każdego rodzaju rekompensata, jaką PPA wypłaci na rzecz PCT na mocy umowy koncesji, która nie wchodzi w zakres kodeksu VAT, jest zwolniona z opłaty skarbowej.

⁽¹⁴⁶⁾ Art. 3 okólnika ministerialnego nr 44/1987: wdrożenie przepisów dotyczących nałożenia opłat skarbowych na różne umowy i akty.

⁽¹⁴⁷⁾ Zgodnie z art. 57 ust. 1 lit. b) ustawy nr 1642/1986 transakcje podlegające VAT na mocy art. 2 tej samej ustawy oraz umowy dodatkowe dotyczące tych transakcji są zwolnione z opłaty skarbowej. Zgodnie z art. 2 greckiego kodeksu VAT (ustawa nr 2859/2000 zastępująca ustawę nr 1642/1986, która wprowadziła VAT do greckiego porządku prawnego) VAT stosuje się do dostawy towarów i usług w przypadkach, w których taka dostawa towarów lub usług jest świadczona za pobraniem opłaty. Zgodnie z dominującą wykładnią tych przepisów wypłata rekompensaty nie wchodzi w zakres znaczenia świadczenia usług za wynagrodzeniem i w związku z tym nie wchodzi w zakres VAT, a zatem podlega opłacie skarbowej.

- (201) Z uwagi na to, że zgodnie z mającymi ogólnie zastosowanie ramami opłatę skarbową nakłada się w odniesieniu do dokumentów prawnych, a nie na konkretne strony transakcji, i biorąc pod uwagę fakt, że w momencie przyjmowania ustawy ratyfikacyjnej spółka PPA była zwolniona z opłaty skarbowej na mocy ustawy⁽¹⁴⁸⁾, za każdym razem, gdy wypłata rekompensaty w imieniu PPA w związku z umową koncesji nie będzie wchodziła w zakres kodeksu VAT i będzie podlegała opłacie skarbowej, spółka PCT będzie zobowiązana do wypłaty tej rekompensaty zgodnie z mającymi ogólnie zastosowanie przepisami. W szczególności ze względu na wspomniany przepis spółka PCT będzie zwolniona z płatności stałej opłaty skarbowej w przypadku uruchomienia klauzuli dotyczącej kar zawartej w umowie koncesji, podobnie jak w przypadku, gdyby spółka PPA wypłacała rekompensatę za szkody związane z umową koncesji lub za naruszenie umowy koncesji. Co więcej, jak wskazują władze greckie i beneficjent, biorąc pod uwagę fakt, że spółka PPA była w tamtym czasie zwolniona z uiszczania opłaty skarbowej w odniesieniu do transakcji związanych z wdrażaniem prac w jej imieniu przez osoby trzecie, ze względu na przedmiotowy przepis spółka PCT również byłaby zwolniona z uiszczania opłaty skarbowej wynikającej z zawartych przez nią umów ze spółką PPA podlegających opłacie skarbowej. Omawiane zwolnienie skutkuje zatem zwolnieniem spółki PCT z obowiązku uiszczania opłat skarbowych w takich przypadkach i wyraźnie przynosi spółce PCT selektywną korzyść.
- (202) Władze greckie i PCT twierdzą, że w przypadkach, w których wypłata rekompensaty ma związek przyczynowy z umową, która wchodzi w zakres systemu VAT zgodnie z zawartą w niej klauzulą odszkodowania („klauzula dotycząca kar”), taka wypłata rekompensaty jest zwolniona z opłaty skarbowej. Wynika to z faktu, że jeżeli umowa główna wchodzi w zakres VAT, taką klauzulę odszkodowania uznaje się za umowę dodatkową zwolnioną z opłaty skarbowej. Ponieważ umowa koncesji podlega VAT, każda płatność realizowana w ramach klauzuli dotyczącej kar określonej w umowie koncesji jest zwolniona z opłaty skarbowej zgodnie z mającymi ogólnie zastosowanie przepisami.
- (203) Komisja zauważa, że faktycznie zgodnie z mającymi ogólnie zastosowanie ramami nie nakłada się żadnej proporcjonalnej opłaty skarbowej na uruchomienie klauzuli dotyczącej kar, która jest zawarta w umowie podlegającej VAT. W takich przypadkach nakłada się jednak stałą opłatę skarbową, zgodnie z tym samym okólnikiem, na który powołały się władze greckie. Dlatego też w przypadku, gdyby spółka PPA musiała wypłacić rekompensatę z tytułu uruchomienia klauzuli dotyczącej kar zawartej w umowie koncesji, ze względu na badany przepis spółka PCT nie wnosiłaby stałej opłaty skarbowej, która miałaby zastosowanie. W związku z powyższym omawiany przepis wiąże się z przyznaniem selektywnej korzyści na rzecz spółki PCT.
- (204) Władze greckie i PCT wskazują również, że opłacie skarbowej podlega wypłata innego rodzaju rekompensat, tj. rekompensaty za szkody lub naruszenie umowy na szczeblu międzynarodowym. W tym sensie w art. 2 ust. 10 wprowadza się zwolnienie w odniesieniu do tych innych rodzajów rekompensaty. Według władz greckich wspomniane zwolnienie stanowi jednak część ogólnego systemu, który ma na celu uwzględnienie w sposób obiektywny różnych cech charakterystycznych/różnej specyfiki koncesji z zakresu infrastruktury publicznej. W przedmiotowym względzie nie występuje zatem żadne prawdziwe rozróżnienie ani żadna selektywność.
- (205) Komisja zauważa, że władze greckie i PCT potwierdzają swoje ustalenie, iż w przypadkach, w których spółka PPA musiałaby wypłacić rekompensatę na rzecz spółki PCT za szkody związane z umową koncesji lub jakiegokolwiek naruszenie tej umowy, ze względu na badany przepis spółka PCT nie uiściłaby opłaty skarbowej, jaką powinna wnieść w normalnych warunkach. Dlatego też wspomniany przepis przynosi spółce PCT korzyść równą opłacie skarbowej, jaką spółka ta musiałaby zapłacić w takich okolicznościach i z jakiej jest zwolniona. Jeżeli chodzi o argumentację dotyczącą ogólnego systemu właściwego dla projektów z zakresu infrastruktury publicznej, Komisja odnosi się do swojej analizy przedstawionej w motywach 92–97 i 107 powyżej. W szczególności Komisja stwierdza, że środek mający zastosowanie do przedsiębiorstw odpowiedzialnych za projekty z zakresu infrastruktury publicznej stosuje się wyłącznie do określonej kategorii przedsiębiorstw i w związku z tym ma on selektywny charakter.

Uzasadnienie logiką systemu podatkowego

- (206) Władze greckie i PCT utrzymują, że wspomniane zwolnienie jest zgodne z ogólnym systemem stopniowego znoszenia opłaty skarbowej na zasadzie równości, ponieważ zwolnienie to stanowi mechanizm zapewniający, aby szczególne cechy charakterystyczne projektów z zakresu infrastruktury publicznej były odpowiednio traktowane do celów podatkowych. Komisja nie może przyjąć, że wspomniane „cele” uzasadniają przedmiotowy środek, i odnosi się do każdej z analiz przedstawionych w motywach 189–190 powyżej, które są stosowne dla zwolnienia z opłaty skarbowej od pożyczek uzyskanych przez PCT.

⁽¹⁴⁸⁾ Zgodnie z art. 2 ustawy nr 2688/1999 w związku z art. 362 ustawy nr 1559/1950. Stanowisko Komisji przyjęte w niniejszej decyzji pozostaje bez uszczerbku dla jakiegokolwiek stanowiska, jakie Komisja może przyjąć w przyszłości w odniesieniu do tego przepisu.

- (207) Ponadto władze greckie i PCT utrzymują, że wspomniane zwolnienie jest zgodne z zasadą równości. W szczególności wobec braku takiego zwolnienia i ze względu na to, iż w momencie przyjmowania ustawy ratyfikacyjnej spółka PPA była zwolniona z uiszczania opłaty skarbowej w odniesieniu do transakcji związanych z wdrażaniem prac w jej imieniu przez inne osoby, spółka PCT będzie zobowiązana do uiszczenia opłaty skarbowej w każdym przypadku, w którym opłata ta będzie wynikała z umów zawartych przez nią ze spółką PPA.
- (208) Jak już stwierdzono w decyzji o wszczęciu postępowania ⁽¹⁴⁹⁾, fakt, że spółka PPA może być zwolniona z opłat skarbowych, nie oznacza jednak, że takie zwolnienie spółki na korzyść PCT jest uzasadnione ze względu na charakter systemu podatkowego.
- (209) Komisja odnotowuje, że przepis ten został zniesiony ustawą nr 4152/2013. W związku z tym selektywna korzyść na rzecz spółki PCT będzie odnosiła się tylko do przeszłości.

5.3.8. *Rozpatrywanie wniosku złożonego przez PCT, ochrona przewidziana w dekrete z mocą ustawy nr 2687/1953 w odniesieniu do inwestycji będącej przedmiotem umowy koncesji (art. 3)*

Opis dekretu z mocą ustawy i środków, które mogą być objęte tym dekretem

a) Procedura

- (210) Dekret z mocą ustawy nr 2687/1953 umożliwia administracji greckiej przyznanie szczególnie korzystnego systemu dowolnemu przedsiębiorstwu, które przywozi kapitał obcy w celu dokonania „inwestycji produkcyjnych”. Aby przedsiębiorstwo mogło korzystać z tego systemu, musi złożyć wniosek do Ministerstwa Gospodarki Narodowej. W następstwie złożenia wniosku przez przedsiębiorstwo specjalna komisja wystawia opinię po przeprowadzeniu oceny dotyczącej:
- tego, czy dana inwestycja ma charakter „produkcyjny”, tj. czy służy rozwojowi produkcji krajowej lub czy przyczynia się do rozwoju gospodarczego państwa,
 - tego, czy dana inwestycja dotyczy kapitału obcego, w tym kapitału o dowolnym charakterze, tj. waluty obcej, maszyn i materiałów, wynalazków, metod technicznych oraz znaków towarowych,
 - „użyteczności” przywożenia kapitału obcego; w tej konkretnej kwestii dekret nie zawiera żadnej definicji lub kryteriów, które muszą być spełnione, zatem przyznaje się w nim administracji krajowej swobodę uznania.
- (211) Po wydaniu tej opinii odpowiedzialny minister, w zależności od znaczenia inwestycji, proponuje nieodwołalny dekret prezydencki lub przyjmuje decyzję ministerialną, w której zatwierdza się przywóz kapitału obcego na szczególnych warunkach określonych w tej decyzji i przyznaje się nieodwołalny korzystny system ⁽¹⁵⁰⁾.

b) Przywileje, jakie mogą zostać przyznane

- (212) Dekret prezydencki lub decyzja ministerialna, które mogą zostać przyjęte w odniesieniu do konkretnego przedsiębiorstwa, przyznają następujące „ulgi” podatkowe ⁽¹⁵¹⁾:
- zamrożenie stawek podatkowych obowiązujących w odniesieniu do zysków na okres nieprzekraczający 10 lat lub stosowanie niższej stawki podatkowej ⁽¹⁵²⁾,
 - zmniejszenie ceł lub opłat przywozowych za przywóz maszyn itp. lub zwolnienie z ceł i wspomnianych opłat przywozowych na okres nieprzekraczający 10 lat,
 - niższa stawka dowolnego podatku nałożonego przez władze lokalne lub organy zarządzające portem bądź zwolnienie z tego podatku przez okres nieprzekraczający 10 lat,

⁽¹⁴⁹⁾ Zob. motywy 188 i 203 decyzji o wszczęciu postępowania.

⁽¹⁵⁰⁾ Wspomniany specjalny system może zostać zmieniony wyłącznie w przypadku, gdy przedsiębiorstwo, które może z niego korzystać, wyrazi na to zgodę.

⁽¹⁵¹⁾ Art. 8 i 11 dekretu z mocą ustawy.

⁽¹⁵²⁾ W przypadku zmniejszenia ograniczeń mających zastosowanie w normalnych warunkach może zostać przewidziana również korekta.

- zmniejszenie wszelkich opłat i różnego rodzaju tantiem lub zwolnienie z tych opłat i tantiem w związku z rejestracją hipotek lub tworzeniem zastawu jako zabezpieczenia w odniesieniu do przywożonego kapitału lub zawarcia dowolnej umowy z nim związanej,
 - zakaz wprowadzania ograniczeń wywozu lub ceł eksportowych,
 - zakaz nakładania podatków z mocą wsteczną,
 - zwolnienie z przymusowego wywłaszczenia sprzyjającego państwu, w którym znajdują się aktywa przedsiębiorstwa będącego beneficjentem,
 - zakaz przejmowania aktywów przedsiębiorstw pod ochroną,
 - zatrudnianie cudzoziemców jako pracowników technicznych i administracyjnych oraz zezwalanie na wywóz znacznej części ich wynagrodzenia w walucie obcej,
 - pozwolenie na repatriację pożyczek lub kapitału podstawowego (do 10 % kapitału przywiezionego w ciągu roku); skumulowany wywóz zysków (do 12 %, bez podatku, kapitału przywiezionego i poddanego repatriacji w ciągu roku); wywóz odsetek (do 10 % rocznie) ⁽¹⁵³⁾.
- (213) Zgodnie z dekretem z mocą ustawy aktywa przedsiębiorstw, które są tworzone lub znacznie zwiększane ⁽¹⁵⁴⁾ za pośrednictwem kapitału obcego zgodnie z tym dekretem, są zwolnione z wszelkiego przymusowego wywłaszczenia na korzyść państwa oraz z jakiegokolwiek przejęcia ich aktywów ⁽¹⁵⁵⁾. Ponadto istnieje przepis szczegółowy ustanawiający zasadę, zgodnie z którą na przedsiębiorstwa objęte dekretem z mocą ustawy nie można nakładać z mocą wsteczną żadnych podatków ⁽¹⁵⁶⁾.

System odniesienia

- (214) Ponieważ ochrona przewidziana w dekrecie z mocą ustawy nr 2687/1953 może się różnić w zależności od środków, które są wybierane za każdym razem w odniesieniu do każdego konkretnego przedsiębiorstwa objętego zakresem takiej „ochrony”, a zwolnienia, które mogą zostać przyznane spółce PCT dzięki temu dekretem zostały orientacyjnie określone w tym dekrecie, ogólny system odniesienia może obejmować różne środki podatkowe, z których beneficjent będzie korzystał, gdy administracja przyjmie już specjalny system, o który spółka PCT będzie się ubiegać.
- (215) Władze greckie i PCT argumentują, że ponieważ wspomniany dekret został ustanowiony jako ustawa o nadrzędnej ważności nadanej mu przez konstytucję, nie można uznać go za środek „specjalny”, który może zostać porównany z „ogólnymi” ramami prawnymi. W chwili przyjmowania tego dekretu i nadania mu jego nadrzędnej ważności prawnej przeważająca część krajowych ram prawnych, które Komisja stosuje jako „system odniesienia”, nawet jeszcze nie istniała. „Systemem odniesienia”, który należy zatem wziąć pod uwagę w tym zakresie, jest grecka konstytucja i sam dekret z mocą ustawy nr 2687/1953 jako środek ogólny. Co więcej, Komisja wiedziała o jego istnieniu już od momentu przystąpienia Grecji.
- (216) Władze greckie i PCT argumentują również, że specjalny system ochrony zagranicznych inwestycji stanowi środek ogólny, który ma zastosowanie do wszystkich zagranicznych inwestycji spełniających obiektywne kryteria jego stosowania. Twierdzą również, że uzasadnieniem dla przyjęcia dekretu była potrzeba a) uznania, że inwestycje zagraniczne w przypadku Grecji wiążą się ze szczególnym ryzykiem i szczególnymi wyzwaniami, a zatem wymagają szczególnego traktowania, aby osiągnąć cel, jakim jest przyciągnięcie takich inwestycji; oraz b) zapewnienia odpowiedniego traktowania w tym względzie.

⁽¹⁵³⁾ Środek ten nie jest przewidziany w dekrecie prezydenckim, ale władze greckie wspominają o nim w wykazie środków, który został przedstawiony w przeszłości za pośrednictwem tego specjalnego systemu.

⁽¹⁵⁴⁾ Zgodnie z art. 9 ust. 2 dekretu prezydenckiego przedmiotowe zwiększenie jest rozumiane jako przekraczające połowę kwoty odpowiadającej sumie aktywów tych przedsiębiorstw lub przekraczające kwotę 1 mln USD.

⁽¹⁵⁵⁾ Chyba że przejęcie ma na celu zaspokojenie potrzeb sił zbrojnych w czasie wojny i jest dozwolone tylko na tak długo, jak trwa konflikt, oraz podlega godziwej rekompensacie.

⁽¹⁵⁶⁾ W dekrecie przewiduje się również inne przywileje/warunki dla przedsiębiorstw nim objętych: (i) szczególne warunki w odniesieniu do repatriacji pożyczek lub kapitału podstawowego, zezwolenie na repatriację pożyczek lub kapitału podstawowego (do 10 % kapitału przywożonego rocznie); skumulowane przekazy pieniężne zysków (do 12 % podatku netto od przywożonego i nierepatriowanego kapitału rocznie); oraz przekazy pieniężne odsetek (do 10 % rocznie) i pozwolenia na przekazywanie poza Grecję waluty obcej koniecznej do uiszczania opłat leasingowych związanych z maszynami lub innymi formami kapitału wziętego w leasing z zagranicy); (ii) zatrudnianie cudzoziemców jako pracowników technicznych i administracyjnych oraz zezwalanie na wywożenie kwoty ich wynagrodzenia w walucie obcej; a także zezwolenie na prowadzenie rachunków przedsiębiorstwa z księgowaniem w walucie obcej.

- (217) Ponadto władze greckie i PCT argumentują, że w odpowiedzi komisarza Tajaniego ⁽¹⁵⁷⁾ w odniesieniu do wspomnianego dekretu wykluczone zostały jedynie nowe środki w dziedzinie taryf celnych, a nie środki pomocy państwa. W ich opinii oczywiste jest, że dotychczasowe stosowanie tego dekretu nie wiązało się z przyznaniem nowej i niezgodnej z prawem pomocy państwa, ponieważ obowiązywał on, gdy Grecja przystąpiła do UE i kontynuowała jego stosowanie bez zmian, a Komisja nie podjęła do tej pory żadnych działań w celu zakwestionowania legalności tego dekretu na mocy prawa UE.
- (218) Komisja zwróciła uwagę na fakt, że przedmiotowego dekretu z mocą ustawy nie można uznać za ważny system odniesienia. Chociaż prawdą jest, że dekret ten istniał przed przystąpieniem Grecji do UE, nie oznacza to, że jest on nadrzędny pod względem ważności wobec Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a co za tym idzie postanowień Traktatu dotyczących pomocy państwa. Gdy Grecja przystępowała do UE, musiała zapewnić zgodność ze wspólnotowym dorobkiem prawnym, a w szczególności powinna przestrzegać postanowień Traktatu dotyczących pomocy państwa. W związku z tym, jeżeli Grecja wykorzystuje przepisy wspomnianego dekretu poprzez przyznanie konkretnych korzyści określonym przedsiębiorstwom, w pierwszej kolejności powinna zgłosić te korzyści Komisji do oceny zgodnie z zasadami pomocy państwa i do ewentualnego zatwierdzenia na podstawie postanowień Traktatu ⁽¹⁵⁸⁾.
- (219) Ponadto omawiany dekret zapewnia administracji szeroki margines swobody ⁽¹⁵⁹⁾ w zakresie ustalania warunków oraz korzyści, jakie zostaną przyznane na rzecz konkretnych przedsiębiorstw, które skorzystają z jego przepisów. Szczególne traktowanie zagranicznych inwestycji w Grecji mające na celu ich promowanie wiąże się już z elementami o charakterze selektywnym. Jednocześnie takie traktowanie jest ukierunkowane na realizację celu polityki publicznej, a nie celu w obszarze podatków. Ważny system odniesienia do celów analizy selektywności może opierać się wyłącznie na zasadach opodatkowania. Cele polityki publicznej są celami nienależącymi do istoty systemu podatkowego, jak wskazano już w motywach 92–94 niniejszej decyzji, a zatem nie można ich uznawać za cele systemu odniesienia na potrzeby analizy selektywności.

Odstępstwo od systemu odniesienia

- (220) Artykuł 3 ustawy nr 3755/2009 pozwala spółce PCT ubiegać się o dostęp do systemu ochrony przewidzianego w ramach opisanego dekretu z mocą ustawy. Wspomniany przepis skutkuje tym, że administracja grecka może na wniosek spółki PCT przyznać jej szereg korzyści o charakterze selektywnym. Korzyści te dotyczą głównie podatków, które spółka PCT musiałaby płacić zgodnie ze zwykłymi przepisami i z których może być zwolniona dzięki temu przepisowi. Ponadto zwolnienie z innych ograniczeń prawnych (przymusowego wywłaszczenia, przejęcia aktywów, pozwolenia na rekrutowanie pracowników zagranicznych i wywożenie ich wynagrodzenia w obcej walucie, pozwolenia na repatriację pożyczek lub kapitału podstawowego) również może w przyszłości stanowić korzyść dla PCT. Fakt, iż wymienione korzyści – zdaniem władz greckich – w rzeczywistości nie zostały jeszcze przyznane na rzecz spółki PCT, nie zmienia tego, że badany przepis uprawnia spółkę PCT do ubiegania się o dostęp do uprzywilejowanych ram określonych w dekreście oraz uzyskania takiego dostępu.
- (221) W odniesieniu do środka przyznanego na rzecz PCT władze greckie poza początkowo dostarczonym argumentem nie przedstawiły dodatkowych argumentów. Wniosek Komisji dotyczący selektywnego charakteru tego środka pozostaje zatem niezmienny ⁽¹⁶⁰⁾.
- (222) Jak wskazano już powyżej ⁽¹⁶¹⁾, fakt, iż środek może mieć cel polityki gospodarczej nie oznacza, że nie jest on selektywny, ale że może zostać uznany za zgodny z rynkiem wewnętrznym, jeżeli spełnione są określone warunki ⁽¹⁶²⁾.

⁽¹⁵⁷⁾ Zob. motyw 213 decyzji o wszczęciu postępowania.

⁽¹⁵⁸⁾ Ocena Komisji w bieżącej sprawie pozostaje bez uszczerbku dla jakichkolwiek działań, jakie może podjąć w odniesieniu do przedmiotowego dekretu prezydenckiego.

⁽¹⁵⁹⁾ Art. 3 ust. 2 dekretu wyraźnie odnosi się do niektórych przywilejów i zwolnień, które można przyznawać za jego pośrednictwem. W art. 5 ust. 3 dekretu z mocą ustawy nr 4256/1962, który stanowi interpretację dekretu z 1953 r., określono, że administracja ma pełną swobodę w zakresie regulowania wszelkich innych kwestii związanych z inwestycjami w jakikolwiek sposób, jaki uzna za stosowny do osiągnięcia celu dekretu prezydenckiego zakładającego przyciągnięcie kapitału zagranicznego, o ile kwestie te nie są sprzeczne z jego przepisami. Można zatem stwierdzić, że administracja ma pełną swobodę w zakresie ustanawiania nowych warunków oraz „instrumentów”, które mogą uczynić takie inwestycje atrakcyjniejszymi dla przedsiębiorstw.

⁽¹⁶⁰⁾ Zob. motywy 209–216 decyzji o wszczęciu postępowania.

⁽¹⁶¹⁾ Zob. motywy 92–97 niniejszej decyzji.

⁽¹⁶²⁾ Sprawa C-487/06 P British Aggregates, Zb.Orz. 2008, s. I-10515, pkt 92.

- (223) Ponadto niezależnie od charakteru systemu przewidzianego w ramach dekretu z mocą ustawy⁽¹⁶³⁾ jego zastosowanie w poszczególnych przypadkach może przybrać formę korzyści selektywnej⁽¹⁶⁴⁾, biorąc pod uwagę fakt, iż każda decyzja administracji greckiej może odbiegać od ogólnych przepisów podatkowych na korzyść spółki PCT. Zgodnie z obwieszczeniem w sprawie opodatkowania⁽¹⁶⁵⁾ takie ustalenie prowadzi do domniemania istnienia pomocy państwa i należy je poddać szczegółowej analizie. Na tej podstawie Komisja uznaje, że badany przepis wiąże się z przyznaniem selektywnej korzyści na rzecz spółki PCT, która zostanie wdrożona, gdy PCT zdecyduje się na skorzystanie z przedmiotowego przepisu.

Uzasadnienie logiką systemu podatkowego

- (224) Władze greckie argumentują, że specjalny system ustanowiony w ramach wspomnianego dekretu miał na celu przyciągnięcie zagranicznego kapitału i ułatwienie odbudowy państwa po drugiej wojnie światowej i wojnie domowej w latach 40. XX wieku. Zważywszy na znaczenie art. 107 konstytucji greckiej dla rozwoju gospodarczego Grecji, w postanowieniu tym wyraźnie stwierdzono, że ma ono znaczenie nadrzędne w stosunku do zwykłych przepisów. Co więcej, stwierdzenie to zawarto w celu zapewnienia inwestorom z kapitałem zagranicznym ochrony przed nieustannymi modyfikacjami greckiego prawa podatkowego, które nie sprzyjają inwestycjom zagranicznym. Ten sam cel wspomnianego systemu ochrony, jakim jest rozwój gospodarki greckiej, nie może jednak uzasadnić selektywnego charakteru środka – można go jedynie uwzględnić w ramach oceny zgodności.
- (225) Komisja zauważa również, że ponieważ dostęp do systemu ochrony, którym spółka PCT mogła na swój wniosek zostać objęta, zostałby udzielony na zasadzie uznaniowej, nie można go uzasadnić charakterem czy ogólną strukturą systemu podatkowego⁽¹⁶⁶⁾.
- (226) W związku z powyższym przedmiotowy przepis wiąże się z przyznaniem na rzecz spółki PCT selektywnej korzyści, której nie można uzasadnić charakterem czy ogólną strukturą systemu.

Istniejąca pomoc

- (227) Władze greckie i PCT argumentują, że jeżeli Komisja stwierdzi, iż stosowanie wspomnianego dekretu wiąże się z przyznaniem pomocy, pomoc ta będzie pomocą istniejącą.
- (228) Komisja zauważa, że przepis sprzyjający spółce PCT przyjęto w 2009 r., a nie przed przystąpieniem Grecji do UE. Przepis ten uprawnia spółkę PCT do ubiegania się o dostęp do specjalnego systemu oraz do uzyskania takiego dostępu. Po złożeniu przez spółkę PCT odpowiedniego wniosku konieczne jest przyjęcie dekretu prezydenckiego lub decyzji ministerialnej, w których zostaną określone szczegółowe korzyści na rzecz PCT. Specjalne zastosowanie dekretu na wniosek PCT będzie zatem skutkowało tym, że konkretne wdrożenie środków stanie się skuteczne w momencie przyjęcia aktu przyznającego. Podsumowując, środek na rzecz PCT stanowi nową pomoc.

5.3.9. Zwolnienie z przepisów ogólnych dotyczących przymusowego wywłaszczenia

- (229) Skargi otrzymane w bieżącej sprawie dotyczą zwolnienia udzielonego spółce PCT w odniesieniu do przepisów dotyczących przymusowego wywłaszczenia. W ustawie ratyfikującej umowę koncesji nie odniesiono się do żadnego takiego zwolnienia. Władze greckie i PCT wskazują, że nie udzielono żadnego zwolnienia tego rodzaju, a Komisja nie ma powodu, by sądzić, że jest inaczej. Komisja uznaje zatem, że spółce PCT nie przyznano korzyści tego rodzaju.

⁽¹⁶³⁾ Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla stanowiska, jakie Komisja może przyjąć wobec wspomnianego dekretu z mocą ustawy.

⁽¹⁶⁴⁾ Zob. motywy 21 i 22 obwieszczenia Komisji w sprawie pomocy podatkowej.

⁽¹⁶⁵⁾ Obwieszczenie Komisji w sprawie stosowania reguł pomocy publicznej do środków związanych z bezpośrednim opodatkowaniem działalności gospodarczej (Dz.U. C 384 z 10.12.1998, s. 3).

⁽¹⁶⁶⁾ Zob. motywy 24 i 27 obwieszczenia Komisji w sprawie opodatkowania.

5.4. Porównanie wymienionych powyżej środków pomocy państwa z podobnymi postanowieniami zawartymi w innych umowach dotyczących dużych projektów infrastrukturalnych

- (230) Główny argument przedstawiony w odniesieniu do uzasadnienia powyższych środków polityki budżetowej dotyczy konieczności wspierania dużych projektów z zakresu infrastruktury publicznej poprzez zapewnienie przedsiębiorstwom realizującym takie projekty w Grecji przejrzystego, elastycznego i stabilnego systemu podatkowego. Na poparcie swojego argumentu władze greckie i PCT odnoszą się do szeregu decyzji Komisji, w których stwierdzono, że z finansowaniem umów koncesji dotyczących dużych projektów infrastrukturalnych obejmujących podobne zwolnienia podatkowe nie wiązała się pomoc państwa.
- (231) Komisja zbadała przedstawiony argument i sformułowała niżej opisane wnioski.
- (232) Po pierwsze zgodnie z utrwalonym orzecznictwem⁽¹⁶⁷⁾ tego rodzaju argument nie ma znaczenia dla oceny legalności decyzji Komisji. Każdy przypadek należy oceniać na podstawie art. 107 ust. 1 TFUE, z uwzględnieniem specyfiki każdego z nich. W każdym wypadku, jak stwierdzono w motywie 107 niniejszej decyzji, istnienie podobnych środków w innych umowach dotyczących dużych projektów infrastrukturalnych oznacza jedynie, że środki te mają zastosowanie do pewnej kategorii przedsiębiorstw, w związku z czym mają charakter selektywny.
- (233) W każdym przypadku wszystkie decyzje, na które powołują się władze greckie i PCT, dotyczyły odmiennych sytuacji.
- (234) Komisja stwierdza ponadto, że wniosek w sprawie Międzynarodowego Portu Lotniczego⁽¹⁶⁸⁾ nie ma zastosowania w odniesieniu do bieżącej sprawy. W przywołanej sprawie działalność, na którą przyznano pomoc, albo nie była gospodarcza, albo nie była zliberalizowana w tamtym czasie, a zatem nie występowała pomoc państwa. Natomiast w bieżącej sprawie państwo greckie samo otworzyło możliwość świadczenia usług z zakresu infrastruktury portowej na konkurencję poprzez objęcie procedurą przetargową części portu, która jest przedmiotem umowy koncesji. W związku z tym przedstawione w starszej decyzji uzasadnienie dotyczące braku liberalizacji nie ma zastosowania w bieżącej sprawie.
- (235) W odniesieniu do spraw dotyczących obwodnicy Aten i mostu autostradowego Rio-Antirrio Komisja zauważa, że nawet jeżeli podsumowanie przepisów podatkowych mających zastosowanie do tych koncesji zostało uwzględnione w opisie środków państwowych w związku z tymi projektami, Komisja nie wypowiedziała się wyraźnie na temat tych szczegółowych przepisów, ale jedynie oceniła, czy wsparcie państwa na rzecz projektu ograniczało się do niezbędnego minimum oraz czy w wyniku przeprowadzonej procedury przetargowej uzyskano cenę rynkową. W większości pozostałych decyzji⁽¹⁶⁹⁾ nie odniesiono się nawet do zwolnień podatkowych na korzyść koncesjonariuszy (pomijając fakt, iż są one uzasadnione logiką systemu podatkowego), a jedynie przeprowadzono ocenę, czy procedura przetargowa była wystarczająco otwarta, niedyskryminacyjna i opierała się na najniższej cenie. Fakt, iż Komisja otrzymała odpowiednie umowy koncesji, które dotyczą szeregu zwolnień podatkowych w trakcie procesu zgłaszania nie oznacza, że Komisja zbadała je z punktu widzenia pomocy państwa lub że wypowiedziała się na temat tych konkretnych środków. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Komisja powinna w sposób jasny i wyraźny zająć stanowisko w kwestii środków, aby beneficjenci mogli uznać, że środki te nie stanowią pomocy państwa. Milczenie ze strony Komisji nie oznacza, że wspomniane środki zostały zatwierdzone⁽¹⁷⁰⁾.
- (236) Kierując się tym samym tokiem rozumowania, fakt, iż w decyzji w sprawie rozwoju sieci szerokopasmowych⁽¹⁷¹⁾ Komisja wymieniła jako podstawę prawną ustawę o partnerstwach publiczno-prywatnych, która zawiera podobne przepisy, również nie oznacza, że Komisja oceniła te przepisy w sposób dorozumiany. Ponadto sprawa dotycząca podwodnego tunelu drogowego w Salonikach⁽¹⁷²⁾ nie wydaje się istotna, ponieważ w ocenie również nie

⁽¹⁶⁷⁾ Zob. na przykład wyrok Sądu w sprawie T-445/05 Assogestioni et Fineco Asset Management przeciwko Komisji, pkt 145, oraz przywoływane orzecznictwo.

⁽¹⁶⁸⁾ Zob. decyzja Komisji w sprawie NN 27/96 Międzynarodowy Port Lotniczy Spata.

⁽¹⁶⁹⁾ Zob. decyzje Komisji w sprawach N 508/07 Ionia Odos; N 45/08 Autostrada Elefsina–Koryntia–Patras–Pirgos–Tsakona; N 566/07 Autostrada Koryntia–Tripoli–Kalamata i odcinek Lefktro–Sparta; N 565/07 Autostrada w Grecji Centralnej; N 633/07 Umowa koncesji dotycząca odcinka Maliakos–Kleidi autostrady Patras–Ateny–Saloniki–Ezvoni; N 134/07 Umowa koncesji dotycząca podwodnego tunelu drogowego w Salonikach.

⁽¹⁷⁰⁾ Sprawy połączone T-427/04 Francja przeciwko Komisji i T-17/05 France Telecom przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2009, s. II-0435, pkt 264–266; C-474/09 P do C-476/09 P Territorio Histórico de Vizcaya – Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Álava – Diputación Foral de Álava i Territorio Histórico de Guipúzcoa – Diputación Foral de Guipúzcoa przeciwko Komisji Europejskiej, Zb. Orz. 2011, s. I-113, pkt 70.

⁽¹⁷¹⁾ SA.32866 (11/N) – Grecja – Rozwój sieci szerokopasmowych na obszarach wiejskich w Grecji.

⁽¹⁷²⁾ Zob. decyzja Komisji w sprawie N 134/07 Umowa koncesji dotycząca podwodnego tunelu w Salonikach.

uwzględniono środków podatkowych, a w każdym przypadku zwycięski oferent powstrzymał się od skorzystania z przewidzianej w dokumentacji przetargowej możliwości uzyskania dotacji operacyjnych.

- (237) Ponadto władze greckie i PCT argumentują, że Komisja podtrzymała swoje stanowisko w odniesieniu do przeprowadzonej przez nią w tych sprawach istotnej oceny po wydaniu w grudniu 2013 r. decyzji w sprawie pomocy państwa dotyczących zmian w czterech z wymienionych projektów ⁽¹⁷³⁾. Komisja zauważa w tym względzie, że wspomniane decyzje nie dotyczą nawet żadnych przepisów podatkowych, ponieważ ich przedmiot jest inny, nie mówiąc już o ocenie ze strony Komisji.
- (238) W świetle powyższych argumentów nie można uznać, że Komisja „zatwierdziła” podobne przepisy w przeszłości ani że beneficjent może się powołać na takie „zatwierdzenie” w celu wykluczenia istnienia pomocy państwa ⁽¹⁷⁴⁾.
- (239) Komisja stwierdza zatem, że środki zbadane w powyższych motywach (z wyjątkiem środka opisanego w pkt 5.3.9) stanowią korzyści selektywne, które nie są uzasadnione charakterem ani ogólną strukturą systemu podatkowego.

5.5. Zakłócenie konkurencji i wpływ na wymianę handlową

- (240) Wyżej wymienione środki, które stanowią selektywną korzyść, mogą stanowić pomoc państwa, jeżeli zakłócają lub grożą zakłóceniem konkurencji, oraz mogą stanowić pomoc państwa w zakresie, w jakim wpływają na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem uznaje się, że selektywna korzyść przyznana przez państwo stanowi zakłócenie lub grozi zakłóceniem konkurencji, w przypadku gdy powoduje ona poprawę pozycji konkurencyjnej beneficjenta w porównaniu z pozycją innych przedsiębiorstw, z którymi beneficjent konkuruje ⁽¹⁷⁵⁾. Zakłada się zatem, że do zakłócenia konkurencji w rozumieniu art. 107 TFUE dochodzi w zakresie, w jakim państwo przyznaje korzyść finansową przedsiębiorstwu w sektorze zliberalizowanym, w którym istnieje lub mogłaby istnieć konkurencja ⁽¹⁷⁶⁾.
- (241) Państwo greckie, ogłaszając na szczeblu międzynarodowym przetarg na udzielenie koncesji, którą przyznano spółce Cosco, otworzyło rynek usług portowych na konkurencję. Ponieważ o uzyskanie koncesji portowych mogą konkurować ze sobą różne przedsiębiorstwa z szeregu państw członkowskich, przyznanie spółce PCT szczególnych korzyści podatkowych, które nie były dostępne dla wszystkich potencjalnych kandydatów w czasie przeprowadzania procedury przetargowej można uznać za co najmniej potencjalnie zakłócające konkurencję.
- (242) Już w momencie przejścia przez PCT umowy koncesji przepustowość portu w Pireusie była znaczna (1,6 mln TEU) i port ten był uznawany za potencjalnego konkurenta innych portów UE ⁽¹⁷⁷⁾. Przykładowo za bezpośrednich lub przynajmniej potencjalnych konkurentów PCT można uznać port w Salonikach, port w Constanța w Rumunii, port w Koprze w Słowenii oraz szereg portów we Włoszech. Zgodnie z umową koncesji przewiduje się, że nabrzeża II i III terminalu kontenerowego, które są wykorzystywane przez PCT, osiągną bardzo istotną przepustowość (do 3,7 mln TEU) do 2015 r. Wspomniana nowa przepustowość, której osiągnięcie ułatwiają badane środki, może wpłynąć zarówno na konkurencję, jak i na wymianę handlową między państwami członkowskimi, ponieważ różne porty w szeregu państw członkowskich mogą obsługiwać tych samych klientów co PCT i przynajmniej potencjalnie są jej konkurentami.

⁽¹⁷³⁾ Zob. decyzja C(2013) 9253 final – Pomoc państwa SA.36894 związana z uruchomieniem projektu Ionia Odos SA; decyzja C(2013) 9275 final – Pomoc państwa SA.36877 związana z uruchomieniem projektu Aegean Motorway SA; decyzja C(2013) 9253 final – Pomoc państwa SA.36878 związana z projektem Olympia Odos SA; oraz decyzja C(2013) 9274 final – Pomoc państwa SA. 36893 związana z projektem dotyczącym autostrady centralnej (E65).

⁽¹⁷⁴⁾ W każdym przypadku Komisja rozumie ponadto, że zwolnienia podatkowe na rzecz PCT zostały wprowadzone wyłącznie w ustawie ratyfikującej umowę koncesji, a nie w samej umowie koncesji, ponieważ PPA nie ma kompetencji w zakresie udzielania zwolnień podatkowych. W przeciwieństwie do spraw, na które powołały się władze greckie i PCT, koncesjonariusz w bieżącej sprawie miał podjąć się wyłącznie i jedynie realizacji projektu inwestycyjnego, bez wsparcia państwa lub wsparcia publicznego w jakiegokolwiek postaci.

⁽¹⁷⁵⁾ Sprawy połączone T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97 do 607/97, T-1/98, T-3/98 do T-6/98 i T-23/98 Alzetta Mauro i in. przeciwko Komisji, Rec. 2000, s. II-2325, pkt 80.

⁽¹⁷⁶⁾ Sprawy połączone T-298/97, T-312/97 itd. Alzetta, Rec. 2000, s. II-2325, pkt 141–147; sprawa C-280/00 Altmark Trans, Rec. 2003, s. I-7747.

⁽¹⁷⁷⁾ Zob. decyzja Komisji z dnia 18 grudnia 2009 r. w sprawie C 21/09 (ex N 105/08, N 168/08 i N 169/08) – Grecja – Finansowanie infrastruktury i urządzeń portu Pireus ze środków publicznych (Dz.U. C 402 z 29.12.2012, s. 25, pkt 90 i 91).

- (243) Ponadto Komisja zauważa, że przeładunkowe terminale kontenerowe, takie jak terminal beneficjenta, są znacznie bardziej narażone na konkurencję, również ze strony państw trzecich (w regionie Morza Śródziemnego). Przykładowo dzięki przedmiotowej inwestycji spółka Cosco skoncentrowała swoją działalność w zakresie obsługi żeglugi śródziemnomorskiej w Pireusie, a nie we włoskich i hiszpańskich portach przeładunkowych, z których korzystała wcześniej. PCT konkuruje z innymi portami UE i w kolejnych latach wzmocni swoją pozycję na rynku.
- (244) Ponieważ badane środki polityki budżetowej zapewniły napływ dodatkowych środków pieniężnych do PCT, w szczególności na pierwszych etapach realizacji projektu budowlanego, pomogły spółce Cosco rozszerzyć zakres działalności na unijnym rynku usług portowych i potencjalnie wzmocniły jej konkurencyjną pozycję na tym rynku.
- (245) Z powyższych ustaleń wynika, że przedmiotowe środki mogą wpływać na wymianę handlową między państwami członkowskimi i zakłócać konkurencję lub grozić jej zakłóceniem. Zgodnie ze standardowym orzecznictwem Trybunału wystarczy ustalić, że przedmiotowa pomoc może wpływać na wymianę handlową między państwami członkowskimi i grozi zakłóceniem konkurencji⁽¹⁷⁸⁾. W świetle powyższej analizy Komisja nie widzi konieczności dalszego definiowania dokładnego zakresu usług lub rynku geograficznego będących przedmiotem oceny czy przeprowadzenia szczegółowej analizy jego struktury i wynikłych relacji konkurencyjnych⁽¹⁷⁹⁾.
- (246) W odniesieniu do argumentu przedstawionego przez PCT, zgodnie z którym ocena wpływu środków polityki budżetowej na konkurencję i wymianę handlową wymagałaby zbadania równoważnych systemów podatkowych obowiązujących w obrębie właściwych rynków, Komisja zauważa, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem⁽¹⁸⁰⁾ dążenie państwa członkowskiego do przybliżenia warunków konkurencji określonego sektora gospodarki do warunków panujących w innych państwach członkowskich przez jednostronne zastosowanie odpowiednich środków nie odbiera tym środkom charakteru pomocy.

Wniosek

- (247) W świetle powyższego Komisja uznaje, że wszystkie korzyści podatkowe przyznane PCT stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, z wyjątkiem domniemanego zwolnienia z ogólnych przepisów dotyczących przymusowego wyłączenia.

6. OCENA ZGODNOŚCI ŚRODKÓW Z RYNKIEM WEWNĘTRZNYM

- (248) Władze greckie i PCT twierdzą, że przedmiotowe środki pomocy należy uznać za zgodne z rynkiem wewnętrznym na podstawie art. 107 ust. 3 lit. a) i art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE oraz unijnych zasad pomocy regionalnej.

6.1. Zastosowanie wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007–2013⁽¹⁸¹⁾

- (249) Komisja zauważa, że przysługujące spółce PCT prawo do skorzystania ze środków pomocy zostało jej przyznane po opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym ustawy obejmującej te środki, tj. w dniu 30 marca 2009 r.⁽¹⁸²⁾ Komisja oceni zatem przedmiotowe środki na podstawie wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007–2013, które obowiązywały w marcu 2009 r.
- (250) Komisja zauważa, że środki pomocy będące przedmiotem oceny obejmują korzyści podatkowe o nieograniczonym zakresie, których nie można uznać za pomoc inwestycyjną, ale za pomoc operacyjną zgodnie z zasadami pomocy regionalnej. Zgodnie z wytycznymi w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007–2013 pomoc operacyjną⁽¹⁸³⁾ można przyznać wyjątkowo i w bardzo ograniczonej liczbie przypadków w regionach kwalifikujących się w ramach odstępstwa określonego w art. 107 ust. 3 lit. a) TFUE. Port w Pireusie jest położony w

⁽¹⁷⁸⁾ Zob. sprawy połączone T-298/97, T-312/097 itd. Alzetta, Rec. 2000, s. II-2325, p. 95; i sprawa 730/97 Philip Morris, Rec. 1980, s. 267, pkt 9–12.

⁽¹⁷⁹⁾ Zob. między innymi sprawy połączone Alzetta, s. 95.

⁽¹⁸⁰⁾ Zob. wyrok w sprawie C-372/97 Włochy przeciwko Komisji, Rec. 2004, s. I-3679, pkt 67 oraz przywołane w nim orzecznictwo.

⁽¹⁸¹⁾ Wytyczne w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007–2013 (Dz.U. C 54 z 4.3.2006, s. 13).

⁽¹⁸²⁾ Zob. art. 8 ustawy nr 3755/2009, w którym określono datę rozpoczęcia okresu obowiązywania tej ustawy.

⁽¹⁸³⁾ Zob. rozdział 5 wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007–2013 i decyzja Komisji z dnia 13 lutego 2008 r. w sprawie C 7/08 (ex N 655/07) – Niemcy – Program gwarancji na pożyczki kapitałowe prowadzony przez kraj związkowy Saksonia.

regionie Attyki, który w marcu 2009 r. był regionem kwalifikującym się do uzyskania pomocy regionalnej na mocy art. 107 ust. 3 lit a) TFUE jako region „efektu statystycznego”⁽¹⁸⁴⁾. W związku z tym należy zbadać, czy przedmiotowe środki pomocy spełniają warunki udzielenia pomocy operacyjnej określone w wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej. Zgodnie z wytycznymi w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007–2013 pomoc operacyjną można przyznać pod warunkiem, że jest ona uzasadniona z uwagi na jej wkład w rozwój regionalny i jej charakter oraz że jej poziom jest proporcjonalny do ograniczeń, które ma złagodzić. Ponadto pomoc operacyjna powinna być w zasadzie przyznawana w odniesieniu do wstępnie określonych wydatków lub kosztów kwalifikowanych⁽¹⁸⁵⁾ oraz ograniczona do pewnej części tych kosztów. Pomoc ta powinna również mieć charakter przejściowy i z upływem czasu ulegać ograniczeniu, aż do stopniowego wycofania w chwili, gdy regiony, o których mowa, osiągną poziom rzeczywistej konwergencji z zamożniejszymi obszarami UE.

- (251) Komisja zauważa, że biorąc pod uwagę charakter pomocy i ograniczenia, które ma złagodzić, w zasadzie pomoc *ad hoc* nie mogła sprostać takim ograniczeniom, ponieważ bardzo mało prawdopodobne jest, aby przyznanie pomocy operacyjnej jednemu przedsiębiorstwu mogło w sposób całościowy sprostać tym ograniczeniom. Ponadto nie można uznać, że uzasadnienie przedstawione przez władze greckie i PCT w odniesieniu do środków pomocy, jakim jest rozwój i modernizacja sektora transportowego morskich terminali kontenerowych poprzez zapewnienie pewności prawa w odniesieniu do systemu podatkowego mającego zastosowanie do projektu inwestycyjnego, jest związanym z danym regionem ograniczeniem, które należałoby złagodzić. Co więcej, nawet jeżeli Komisja zaakceptowałaby takie uzasadnienie jako trafne w bieżącej sprawie, nie ma żadnych wstępnie określonych wydatków związanych z takimi ograniczeniami, a w konsekwencji z kwotą pomocy. Ponadto środki pomocy nie zmniejszyły się z upływem czasu ani nie miały zostać wycofane w momencie, w którym region Attyki uzyskałby kategorię „c”, tj. w dniu 1 stycznia 2011 r.⁽¹⁸⁶⁾ W związku z tym przedmiotowych środków pomocy nie można uznać za zgodne z rynkiem wewnętrznym na podstawie wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007–2013.

6.2. Bezpośrednie zastosowanie art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE

Cel będący przedmiotem wspólnego zainteresowania

- (252) W swoim komunikacie „Zrównoważona przyszłość transportu: w kierunku zintegrowanego, zaawansowanego technologicznie i przyjaznego użytkownikowi systemu”⁽¹⁸⁷⁾ Komisja podkreśliła, że rozwój portów i terminali intermodalnych ma kluczowe znaczenie dla stworzenia zintegrowanego i inteligentnego systemu logistycznego w UE. W komunikacie „Strategiczne cele i zalecenia w zakresie polityki transportu morskiego UE do 2018 r.”⁽¹⁸⁸⁾ Komisja podkreśla, że rozbudowanie infrastruktury portowej oraz lepsze wykorzystanie istniejącej zdolności przewozowej ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia, aby porty UE mogły skutecznie pełnić rolę wrót Europy.
- (253) Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1315/2013⁽¹⁸⁹⁾ transeuropejską sieć transportową (TEN-T) najlepiej jest rozwijać w podejściu dwupoziomowym, obejmującym sieć kompleksową i sieć bazową. Sieć kompleksowa stanowi podstawowy poziom TEN-T. Składa się z całej istniejącej i planowanej infrastruktury, która spełnia wymogi rozporządzenia w sprawie TEN-T. Sieć bazowa powinna stanowić podstawę rozwoju zrównoważonej multimodalnej sieci transportowej i stymulować rozwój całej sieci kompleksowej oraz powinna zostać wdrożona najpóźniej do 2030 r. Port w Pireusie jest jednym z portów morskich należących do głównej sieci UE.
- (254) W tym kontekście port w Pireusie jest jednym z największych i najważniejszych portów położonych nad Morzem Śródziemnym, a jego funkcjonowanie ma kluczowe znaczenie dla rozwoju gospodarki Grecji i jest istotne w odniesieniu do wypracowania celów polityki transportowej UE. Inwestycja, której realizacji podjęła się spółka PCT, pozwoliła przekształcić część portu w Pireusie w nowoczesny morski terminal kontenerowy poprzez zwiększenie jego wydajności, możliwości w zakresie magazynowania, zdolności w zakresie obsługi statków towarowych nowej generacji oraz poprawę połączeń. Zgodnie z umową koncesji oczekuje się, że przepustowość wzrośnie z co najmniej 300 000 TEU w pierwszym roku okresu ważności koncesji do co najmniej 3 700 000 TEU po ósmym roku okresu ważności koncesji. W związku z powyższym można stwierdzić, że inwestycja w infrastrukturę portową obejmująca elementy pomocy państwa może przyczynić się do realizacji celu leżącego we wspólnym interesie.

⁽¹⁸⁴⁾ Zob. decyzja Komisji z dnia 31 sierpnia 2006 r. w sprawie N 408/06 – Grecja – Mapa pomocy regionalnej na lata 2007–2013 (Dz.U. C 286 z 23.11.2006, s. 5).

⁽¹⁸⁵⁾ Przykładowo inwestycji restytucyjnych, kosztów transportu lub kosztów pracy.

⁽¹⁸⁶⁾ Zob. przypis 184.

⁽¹⁸⁷⁾ COM(2009) 279/4, pkt 46.

⁽¹⁸⁸⁾ COM(2009) 8.

⁽¹⁸⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1315/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie unijnych wytycznych dotyczących rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej i uchylające decyzję nr 661/2010/UE (Dz.U. L 348 z 20.12.2013, s. 1).

Konieczność i efekt zachęty

- (255) Zgodnie z praktyką Komisji w tej dziedzinie stwierdza się konieczność pomocy, jeżeli można udowodnić, że kwota napływu przychodów netto wygenerowanych w wyniku projektu inwestycyjnego jest niewystarczająca, aby pokryć koszty inwestycji poniesione przez inwestora. Zasadniczo, gdyby przychody te były niewystarczające, prywatny inwestor nie podjąłby się realizacji projektu bez wsparcia ze środków publicznych i pomoc państwa uznano by za konieczną.
- (256) Władze greckie i beneficjent argumentują, że środki pomocy były konieczne, ponieważ bez nich warunki dotyczące finansowania projektu, jakie uzyskałaby spółka PCT, były znacznie bardziej uciążliwe i mogłyby potencjalnie zagrozić realizacji projektu.
- (257) Komisja konsekwentnie uznawała, że realizacja projektów w zakresie infrastruktury portowej wymaga znacznych nakładów kapitałowych, które można odzyskać wyłącznie w perspektywie długoterminowej, przy czym nie zawsze da się zapewnić ich rentowność bez wsparcia ze środków publicznych. W bieżącej sprawie PPA, czyli instytucja zamawiająca, która przeprowadziła procedurę przetargową dotyczącą wyboru koncesjonariusza portu w Pireusie, oszacowała jednak wcześniej, że rentowność projektu zostanie zapewniona, o czym świadczy fakt, iż zgodnie z dokumentacją przetargową wybrany beneficjent miał podjąć się realizacji całej inwestycji na swój koszt. Ponadto spółka PCT podjęła się rozbudowy nabrzeża II i budowy nabrzeża III, biorąc na siebie wszelkie koszty inwestycji związane z tym projektem. W momencie składania oferty, która została przyjęta przez PPA, spółka PCT oszacowała, że realizacja inwestycji w porcie w Pireusie będzie dla niej dochodowa bez jakiegokolwiek wsparcia ze środków publicznych, w przeciwnym razie nie złożyłaby oferty lub złożyłaby ją z zastrzeżeniem w odniesieniu do dochodowości projektu w przypadku braku szczególnego traktowania pod względem podatkowym. Ponadto fakt, iż celem Cosco było przekształcenie portu w Pireusie w pierwszy terminal kontenerowy nad Morzem Śródziemnym świadczy o potencjale tego portu oraz dochodowości projektu inwestycyjnego, której nigdy nie zakwestionowano⁽¹⁹⁰⁾. W związku z tym nie można stwierdzić, że środki będące przedmiotem postępowania były konieczne w celu zapewnienia rentowności projektu inwestycyjnego.
- (258) Fakt, że Chiński Bank Rozwoju czekał na przyjęcie ustawy ratyfikacyjnej, nie świadczy o konieczności środków pomocy. Biorąc pod uwagę, że zgodnie z grecką praktyką legislacyjną umowa koncesji wymagała ratyfikacji ustawą, każdy bank czekałby na przyjęcie ustawy ratyfikacyjnej i nie jest to konkretnie związane z przyznaniem środków będących przedmiotem postępowania. Ponadto wymagana przez Europejski Bank Inwestycyjny ochrona przed wprowadzeniem ogólnych lub dyskryminacyjnych zmian w ustawie również nie świadczy o konieczności pomocy.
- (259) Spółka PCT rozpoczęła roboty budowlane dopiero po ratyfikowaniu umowy koncesji ustawą. Również to wiązało się jednak faktem, że wszystkie zamówienia publiczne o takim charakterze muszą zostać ratyfikowane ustawą. W każdym przypadku jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo na miejscu PCT także czekałoby na ratyfikację umowy. Ponadto spółka Cosco zobowiązała się do realizacji projektu już w momencie złożenia swojej oferty, co miało miejsce przed przyjęciem aktu przyznającego, tj. ustawy ratyfikacyjnej. Po złożeniu oferty spółka Cosco zdawała sobie sprawę, że byłaby prawnie zobowiązana do zrealizowania inwestycji, gdyby została wybrana przez PPA jako oferent zwycięski.
- (260) Ponadto beneficjent nigdy nie powołał się na istnienie luki w finansowaniu, która wymagała wypełnienia za pomocą środków będących przedmiotem postępowania. Fakt, że spółka PCT oszacowała kwotę pomocy dopiero po wszczęciu przez Komisję formalnego postępowania wyjaśniającego, tj. prawie 5 lat po podpisaniu umowy koncesji, świadczy o tym, że spółka PCT nie uwzględniła kwoty pomocy w swoim pierwotnym biznesplanie, ani w szczególności w momencie, gdy spółka Cosco postanowiła podjąć się realizacji inwestycji. W odniesieniu do przywołanych przez beneficjenta decyzji Komisji, w których zatwierdziła ona niezgłoszoną pomoc w przypadkach, gdy kwoty pomocy nie zostały określone z wyprzedzeniem, Komisja zauważa, że wspomniane przypadki nie mają zastosowania do bieżącej sprawy, ponieważ nie dotyczą finansowania infrastruktury portowej, w którym to przypadku lukę w finansowaniu należy określić nawet w ramach analizy *ex post* zgodności. W rezultacie przedmiotowej pomocy nie można uznać za konieczną do realizacji projektu, ponieważ spółka PCT w każdym przypadku podjęłaby się tego zadania.

⁽¹⁹⁰⁾ Ponadto rentowność i dochodowość projektu inwestycyjnego zostały już potwierdzone faktem, iż inwestycje PCT realizowane w porcie w Pireusie osiągnęły już bardzo pozytywne wyniki finansowe.

- (261) W każdym razie, jak wyjaśniono już powyżej, środki będące przedmiotem postępowania obejmują korzyści podatkowe o nieograniczonym zakresie stanowiące pomoc operacyjną, która jest zasadniczo zabroniona. Taka pomoc może zostać zaakceptowana wyłącznie w wyjątkowych, szczegółowo określonych warunkach. W kontekście analizy zgodności finansowania projektu dotyczącego infrastruktury portowej na podstawie art. 107 ust. 3 lit. c) takiego rodzaju pomocy nie można uznać za zgodny.
- (262) Beneficjent argumentuje, że w bieżącej sprawie niedoskonałość rynku polega na potrzebie zapewnienia stabilności, pewności prawa i elastyczności w odniesieniu do ram podatkowych dotyczących realizacji umowy koncesji. W tym względzie Komisja zauważa, że zgodnie z jej stałą praktyką potrzeby zapewnienia stabilności, pewności prawa i elastyczności nie można uznać za niedoskonałość rynku lub za ważną podstawę zgodności środków pomocy. Ponadto, co najważniejsze, brak takich „ram” nie zniechęcił Cosco do podjęcia się realizacji inwestycji w porcie w Pireusie. Komisja uznaje zatem, że cel, jakim jest zapewnienie stabilności, pewności prawa i elastyczności, nie świadczy o konieczności środków pomocy będących przedmiotem postępowania lub istnieniu efektu zachęty wywołanego przez te środki.
- (263) W świetle powyższych argumentów Komisja stwierdza, że środki pomocy przyznane na rzecz PCT nie były konieczne, ponieważ nie przedstawiono dowodów potwierdzających, że spółka Cosco wycofałaby się z realizacji projektu w przypadku ich braku. Przedmiotowe środki pomocy stanowią zatem pomoc operacyjną zwalniającą PCT z kosztów, które musiałaby ponieść w normalnych warunkach, i nie można ich uznać za zgodne z rynkiem wewnętrznym. W świetle powyższego wniosku Komisja uznaje, że nie jest konieczne przeprowadzenie dalszej oceny warunków określonych w art. 107 ust. 3 lit. c) dotyczących proporcjonalności i zakłócenia konkurencji w celu stwierdzenia, że przedmiotowe środki pomocy są niezgodne.

7. ODZYSKANIE POMOCY

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem pomoc uznaną przez Komisję za niezgodną ze wspólnym rynkiem należy odzyskać w celu przywrócenia wcześniejszego stanu⁽¹⁹¹⁾. Ponieważ powyższe środki stanowią pomoc państwa niezgodną z prawem i wspólnym rynkiem, Komisja powinna nakazać odzyskanie przyznanej niezgodnie z prawem pomocy, która jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym, chyba że beneficjent może mieć uzasadnione oczekiwania lub powołać się na ogólną zasadę prawa UE⁽¹⁹²⁾.

Obliczenie kwoty pomocy

- (264) Obliczenia kwoty pomocy przedstawione przez władze greckie i beneficjenta opierają się na hipotetycznych założeniach zawartych w biznesplanie PCT z 2009 r. Nie mogą one zatem służyć jako podstawa do dokładnego obliczenia kwoty pomocy.
- (265) Wobec braku odpowiednich informacji ze strony władz greckich w niniejszej decyzji nie przedstawiono dokładnej kwoty pomocy otrzymanej przez PCT w odniesieniu do każdego ze środków. Komisja uznaje jednak, że w celu określenia kwoty pomocy państwa niezgodnej z rynkiem wewnętrznym, jaką należy odzyskać od spółki PCT, państwo członkowskie powinno zastosować poniższą metodykę.
- Zwolnienie z podatku dochodowego od naliczonych odsetek do dnia rozpoczęcia obsługi nabrzeża III
- (266) Środek ten stanowi pomoc na rzecz spółki PCT równą podatkowi dochodowemu, jaki w normalnych warunkach spółka PCT musiałaby zapłacić z tytułu odsetek naliczonych do dnia rozpoczęcia obsługi nabrzeża III i z którego spółka PCT była zwolniona na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy.
- (267) Władze greckie wskazały, że w praktyce spółka PCT nie odnosiła korzyści z tego przepisu, ponieważ w swoim dochodzie podlegającym opodatkowaniu uwzględniała kwotę odsetek naliczonych od depozytów pieniężnych (i w związku z tym dochód ten podlegał podatkowi dochodowemu). Władze greckie powinny zatem przedłożyć dowód potwierdzający to stwierdzenie.

⁽¹⁹¹⁾ Zob. np. wyrok w sprawie C-348/93 Komisja przeciwko Włochom, Rec. 1995, s. I-00673, pkt 26; oraz przywołane w nim orzecznictwo.

⁽¹⁹²⁾ Zob. np. wyrok w sprawach połączonych T-239/04 i T-323/04 Włochy i Brandt Italia SpA przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2007, s. II-3265, pkt 153–154; oraz przywołane w nim orzecznictwo.

- (268) W przypadku gdyby spółka PCT skorzystała z tego przepisu, władze greckie powinny w pierwszej kolejności wskazać następujące terminy:
- dzień, od którego spółka PCT była zwolniona z podatku dochodowego od naliczonych odsetek,
 - dzień, w którym rozpoczęła się obsługa nabrzeża III.
- (269) Władze greckie powinny przyjąć jako podstawę odpowiednie depozyty składane każdego roku przez PCT w greckich bankach (po dniu udzielenia zwolnienia z podatku dochodowego od naliczonych odsetek) oraz odpowiednie odsetki uzyskiwane co roku i zastosować w odniesieniu do nich stawkę podatku dochodowego mającą zastosowanie każdego roku.
- Prawo do zwrotu nadwyżki VAT niezależnie od daty zakończenia realizacji prac budowlanych lub ich części
- (270) Środek ten stanowi pomoc na rzecz spółki PCT równą pełnej kwocie zwrotu VAT, którą PCT może zatrzymać (zgodnie z tym przepisem), jeżeli projekt nie rozpoczął się po upływie pięciu lat od poniesienia powiązanych wydatków.
- (271) Władze greckie wskazały, że spółka PCT rozpoczęła już użytkowanie projektu inwestycyjnego w ciągu pięciu lat od momentu rozpoczęcia projektu, zatem pięcioletni okres zwolnienia nie skutkował określoną kwotą do odzyskania.
- (272) Władze greckie nie przedstawiły jednak żadnego dowodu potwierdzającego, że realizacja projektu została zakończona i że inwestycja została oddana do użytku. Dlatego też władze greckie powinny dostarczyć dowód potwierdzający zakończenie realizacji projektu. Ponadto władze greckie powinny także dostarczyć wykaz faktur związanych ze wspomnianą realizacją projektu oraz przedstawić terminy otrzymania przez spółkę PCT zwrotu VAT w odniesieniu do tych faktur.
- (273) W przypadku gdy realizacja projektu nie jest zakończona, dniem przyznania pomocy będzie piąta rocznica dnia, w którym otrzymano zwrot VAT w odniesieniu do każdej faktury związanej ze wspomnianą realizacją. W każdym przypadku pomoc będzie kwotą zwróconego VAT.
- Szeroka definicja dobra inwestycyjnego => bezpośrednie prawo do zwrotu nadwyżki VAT w wysokości 90 % bez obowiązku przeprowadzania kontroli
- (274) Środek ten stanowi pomoc na rzecz spółki PCT równą odsetkom naliczonym od zwróconego VAT z tytułu wszystkich wydatków innych niż wydatki na dobra materialne (związane z dobrem inwestycyjnym) od momentu oddania zwrotu do dyspozycji PCT aż do momentu, w którym spółce PCT przysługiwałoby prawo do otrzymania takiego zwrotu, mianowicie trzy lata później, lub do momentu, w którym PCT byłaby w stanie skompensować swój VAT naliczony (związany z tymi wydatkami) z należnym podatkiem VAT.
- (275) Władze greckie powinny wprowadzić rozróżnienie między VAT związanym z rzeczowymi aktywami trwałymi, które wchodzi w zakres pojęcia dobra inwestycyjnego, a naliczonym VAT związanym z innymi pracami i usługami. Następnie konieczne będzie obliczenie wspomnianego VAT naliczonego. Na podstawie kwoty uzyskanej w ramach powyższego obliczenia władze greckie będą musiały obliczyć odsetki, o jakie państwo powinno się ubiegać w odniesieniu do płatności gotówkowych z góry przed upływem okresu trzech lat, w którym spółce PCT przysługuje zwrot w każdym przypadku. Odsetki te muszą być obliczone za okres od momentu oddania zwrotu do dyspozycji PCT, aż do momentu, w którym spółce PCT przysługiwałoby prawo do otrzymania takiego zwrotu, mianowicie trzy lata później. Jeżeli można udowodnić, że istnieje możliwość przekazania zwrotu przed upływem okresu trzech lat, odpowiednie odsetki zostaną obliczone do momentu, w którym spółka PCT byłaby w stanie skompensować naliczony VAT (związany z tymi wydatkami) z należnym podatkiem VAT.
- Prawo do naliczania odsetek za zwłokę bez wymogów czasowych lub wymogów proceduralnych w przypadku, gdy państwo nie zwróci VAT
- (276) Środek ten stanowi pomoc na rzecz spółki PCT równą odsetkom, o które może ubiegać PCT (zgodnie z tym przepisem) do państwa greckiego po upływie 60 dni od dnia złożenia odpowiedniej deklaracji podatkowej (w celu ubiegania się o zwrot VAT), podczas gdy inne przedsiębiorstwa znajdujące się w podobnej sytuacji nie miałyby prawa do odsetek.

(277) Spółka PCT twierdziła, że nie skorzystała z tego przepisu. Jeżeli tak jednak nie było i przedmiotowe odsetki zostały faktycznie wypłacone przez państwo, władze greckie powinny wskazać dokładną kwotę wypłaconych odsetek i terminy ich wypłacenia. Wspomniane terminy będą datami przyznania, a odpowiadające im wypłacone odsetki będą kwotą pomocy przyznaną w tych terminach.

— Przeniesienie strat bez ograniczenia w czasie

(278) Pomocą w tym przypadku byłby dodatkowy podatek od osób prawnych, jaki spółka PCT musiałaby zapłacić, gdyby nie przeniosła żadnych strat wykraczających poza ograniczenie w czasie wynoszące pięć lat. Innymi słowy, pomoc jest równa różnicy między podatkiem dochodowym, jaki spółka PCT faktycznie zapłaciła, a podatkiem dochodowym, jaki zapłaciłaby w przypadku braku możliwości przeniesienia strat po upływie ponad pięciu lat od wystąpienia tych strat.

(279) Datą przyznania pomocy byłby w tym przypadku dzień, w którym podatek byłby należny. Władze greckie powinny przedłożyć dane wykazujące straty podatkowe, jakie spółka PCT ponosiła każdego roku, oraz to, czy straty te zostały przeniesione na okres dłuższy niż pięć lat. Jeżeli tak było, władze greckie będą musiały obliczyć wpływ tych strat na stosowaną przez nie podstawę opodatkowania, a w rezultacie odpowiedni podatek dochodowy, którego spółka PCT nie zapłaciła ze względu na to przeniesienie.

— Możliwość wyboru spośród trzech metod amortyzacji

(280) PCT wskazała, że stosowała stałą metodę liniową. Władze greckie powinny przedstawić dowód na to, że stosowano wyłącznie stałą metodę liniową i nie dopuszczano żadnej możliwości stosowania innych metod amortyzacji. Gdyby stosowano jakąkolwiek inną metodę amortyzacji, pomoc stanowiłaby różnicę między podatkiem od osób prawnych, jaki spółka PCT musiałaby płacić w okresie, w którym stosowała stałą liniową metodę amortyzacji, a podatkiem od osób prawnych, jaki musiałaby płacić w okresie, w którym stosowała którąkolwiek z dwóch pozostałych metod. Datą przyznania pomocy byłby dzień, w którym dodatkowy podatek byłby należny.

— Zwolnienie z opłat skarbowych w odniesieniu do umów pożyczek i wszelkich dodatkowych umów dotyczących finansowania odnośnych prac

(281) Władze greckie powinny wskazać, czy spółka PCT zawarła również inne umowy pożyczek oprócz wspomnianych umów z Cosco. Jeżeli chodzi o te umowy, pomoc przyznana spółce PCT byłaby równa odpowiednim opłatom skarbowym mającym zastosowanie do tych pożyczek. Datą przyznania kwot pomocy byłby dni, w których te opłaty skarbowe byłyby należne.

— Zwolnienie wierzycieli spółki PCT z podatków, opłat skarbowych, składek i wszelkich praw przysługujących państwu lub osobom trzecim, które w normalnych warunkach musieliby oni zapłacić z tytułu umów przenoszących obowiązki i prawa wynikające z umów pożyczek zawartych przez PCT

(282) Środek ten stanowi pomoc na rzecz wierzycieli spółki PCT, w szczególności spółki Cosco, równą kwocie opłaty skarbowej, jaką w normalnych warunkach spółka Cosco musiałaby zapłacić zgodnie z mającymi ogólnie zastosowanie przepisami w przypadku przeniesienia na osobę trzecią pożyczki zaciągniętej przez PCT.

(283) Według władz greckich w 2009 r. spółka Cosco udzieliła spółce PCT dwóch pożyczek, które zostały spłacone w 2011 r. Na tej podstawie Komisja nie ma powodu, by sądzić, że takie przeniesienie miało miejsce.

(284) Władze greckie powinny wyjaśnić, czy skorzystano z tego przepisu. Jeżeli tak było, władze greckie będą musiały określić opłatę skarbową, która byłaby należna w związku z takimi czynnościami prawnymi.

- Zwolnienie z opłat skarbowych w odniesieniu do wszelkich rekompensat wypłacanych przez PPA na rzecz PCT w ramach umowy koncesji, które nie wchodzą w zakres kodeksu VAT
- (285) Środek ten przynosi spółce PCT korzyść równą opłacie skarbowej, jaką spółka ta musiałaby ponieść w takich okolicznościach i z jakiej jest zwolniona. Władze greckie powinny wskazać, czy skorzystano z tego przepisu. Jeżeli tak było, władze greckie będą musiały zidentyfikować kwoty pomocy przyznane spółce PCT i odpowiadające im daty przyznania pomocy w ten sam sposób, co w przypadku środków, o których mowa powyżej.
- Rozpatrywanie wniosku złożonego przez PCT, preferencyjny system w odniesieniu do inwestycji zagranicznych
- (286) Władze greckie wskazały, że system ten nie został wykorzystany. Jak wspomniano w motywie 220, spółka PCT ma jednak prawo do uzyskania tego preferencyjnego systemu.

Harmonogram działania

- (287) W terminie dwóch miesięcy od daty notyfikacji niniejszej decyzji Republice Grecji Grecja musi przekazać Komisji informacje o planowanych lub podjętych środkach:
- (i) musi wskazać środki, które faktycznie mogą wchodzić w zakres rozporządzenia *de minimis*, i przedłożyć odpowiednią dokumentację, która to potwierdza;
- (ii) musi wskazać środki, które zostały odzyskane, lub wskazać przyjęty plan odzyskiwania tych środków.
- (288) W terminie czterech miesięcy od daty notyfikacji niniejszej decyzji Republice Grecji Grecja musi poinformować Komisję o tym, że wdrożyła procedurę odzyskania środków.
- (289) Zasadniczo będzie to ostateczny termin na odzyskanie środków.
- (290) W przypadkach, w których spółka PCT uzyskała korzyść niewykraczającą poza progi określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1407/2013 ⁽¹⁹³⁾, takiej korzyści nie uznaje się za pomoc państwa, jeżeli wszystkie warunki określone w tym rozporządzeniu są spełnione, i nie podlega ona odzyskaniu.
- (291) Do kwot podlegających zwrotowi należy doliczyć odsetki za cały okres począwszy od dnia, w którym kwoty te zostały przekazane do dyspozycji PCT, do dnia ich faktycznego odzyskania. Odsetki należy naliczać narastająco zgodnie z przepisami rozdziału V rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 ⁽¹⁹⁴⁾ i rozporządzenia Komisji (WE) nr 271/2008 ⁽¹⁹⁵⁾ zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 794/2004.

8. WNIOSEK

- (292) Komisja stwierdza, że Grecja wdrożyła niezgodnie z prawem następujące środki pomocy i naruszyła przy tym art. 108 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej:
1. zwolnienie z podatku dochodowego od naliczonych odsetek do dnia rozpoczęcia obsługi nabrzeża III;
 2. prawo do zwrotu nadwyżki VAT niezależnie od etapu realizacji przedmiotu umowy; definicja pojęcia „dobra inwestycyjne” na potrzeby przepisów dotyczących VAT; prawo do naliczania odsetek za zwłokę od pierwszego dnia po zakończeniu 60-dniowego okresu od złożenia wniosku o zwrotu VAT;

⁽¹⁹³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 1).

⁽¹⁹⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 140 z 30.4.2004, s. 1).

⁽¹⁹⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 271/2008 z dnia 30 stycznia 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 794/2004 w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 82 z 25.3.2008, s. 1).

3. przeniesienie strat bez ograniczenia w czasie;
 4. możliwość wyboru spośród trzech metod amortyzacji w odniesieniu do kosztów inwestycji związanej z przebudową nabrzeża II i budową nabrzeża III;
 5. zwolnienie z opłat skarbowych w odniesieniu do umów pożyczek i wszelkich dodatkowych umów dotyczących finansowania odnośnego projektu;
 6. zwolnienie z podatków, opłat skarbowych, składek i wszelkich praw przysługujących państwu lub osobom trzecim w odniesieniu do umów między wierzycielami umów pożyczek, na mocy których przenoszone są wynikające z nich obowiązki i prawa;
 7. zwolnienie z opłat skarbowych w odniesieniu do wszelkich rekompensat wypłacanych przez PPA na rzecz PCT w ramach umowy koncesji, które nie wchodzą w zakres kodeksu VAT;
 8. ochrona w ramach specjalnego systemu ochrony inwestycji zagranicznych.
- (293) Władze greckie nie zwolniły spółki PCT z przepisów dotyczących przymusowego wyłączenia i w związku z tym nie przyznały spółce PCT żadnej pomocy w tym kontekście.
- (294) Wszystkie środki pomocy zidentyfikowane powyżej są niezgodne z Traktatem i będą musiały zostać zwrócone,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Następujące środki pomocy państwa przyznane na rzecz spółki Piraeus Container Terminal SA i jej wierzyciela, spółki Cosco, wprowadzone w życie przez Grecję w sposób niezgodny z prawem i z naruszeniem art. 108 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, są niezgodne z rynkiem wewnętrznym:

- 1) zwolnienie z podatku dochodowego od naliczonych odsetek do dnia rozpoczęcia obsługi nabrzeża III;
- 2) prawo do zwrotu nadwyżki VAT niezależnie od etapu realizacji przedmiotu umowy; definicja pojęcia „dobra inwestycyjne” na potrzeby przepisów dotyczących VAT; prawo do naliczania odsetek za zwłokę od pierwszego dnia po zakończeniu 60-dniowego okresu od złożenia wniosku o zwrotu VAT;
- 3) przeniesienie strat bez ograniczenia w czasie;
- 4) możliwość wyboru spośród trzech metod amortyzacji w odniesieniu do kosztów inwestycji związanych z przebudową nabrzeża II i budową nabrzeża III;
- 5) zwolnienie z opłat skarbowych w odniesieniu do umów pożyczek i wszelkich dodatkowych umów dotyczących finansowania odnośnego projektu;
- 6) zwolnienie z podatków, opłat skarbowych, składek i wszelkich praw przysługujących państwu lub osobom trzecim w odniesieniu do umów między wierzycielami umów pożyczek, na mocy których przenoszone są wynikające z nich obowiązki i prawa;
- 7) zwolnienie z opłat skarbowych w odniesieniu do wszelkich rekompensat wypłacanych przez PPA na rzecz PCT w ramach umowy koncesji, które nie wchodzą w zakres kodeksu VAT;
- 8) ochrona w ramach specjalnego systemu ochrony inwestycji zagranicznych.

Artykuł 2

Władze greckie nie przyznały pomocy państwa poprzez zwolnienie spółki Piraeus Container Terminal SA z przepisów dotyczących przymusowego wyłączenia.

Artykuł 3

1. Grecja odzyskuje od spółki PCT i jej spółki dominującej Cosco przyznaną pomoc niezgodną z rynkiem wewnętrznym, o której mowa w art. 1.
2. Do kwot podlegających zwrotowi dolicza się odsetki za cały okres, począwszy od dnia, w którym pomoc została przekazana do dyspozycji beneficjenta, do dnia jej faktycznego odzyskania.
3. Odsetki nalicza się narastająco zgodnie z przepisami rozdziału V rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 i rozporządzenia Komisji (WE) nr 271/2008 zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 794/2004.
4. Grecja znosi wszystkie przepisy, który pozwalają na dalsze stosowanie środków, o których mowa w art. 1, ze skutkiem od daty przyjęcia niniejszej decyzji.
5. Grecja anuluje wszystkie dotychczas niezrealizowane wypłaty pomocy, o której mowa w art. 1, ze skutkiem od daty przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 4

1. Odzyskanie pomocy, o której mowa w art.1, odbywa się w sposób bezzwłoczny i skuteczny.
2. Grecja zapewnia wykonanie niniejszej decyzji w terminie czterech miesięcy od daty jej notyfikacji.

Artykuł 5

1. W terminie dwóch miesięcy od daty notyfikacji niniejszej decyzji Grecja przekazuje Komisji następujące informacje:
 - a) łączną kwotę (kwota główna i odsetki od zwracanej pomocy) do odzyskania od spółki PCT i jej spółki dominującej Cosco;
 - b) szczegółowy opis środków już podjętych oraz środków planowanych w celu wykonania niniejszej decyzji;
 - c) dokumenty potwierdzające, że spółce PCT i jej spółce dominującej Cosco nakazano zwrot pomocy.
2. Do momentu całkowitego odzyskania pomocy, o której mowa w art. 1, Grecja na bieżąco informuje Komisję o kolejnych środkach podejmowanych na szczeblu krajowym w celu wykonania niniejszej decyzji. Na wniosek Komisji Grecja bezzwłocznie przedstawia informacje o środkach już podjętych oraz środkach planowanych w celu wykonania niniejszej decyzji. Grecja dostarcza również szczegółowe informacje o kwotach pomocy oraz odsetkach już odzyskanych od beneficjenta.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Greckiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 marca 2015 r.

W imieniu Komisji
Margrethe VESTAGER
Członek Komisji
